PSEUDO-OPPIAN
(OF APAMEA)
CYNEGETICA

WITH PREVIEWS

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

3.0

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

The **RESTRICTED INTERLEAVED LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT requires a license available only at SEAHANDPRESS.COM (LINK).

Notes

Notes

κωκύει ῥοδαλῆισιν ἐπισμήχουσα παρειαῖς· 1

Pseudo-Oppian Cyn.

ὣς ὅ_γε, θυμοβόροισιν ἀνιάζων ὀδύνῃισι,
τῆι καὶ τῆι θύει τε καὶ ἑξείης ἐρεείνει
πάντα λίθον καὶ πάντα λόφον καὶ πᾶσαν ἀταρπὸν,
δένδρεά θ', ἡμερίδας τε, καὶ αἱμασιὰς καὶ ἀλωάς.
ἀλλ' ὁπότ' ἴχνεος ὀψὲ διηερίοιο τυχήσηι,
καγχαλάαι κνυζεῖ τε κεχαρμένος, οἷά τε τυτθαὶ
σκιρτεῦσιν δαμάλαι περὶ πόρτιας οὐθατοέσσας·
ὣς καὶ τῶι μάλα θυμὸς ἐχήρατο· σευόμενος δὲ
εἱλεῖται σκολιοῖσιν ἐπεμβεβαὼς πεδίοισιν·
οὐδ' ἀπό μιν πλάγξαις, οὐδ' εἰ μάλα τηλόθ' ἐλαύνοις·
ἰθύει δ' ἀπρὶξ γλυκερῆς δεδραγμένος ὀδμῆς,
εἰσόκε τέρμα πόνοιο καὶ εἰς βαλβῖδα περήσηι.
εἰ δέ μιν ὁπλίσσειας ἀθηρήτοισι λαγωοῖς,
λάθρη μὲν πελάει, κατὰ δ' ἴχνιον ἴχνος ἐρείδει,
βαιὸς ὑφ' ἡμερίσιν κεκαλυμμένος ἢ καλάμῃσιν,
οἷά τε ληϊστὴρ ἐρίφων κλόπος, ὅστε νομῆα
ὑπνώοντα πέλας δεδοκημένος, ἤρεμος ἕρπει.
ἀλλ' ὅτε δὴ λόχμῃσι λαγωείῃσι πελάσσηι,
ῥίμφ' ἔθορεν, τόξωι ἐναλίγκιος ἠὲ δράκοντι
συρικτῆι, τὸν ὄρινεν ἑῆς πάρος ἀτρεμέοντα
ἰοδόκου χειῆς ἀμαλητόμος ἤ τις ἀροτρεύς.
ὣς ὅ_γε καγχαλόων ὠκὺς θόρεν· ἣν δὲ τυχήσηι,
ῥεῖά μιν ὀξυτέροισι δαμασσάμενος ὀνύχεσσι
καὶ γενύεσσιν ἑλὼν φόρτον μέγαν ἀντιάσειεν·
L1[O] ὦκα φέρει μογέων τε βαρυνόμενός τε πελάζει.
οἵη δ' ἐκ ληΐοιο φέρει θέρος ἀμητοῖο,
βριθομένη πυρῶι τε μετ' αὔλιον εἶσιν ἀπήνη,
τὴν δ' ἐσιδόντες ὄρουσαν ἀολλέες ἀγροιῶται,
πρόπροθι δ' ἀντήσαντες ὁ μὲν κύκλοισιν ἐρείδει,
ἄλλος ὑπερτερίην, ὁ δ' ἄρ' ἄξονα βουσὶν ἀρήγει·
εἰς αὖλιν δὲ μολόντες ἐλύσανθ' ἱστοβοῆα·
ταῦροι δ' ἱδρώοντες ἀνέπνευσαν καμάτοιο·
θυμὸς δ' ἠπεδανοῦ μέγ' ἐχήρατο βουπελάταο·
ὣς ὁ μὲν ἱκνεῖται φόρτον γενύεσσιν ἀγινῶν.
αὐτὰρ ὅ_γ' ἀντιάαι κεχαρημένος ὠκὺς ἐπακτὴρ,
ἄμφω δ' ἀείρας ἀπὸ μητέρος ὑψόθι γαίης,
1.538 ✦ κόλποισιν θέτο θῆρα καὶ αὐτὸν θηροφονῆα.
2.1 Νῦν δ' ἄγε μοι, Ζηνὸς θύγατερ, καλλίσφυρε Φοίβη,
παρθένε χρυσομίτρη, δίδυμον γένος Ἀπόλλωνι,
εἰπέμεναι, μερόπων τίς ἀγασθενέων θ' ἡρώων
σῆς ἀπὸ χειρὸς ἄειρε μεγακλέα δήνεα θήρης.
ἀμφὶ πόδας Φολόης ἀνεμώδεος ἄγρια φῦλα
θηρομιγῆ, μερόπων μὲν ἐπ' ἰξύας, ἰξυόφιν δὲ
ἵππων ἡμιβρότων, ἐπιδόρπιον εὕρετο θήρην.
ἐν μερόπεσσι δὲ πρῶτος ὁ Γοργόνος αὐχέν' ἀμέρσας,
Ζηνὸς χρυσείοιο πάϊς κλυτὸς, εὕρετο Περσεύς·
ἀλλὰ ποδῶν κραιπνῇσιν ἀειρόμενος πτερύγεσσι
καὶ πτῶκας καὶ θῶας ἐλάζυτο, καὶ γένος αἰγῶν
2.12 ἀγροτέρων, δόρκους τε θοοὺς, ὀνάγρων τε γένεθλα 3
ἠδ' αὐτῶν ἐλάφων στικτῶν αἰπεινὰ κάρηνα.

PSEUDO-OPPIAN
(of APAMEA)

CYNEGETICA
BOOK 1

PREVIEW
Book 2

print:
2 to **9**

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

A	**2L**	1 - 350
B	**2L**	351 - 750
C	**2L**	751 - 798

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek (iii CE)
copy text: Schneider (1813)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 538 lines 3.0

PRINT
2-SIDED:
3 to **8**

Σοὶ, μάκαρ, ἀείδω, γαίης ἐρικυδὲς ἔρεισμα,
φέγγος ἐνναλίων πολυήρατον Αἰνεαδάων,
Αὐσονίου Ζηνὸς γλυκερὸν θάλος, Ἀντωνῖνε·
τὸν μεγάλη μεγάλωι φιτύσατο Δόμνα Σεβήρωι,
ὀλβίωι εὐνηθεῖσα, καὶ ὄλβιον ὠδίνασα,
νύμφη ἀριστοπόσεια, λεχὼ δέ τε καλλιτόκεια,
Ἀσσυρίη Κυθέρεια καὶ οὐ λείπουσα σελήνη,
οὐδὲν ἀφαυρότερον Ζηνὸς Κρονίδαο γενέθλης·
εὐμενέοι Τιτὰν Φαέθων καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων.
τῶι ῥα πατὴρ κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσι
δῶκεν ἔχειν πᾶσαν τραφερήν, πᾶσαν δὲ καὶ ὑγρήν.
σοὶ μὲν γὰρ θαλέθουσα κύει πάνδωρος ἄρουρα,
καὶ πάλιν εὐδιόωσα τρέφει κλυτὰ φῦλα θάλασσα·
σοὶ δέ τε πάντα νάουσιν ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
φαιδρά τε μειδιόωσα θέει κλυτὸς ἠριγένεια.
τοι γὰρ ἐγὼ ἔραμαι θήρης κλυτὰ δήνε' ἀεῖσαι.
τοῦτό με Καλλιόπη κέλεται, τοῦτ' Ἄρτεμις αὐτή.
ἔκλυον, ᾗι θέμις ἐστί, θεείης ἔκλυον ἠχῆς,
καὶ θεὸν ἠμείφθην· πρώτη δέ με τοιάδ' ἔνισπεν·
A ἔγρεο, καὶ τρηχεῖαν ἐπιστείβωμεν ἀταρπὸν,
τὴν μερόπων ἔπω τις ἑῇς ἐπάτησεν ἀοιδαῖς.
O ἵλαθι, πότνια δῖα, τὰ δ' ἐν φρεσὶ σῇισι μενοινᾶις,
ἄμμες ὑφ' ἡμετέρηι μεροπηΐδι λέξομεν ἠχῆι.
A οὐκ ἐθέλω τριετῆ σε τὰ νῦν ὀρίβακχον ἀείδειν,
οὐ χορὸν Ἀονίου παρὰ βένθεσιν Ἀσωποῖο.
L1[I] O Λείψομεν, ὡς κέλεαι, τὰ Σαβάζια νύκτερα θύσθλα·
δηθάκις ἀμφεχόρευσα Θυωναίωι Διονύσωι.
A μὴ γένος ἡρώων εἴπῃς, μὴ ναυτίλον Ἀργὼ,
μηδὲ μόθους μερόπων, μή μοι βροτολοιγὸν ἀείδῃς.
O οὐκ ἐρέω πολέμους, οὐκ Ἄρεος ἔργα κάκιστα·
ἐφρασάμην Πάρθων τε δύας καὶ Κτησιφόωντα.
A ἀμφὶ μόθοις ὀλοοῖσιν ἀκὴν ἔχε, λεῖπέ τε κεστούς·
ἐχθαίρω τὰ λέγουσιν ἀθύρματα ποντογενείης.
O ἐκλυόμέν σε, Μάκαιρα, γάμων ἀμύητον ἐοῦσαν.
A μέλπε μόθους θηρῶν τε καὶ ἀνδρῶν ἀγρευτήρων·
μέλπε γένη σκυλάκων τε καὶ ἵππων αἰόλα φῦλα·
βουλὰς ὠκυνόους, στιβίης εὐκερδέος ἔργα·
◆ ἔχθεά μοι θήρεια λέγειν, φιλότητας ἀείδειν
καὶ θαλάμους ἐν ὄρεσσιν ἀδακρύτοιο Κυθείρης,
καὶ τοκετοὺς ἐνὶ θηρσὶν ἀμαιεύτοιο λοχείης.
τοῖαι συνθεσίαι Ζηνὸς μεγάλοιο θυγατρός.
ἔκλυον, ἀείδω· βάλλοιμι δ' ἐπίσκοπον ἠχήν.
ἀλλὰ σύ γ', ἀντολίηθεν ἐπ' Ὠκεανὸν βασιλεύων,
εὔδιον ἀμβροσίῃσιν ὑπ' ὀφρύσι σῇσι γεγηθὼς,
δεξιτερὴν ὀπάσαιο πανίλαον, ὀλβοδότειραν
γαίῃ καὶ πολίεσσι, καὶ εὐθήροισιν ἀοιδαῖς.
Τριχθαδίην θήρην θεὸς ὤπασεν ἀνθρώποισιν,
ἠερίην χθονίην τε καὶ εἰναλίην ἐρατεινήν·
ἀλλ' οὐκ ἶσος ἄεθλος· ἐπεὶ πόθεν ἶσα τέτυκται,
ἰχθὺν ἀσπαίροντα βυθῶν ἀπομηρύσασθαι,

εἴδεα δὲ στιβίης δυσδερκέος ἔπλετο δισσὰ,
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· μέροπες μὲν ἄρ' αἰολόβουλοι
ὄμμασι τεκμήραντο καὶ ἐφράσσαντο κέλευθα·
μυξωτῆρσι κύνες δὲ πανίχνια σημήναντο.
ναὶ μὴν ἀνθρώποισι πέλει περιδέξιος ὥρη
χειμερίη, στείβουσί τ' ἀμοχθήτοισιν ὀπωπαῖς·
οὕνεκα καὶ νιφετοῖσι γεγραμμένα πάνθ' ἅμ' ὁρᾶται,
καὶ πηλοῖσι μένει τετυπασμένα εἴκελα ταρσῶι.
ἐχθρὸν ἔαρ δὲ κύνεσσι, φίλον δὲ πέλει φθινόπωρον·
εἴαρι γὰρ βοτάνῃσιν ἅδην ποιητρόφος αἶα
ἄνθεσι πληθύει τε πολύπνοος, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
εὐστέφανοι λειμῶνες ἀνήροτα πορφύρουσι,
καὶ πᾶσαν στιβέεσσιν ἐϋρρίνοισι κύνεσσιν
ὀσμὴν πρεσβεύτειραν ἀμαλδύνουσιν ἄρουραι·
αὐτὰρ ἐν εὐκάρπωι γλυκεροσταφύλωι φθινοπώρωι
ποῖαι καὶ βοτάναι καί τ' ἄνθεα γηράσκουσι,
γυμνὴ δὲ σκυλάκεσσι μένει θήρειος ἀϋτμή.
ἔστι δέ τι σκυλάκων γένος ἄλκιμον ἰχνευτήρων,
βαιόν, ἀτὰρ μεγάλης ἀντάξιον ἔμμεν' ἀοιδῆς·
τοὺς τράφεν ἄγρια φῦλα Βρετανῶν αἰολονώτων·
αὐτὰρ ἐπικλήδην σφὰς Ἀγασσαίους ὀνόμηναν.
τῶν ἤτοι μέγεθος μὲν ὁμοίϊον οὐτιδανοῖσι
λίχνοις οἰκιδίοισι τραπεζήεσσι κύνεσσι,
γυρὸν, ἀσαρκότατον, λασιότριχον, ὄμμασι νωθὲς,
ἀλλ' ὀνύχεσσι πόδας κεκορυθμένον ἀργαλέοισι
καὶ θαμινοῖς κυνόδουσιν ἀκαχμένον ἰοφόροισι· L1[I]
ῥίνεσι δ' αὖτε μάλιστα πανέξοχός ἐστιν Ἀγασσεὺς,
καὶ στιβίῃ πανάριστος· ἐπεὶ καὶ γαῖαν ἰόντων
ἴχνιον εὑρέμεναι μέγα δὴ σοφός, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
ἴδμων ἠερίην μάλα σημήνασθαι ἀϋτμήν.
καί τις ἐπακτήρων πειρηθῆναι σκυλακήων
ἱμείρων, προπάροιθε πυλάων αἰπεινάων
ἢ νέκυν ἢ ζώοντα φέρει παλάμῃσι λαγωόν·
ἑρπύζει δὲ πάροιθε παραιβαδὸν ἀτραπιτοῖο,
πρῶτα μὲν ἰθεῖαν, μετέπειτα δὲ δοχμὸν ἐλαύνων,
λαιῇ, δεξιτερῇ, σκολιὴν ὁδὸν ἀμφὶς ἑλίσσων·
ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὸν ἀπ' ἄστεος ἠδὲ πυλάων
ἔλθῃ, δὴ τότε βόθρον ὀρυξάμενος κατέθαψε·
νοστήσας δ' ἐπὶ ἄστυ παλίσσυτος αὐτίκ' ἀγινεῖ
ἀτραπιτοῖο πέλας κύνα μέρμερον· αὐτὰρ ὅ γ' αἶψα
ὠρίνθη, φριμάαι τε λαγωείης ὑπ' ἀϋτμῆς·
ἴχνια μαστεύει δὲ κατὰ χθονὸς, οὐδὲ μάλ' εὑρεῖν
ἱμείρων δύναται· μάλα δ' ἀσχαλόων ἀλάληται.
ὡς δ' ὅτε τις κούρη δέκατον περὶ μῆνα σελήνης
πρωτοτόκος λοχίῃσιν ὑπ' ὠδίνεσσι τυπεῖσα,
λύσατο μὲν πλοκάμους, λῦσεν δ' ἀπὸ δαίδαλα μαζῶν,
ἠδ' ἀχίτων δειλή τε καὶ ἀκρήδεμνος ἐοῦσα,
στρωφᾶται πάντῃ κατὰ δώματα, καὶ μογέουσα
ἄλλοτε μὲν πρόδομον μετανίσσεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἐς λέχος ἰθύει, ποτὲ δ' ἐν κονίῃσι ῥιφεῖσα

τῶν ἀμόθεν μορφαί τε καὶ εἴδεα τοῖα πελέσθω.
μηκεδανὸν, κρατερὸν δέμας, ἄρκιον, ἠδὲ κάρηνον
κοῦφον, ἐΰγληνον· κυαναὶ στίλβοιεν ὀπωπαί·
κάρχαρον, ἐκτάδιον τελέθοι στόμα· βαιὰ δ' ὕπερθεν
οὔατα λεπταλέοισι περιστέλλοιθ' ὑμένεσσι·
δειρὴ μηκεδανὴ, καὶ στήθεα νέρθε κραταιὰ,
εὐρέα· τὼ πρόσθεν δέ τ' ὀλιζοτέρω πόδες ἔστων·
ὀρθοτενεῖς κώλων ταναοὶ δολιχήρεες ἱστοί·
εὐρέες ὠμοπλάται, πλευρῶν ἐπικάρσια ταρσά·
ὀσφύες εὔσαρκοι, μὴ πίονες· αὐτὰρ ὄπισθε
στρυφνή τ' ἐκτάδιός τε πέλοι δολιχόσκιος οὐρή.
τοῖοι μὲν ταναοῖσιν ἐφοπλίζοιντο δρόμοισι
δόρκοις ἠδ' ἐλάφοισιν ἀελλοπόδηι τε λαγωῶι.
Θοῦροι δ' αὖθ' ἕτεροι, τοῖσιν μενεδήϊος ἀλκὴ,
ὅσσοι καὶ ταύροισιν ἐπέχραον ἠϋγενείοις,
καὶ σύας ὑβριστῆρας ἐπαΐξαντες ὄλεσσαν·
ὅσσοι μηδὲ λέοντας ἑοὺς τρείουσιν ἄνακτας,
ζατρεφέες, πρώνεσσιν ἐοικότες ἀκρολόφοισι·
σιμότεροι μὲν ἔασι προσώπατα, δεινὰ δ' ὕπερθε
νεύει ἐπισκυνίοισι μεσόφρυα, καὶ πυρόεντες
ὀφθαλμοὶ χαροπαῖσιν ὑποστίλβοντες ὀπωπαῖς·
ῥινὸς ἅπας λάσιος· κρατερὸν δέμας· εὐρέα νῶτα·
κραιπνοὶ δ' οὐ τελέθουσιν, ἀτὰρ μένος ἐνδόθι πολλὸν,
καὶ σθένος ἄφραστον, καθαρὸν, καὶ θυμὸς ἀναιδής.
ἐς μέν νυν θήρην ὁπλίζεο τοῖα γένεθλα
L2[O] αἰχμητῶν σκυλάκων, τοὶ κνώδαλα πάντα δίενται.
χροιαὶ δ' ἀργενναί τε κακαὶ μάλα κυάνεαί τε·
οὔτε γὰρ ἠελίοιο φέρειν μένος ὦκα δύνανται
οὔτε νιφοβλήτοιο μένος πολυχειμέρου ὥρης.
κεῖνοι δ' ἐν πάντεσσιν ἀριστεύουσι κύνεσσι,
τοῖς ἴκελαι μορφαὶ μάλα θήρεσιν ὠμηστῆισι,
μηλοφόνοισι λύκοις ἢ τίγρεσιν ἠνεμοέσσαις,
ἢ καὶ ἀλωπήκεσσι θοαῖσί τε πορδαλίεσσιν,
ἢ ὁπόσοι Δήμητρι πανείκελον εἶδος ἔχουσι
σιτόχροοι· μάλα γάρ τε θοοὶ κρατεροί τε πέλονται.
εἰ δέ νύ τοι πινυτὴ σκυλακοτροφίη μεμέληται,
μήποτ' ἀμέλγεσθαι σκύλακας νεοθηλέϊ μαζῶι
αἰγῶν ἢ προβάτων, μηδ' οἰκιδίηισι κύνεσσιν·
ἦ γάρ τοι νωθροί τε καὶ οὐτιδανοὶ βαρύθοιεν·
ἀλλ' ἐλάφων ἤ που μαζῶι τιθασοῖο λεαίνης,
ἤ που δορκαλίδων ἢ νυκτιπόροιο λυκαίνης·
ὧδε γὰρ ἂν κρατερούς τε καὶ ὠκέας ἔξοχα θείης,
εἰδομένους αὐτῆισι γαλακτοφόροισι τιθήναις.
αὐτὰρ νηπιάχοισιν ἐπ' οὐνόματα σκυλάκεσσι
βαιὰ τίθει, θοὰ πάντα, θοὴν ἵνα βάξιν ἀκούηι.
ἵπποισι κρατεροῖσι δ' ὁμήθεες ἀγρευτῆρσιν
ἐξέτι νηπιάχων ἔστων, μερόπεσσί τε πᾶσιν
ἠθάδιοι φίλιοί τε, μόνοισι δὲ θήρεσιν ἐχθροί.
μηδ' ὑλάαν ἐθέλοιεν· ἐπεὶ μάλα θηρευτῆρσι
σιγὴ τέθμιός ἐστι, πανέξοχα δ' ἰχνευτῆρσιν.

καὶ ταναοὺς ὄρνιθας ἀπ' ἠέρος εἰρύσασθαι,
ἢ θηρσὶν φονίοισιν ἐν οὔρεσι δηρίσασθαι.
οὐ μὲν ἄρ' οὐδ' ἁλιῆϊ, καὶ οὐκ, ἑτὸς, ἰξευτῆρι
ἄγρη νόσφι πόνοιο· πόνωι δ' ἅμα τέρψις ὀπηδεῖ
μούνη, καὶ φόνος οὔτις· ἀναίμακτοι δὲ πέλονται.
ἤτοι ὁ μὲν πέτρηισιν ἐφήμενος ἀγχιάλοισι,
γυραλέοις δονάκεσσι καὶ ἀγκίστροισι δαφοινοῖς
ἄτρομος ἀσπαλιεὺς ἐπεδήσατο δαίδαλον ἰχθύν·
τερπωλὴ δ' , ὅτε χαλκοῦ ὕπαι γενύεσσι τορήσας
ὕψι μάλα θρώσκοντα βυθῶν ὕπερ ἀσπαίροντα
εἰνάλιον φορέηισι δι' ἠέρος ὀρχηστῆρα.
ναὶ μὴν ἰξευτῆρι πόνος γλυκύς· ἦ γὰρ ἐπ' ἄγρην
οὐκ ἄορ, οὐ δρεπάνην, οὐ χάλκεα δοῦρα φέρονται,
ἀλλ' αὐτοῖς ἐπὶ δρυμὰ συνέμπορος ἕσπετο κίρκος,
καὶ δολιχαὶ θώμιγγες, ὑγρός τε μελίχροος ἰξὸς,
οἵ τε διηερίην δόνακες πατέουσιν ἀταρπόν.
τίς τάδε τολμήσειεν ἀείδειν ἰσοτάλαντα;
ἢ βασιλῆϊ λέοντι τίς αἰετὸν ἀντιβάλοιτο;
ἰῶι παρδαλίων δὲ τίς ἄν μύραιναν ἐΐσκοι;
ἢ θῶας κίρκοις, ἢ ῥινοκέρωτας ἐχίνοις;
ἢ λάρον αἰγάγροις, ἢ κήτεα πάντ' ἐλέφαντι;
θηρητῆρε λύκους ὄλεσαν, θύννους ἁλιῆες·
ἀγρευτῆρες ὄϊς, τρήρωνας ἕλον δονακῆες·
ἄρκτον ἐπακτῆρες, καὶ μορμύλον ἀσπαλιῆες·
τίγριν δ' ἱππῆες, καὶ τριγλίδας ἰχθυβολῆες·
κάπριον ἰχνευτῆρες, ἀηδόνας ἰξευτῆρες. L2[O]
ἀλλὰ σὺ μέν, Νηρεῦ, καὶ δαίμονες Ἀμφιτρίτης,
ἠδὲ φιλορνίθων Δρυάδων χορὸς, ἱλήκοιτε·
δὴ γὰρ ἐπιστροφάδην με φίλαι καλέουσιν ἀοιδαί·
δαίμοσι θηροφόνοισι παλίντροπος ἔρχομ' ἀείσων.
πρῶτα μὲν αἰζηοὶ μή μοι μάλα πίονες ἔστων·
ἦ γάρ τοι σκοπέλοισι θορεῖν μὲν ὑπείροχον ἵππον
χρειὼ ἀναγκαίη, χρειὼ δ' ἄρα τάφρον ἀλέσθαι.
δηθάκι δ' ἐν δρυμοῖσιν ἀνάγκη θῆρα δίεσθαι,
ποσσὶν ἐλαφρίζοντα καὶ εὐφόρτοις μελέεσσι.
τῶι μὴ πιαλέοι θήρης ἐπὶ μῶλον ἴοιεν,
μηδ' ἔτι λεπταλέοι· καὶ γάρ ποτε δηρίσασθαι
θηρσὶν ἐνυαλίοισι χρεὼ πολυαγρέα φῶτα.
τοὔνεκά μοι δέμας ὧδε κερασσάμενοι φορέοιεν,
ἀμφότερον κραιπνόν τε θέειν σθεναρόν τε μάχεσθαι.
καὶ δ' ἄρα δεξιτερῆι μὲν ἐπικραδάοιεν ἄκοντας
ἀμφιδύμους ταναοὺς, δρεπάνην δ' ἐπὶ μεσσόθι ζώνης·
καὶ γὰρ καὶ θήρεσσι πικρὸν φόνον ἐντύνοιντο,
καί τε κακῶν φορέοιεν ἀλεξητήρια φωτῶν.
λαιῆι δὲ πεζὸς μὲν ἄγοι κύνας, ἱππελάτης δὲ
ἵππων ἰθύνειε κυβερνητῆρα χαλινόν.
εὐσταλέως δὲ χιτῶνα καὶ εἰς ἐπιγουνίδα πήξας
ἑλκέσθω, σφίγγοιτο δ' ἐπημοιβοῖς τελαμῶσι.
αὐχένος αὖθ' ἑκάτερθε παρήορον ἐκ παλαμάων
εἷμα περιστέλλοιτ' ὀπίσω σθεναρῶν ὑπὲρ ὤμων,

ῥήϊον ἐς κάματον· γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ὁδεύειν
κείνους, τοῖσιν ἴχνη μέλεται δυσδερκέα θηρῶν,
ὄφρα κε μὴ θήρεσσιν ἀπ' ὄμματος ὕπνον ἕλοιτο
ἠχὴ τριβομένων λιπαροῖς ὑπὸ ποσσὶ πεδίλων.
μηδ' ἄρα λῶπος ἔχειν μάλα λώϊον· οὕνεκεν εἷμα
πολλάκι κινύμενον πνοιῇι κελάδοντος ἀήτου
θῆρας ἀνεπτοίησεν, ἀνήϊξαν δὲ φέβεσθαι.
ὧδε μὲν εὖ στέλλοιντο θοὸν δέμας ἀγρευτῆρες·
τοίους γὰρ φιλέει Λητωϊὰς Ἰοχέαιρα.
ἄλλοτε δ' ἀλλοίην ὥρην ἐπὶ θῆρας ἰόντων,
ἤματος ἱσταμένοιο, καὶ ἤματος ἀνομένοιο,
καὶ μεσάτου, ποτὲ δ' ἑσπερίου· ποτὲ δ' αὖτε καὶ ὄρφνηι
θῆρας ὑπ' ἀκτίνεσσι σεληναίης ἐδάμασσαν.
Ἠὼς μὲν τέταται περιδέξιος ἀγρευτῆρι
πᾶσα, γαληνιόωσα πανηματίοισι δρόμοισιν,
εἴαρι φυλλοτόκωι καὶ φυλλορόωι φθινοπώρωι·
ἔξοχα γὰρ τελέθουσι καὶ ἵπποις καὶ μερόπεσσι,
καὶ κυσὶν ὠμηστῇσι θέειν εὐκραέες ὧραι
εἴαρι χρυσείωι, κρυερῶν νεφέων ἐλατῆρι,
ὁππότε ποντοπόροισι βατὴ πλώουσι θάλασσα,
ἄργυφα τειναμένοισι λινοπτερύγων ὅπλα νηῶν·
ὁππότε γαῖα βροτοῖσι φυτηκομέουσι γέγηθεν·
ὁππότε καὶ καλύκεσσι καὶ ἄνθεσιν ἅμματα λύει.
ἢ πάλιν ἐσχατίῃσιν ὀπωρινῇσι τροπῇσιν,
ἡνίκα δῶμα τέθηλεν ὀπωρολόγοιο γεωργοῦ,
L2[I] καρπὸς Ἀθηναίης λιπαρὴν ὅτε γαυλίδα πλήθει
καὶ βότρυν ἡμερίδων θλίβων ἐπιλήνια χαίρει·
σίμβλα μελισσάων ὅτε λείρια κηρία βρίθει.
χείματι δ' ἐν μεσάτωι μέσου ἤματος ἀγρώσσοιεν,
εὖτέ τις ἐν δρυμοῖσιν ὑπὸ σπήλυγγι λιασθεὶς,
κάρφεα λεξάμενός τε καὶ ὠκύμορον φλόγα νήσας,
ἄγχι πυρὸς κλινθεὶς ὁπλίσσατο δόρπον ἀμορβός.
ἐν δὲ θέρει χρειὼ φυγέειν φλογόεσσαν ἐνιπὴν
ἄζαν τ' ἠελίου· κέλομαι δ' ἐπ' ἄεθλον ἱκάνειν
πρώτηι ὑπ' ἀμφιλύκηι, ὅθ' ἑωθινὸν ἀγροιῶται
ἱστοβοῆος ἔνερθεν ὑπ' εὐποίητον ἐχέτλην
γειοτόμον δαμάλῃσιν ἐπιθύνουσιν ἄροτρον·
◆ ἢ πάλιν ἑσπερίῃσιν ὅτ' ἠέλιος ζυγὰ κλίνει,
ὁππότε σημαίνουσιν ἑαῖς ἀγέλῃσι νομῆες,
εὖτε καταστείχουσι ποτὶ σφετέρους πάλι σηκοὺς
βριθόμεναι μαζούς τε καὶ οὔθατα κυμαίνουσαι·
οἱ δ' ἀπὸ λαϊνέων ἄμοτον προθορόντες ἐναύλων,
πάντες ἑαῖσι φίλῃσι περισκαίρουσι τεκούσαις,
ἀμφὶ μὲν εὐγλήνους δαμάλας βλοσυρώπεε μόσχω,
αὐτὰρ ἐϋκραίρω ὄϊας περὶ βληχάδας ἀμνώ,
μηκάδας αὖτ' ἐρίφω, καὶ φορβάδας ὠκέε πώλω.
καὶ μὴν τόσσα φέροιντο ποτὶ κνημοὺς ξυλόχους τε
ἐργοπόνοι κρατεροὶ θήρης ἐρικυδέος ὅπλα,
ἔντεά τ' εὐθήροιο μέγα πνείοντα φόνοιο,
δίκτυά τε, σχαλίδας τε, βρόχων τε πολύστονα δεσμὰ,

ὁππότε δαιδάλλουσι πελῃϊάδεσσι νεοσσούς·
εὖτε γὰρ ἐς φιλότητα θοαὶ τρήρωνες ἴωσι,
μιγνύμεναι στομάτεσσι βαρυφθόγγοις ἀλόχοισι,
δὴ τότε μῆτιν ὕφαινε κλυτὴν τιθασοτρόφος ἀνὴρ,
ἄγχι δὲ θηλυτέρῃσιν ἐθήκατο δαίδαλα πολλὰ
εἵματα πορφύρεα· ταὶ δὲ κλιδὸν ὅσσε βαλοῦσαι
θυμὸν ἰαινόμεναι τίκτουσ' ἁλιπόρφυρα τέκνα.
ναὶ μὴν ὧδε Λάκωνες ἐπίφρονα μητίσαντο
αἶσι φίλαις ἀλόχοις, ὅτε γαστέρα κυμαίνουσι·
γράψαντες πινάκεσσι πέλας θέσαν ἀγλαὰ κάλλη,
τοὺς πάρος ἀστράψαντας ἐν ἡμερίοισιν ἐφήβους,
Νιρέα καί Νάρκισσον ἐϋμμελίην θ' Ὑάκινθον,
Κάστορά τ' εὐκόρυθον καὶ Ἀμυκοφόνον Πολυδεύκην,
ἠϊθέους τε νέους, τοί τ' ἐν μακάρεσσιν ἀγητοὶ,
Φοῖβον δαφνοκόμην καὶ κισσοφόρον Διόνυσον·
αἳ δ' ἐπιτέρπονται πολυήρατον εἶδος ἰδοῦσαι,
τίκτουσίν τε καλοὺς ἐπὶ κάλλεϊ πεπτηυῖαι.
τόσσα μὲν ἀμφ' ἵπποισιν· ἀτὰρ κατάβηθι, φίλη φρὴν,
οἶμον ἐπὶ σκυλάκων· τόσσοι δ' ἐπὶ πᾶσι κύνεσσιν
ἔξοχ' ἀρίζηλοι, μάλα τ' ἀγρευτῆρσι μέλονται,
Παίονες, Αὐσόνιοι, Κᾶρες, Θρήϊκες, Ἴβηρες,
Ἀρκάδες, Ἀργεῖοι, Λακεδαιμόνιοι, Τεγεῆται,
Σαυρομάται, Κελτοὶ, Κρῆτες, Μάγνητες, Ἀμοργοὶ,
ὅσσοι τ' Αἰγύπτοιο πολυψαμάθοισιν ἐπ' ὄχθαις
βουκολίων οὖροι, Λοκροὶ, χαροποί τε Μολοσσοί.
εἰ δέ νύ τοι κεράσαι φίλον ἔπλετο δοιὰ γένεθλα, L2[I]
εἴαρι μὲν πρώτιστα λέχος πόρσυνε κύνεσσιν·
εἴαρι γὰρ μᾶλλον φιλοτήσια μέμβλεται ἔργα
θηρσί τε καὶ σκυλάκεσσι καὶ οὐλομένοισι δράκουσιν,
ἠερίοις τ' ὄρνισι καὶ εἰναλίοις νεπόδεσσιν.
εἴαρι μὲν χολόεντος ἔχις πεφορυγμένος ἰοῦ
ἷκτο λέχος ποτὶ θῖνα θαλασσαίης ἀλόχοιο·
εἴαρι πόντος ὅλος δὲ περισμαραγεῖ κυθερείῃ
καὶ νέποδες γαμέοντες ἐπιφρίσσουσι γαλήνῃ·
εἴαρι καὶ τρήρωνες ἐπιθύουσι πελείαις,
ἵπποι δ' ἀγραύλοις ἐπὶ φορβάσιν ὁπλίζονται,
ταῦροι δ' ἀγροτέρας ἐπὶ πόρτιας ὁρμαίνουσι,
καὶ κτίλοι εἱλικόεντες ἐν εἴαρι μηλοβατεῦσι,
καὶ κάπροι πυρόεντες ἐπαιχμάζουσι σύεσσι,
καὶ χίμαροι λασίῃσιν ἐφιππεύουσι χιμαίραις·
καὶ δ' αὐτοῖς μερόπεσσιν ἐν εἴαρι μᾶλλον ἔρωτες·
εἴαρι γὰρ πάνδημος ἐπιβρίθει κυθέρεια.
ἔθνεα σοὶ δὲ κυνῶν θαλαμηπολέοντι μελέσθω
ἄρμενά τ' ἀλλήλοισιν, ἐοικότα τ' ἔξοχα φῦλα.
Ἀρκάδας Ἠλείοις ἐπιμίσγεο, Παίοσι Κρῆτας,
Κᾶρας Θρηϊκίοις, Τυρσηνὰ γένεθλα Λάκωσι,
Σαρματικόν τε πόσιν φορέοις πρὸς Ἰβηρίδα νύμφην·
ὧδε μὲν εὖ κεράσειας· ἀτὰρ πολὺ φέρτατα πάντων
φῦλα μένειν μονόφυλα, τὰ δ' ἔξοχα τεκμήραντο
ἄνδρες ἐπακτῆρες· τὰ δὲ μυρία φῦλα πέλονται,

ἀμφότερον κραιπνοί τε θέειν δολιχοί τε πέλονται.
Μαύρων δ' ὠκύτεροι Σικελοὶ, Σικελῶν δέ τε Πάρθοι
καὶ χαροποὶ τελέθουσι καὶ ἔξοχον αἰγλήεντες,
καὶ μοῦνοι μίμνουσι μέγα βρύχημα λέοντος.
ἦ γάρ τοι θήρεσσιν ἐπ' ἄλλοις ἄλλα γένεθλα
ἵππων ἄρμενα, πολλὰ τά τοι φράζουσιν ὀπωπαί.
στικτοπόδεσσ' ἐλάφοις κυανώπεας ὁπλίζοιο,
ἄρκτοισι γλαυκοὺς, καὶ πορδαλίεσσι δαφοινοὺς,
αἴθωνας δ' ἵππους πυριλαμπέας ἀμφὶ σύεσσιν,
αὐτὰρ ἐριγλήνους χαροποὺς χαροποῖσι λέουσι.
κάλλεϊ δ' ἐν πάντεσσι πέλει πανυπείροχος ἵππος
Νισαῖος, τὸν ἄγουσιν ἐρικτέανοι βασιλῆες·
καλὸς ἰδεῖν, ἀταλός τε φέρειν ἐϋπειθέϊ δεσμῶι·
βαιὸς μὲν κεφαλὴν, πολλὸς δὲ βαθύτριχα δειρὴν,
κυδιόων ἑκάτερθε μελιχρύσοισιν ἐθείραις.
ναὶ μὴν ἄλλο γένεθλον ἐπήρατον ὠπήσαιο
στικτὸν, ἀρίζηλον, τοὺς ὤρυγγας καλέουσιν,
ἢ ὅτι καλλικόμοισιν ἐν οὔρεσιν ἀλδήσκουσιν,
ἢ ὅτι πάγχυ θέλουσ' ἐπὶ θηλυτέρηισιν ὀρούειν.
δοιὰ δ' ἐπ' ὠρύγγων τελέθει πολυανθέα κάλλη·
τοὶ μὲν γὰρ δειρὴν καλλίτριχά τ' εὐρέα νῶτα
γεγράφαται δολιχῆισιν ἐπήτριμα ταινίηισι,
τίγριες οἷα θοοί, κραιπνοῦ Ζεφύροιο γενέθλη·
τοὶ δ' ἄρ' ἐϋτροχάλοισι περίδρομα δαιδάλλονται
σφραγῖσιν πυκινῆισιν ὁμοίϊα πορδαλίεσσι·
L3[O] τοὺς ἔτι νηπιάχους γράψαν τεχνήμονες ἄνδρες
αἰθομένωι χαλκῶι ταναὴν τρίχα πυρσεύοντες.
δηθάκι δ' ἄλλα βροτοὶ πανεπίφρονα μητίσαντο,
πῶλον ἐπιγράψαι καὶ νηδύϊ μητρὸς ἐόντα.
ὢ πόσση κραδίη, πόσση μερόπεσσι πέλει φρήν!
ἔρξαν ὅπως ἐθέλουσι· θέσαν πολυειδέας ἵππους,
μητρὸς ἔτι γλαγερῆισι περισχομένους λαγόνεσσι.
ὁππότε θηλυτέρην γὰρ ἕληι φιλοτήσιος ὁρμὴ,
ἵππον τ' ἐγγὺς ἰόντα κλυτὸν μεγαλήτορα μίμνηι,
δὴ τότε δαιδάλλουσι πόσιν καλόν· ἀμφὶ δὲ πάντηι
πᾶν δέμας εὐστίκτοισι περὶ χροιῆισι γράφουσι,
καὶ ποτὶ λέκτρον ἄγουσιν ἐπ' ἀγλαΐηι κομόωντα.
◆ ὡς δέ τις ἠϊθέων ὑπὸ νυμφοκόμοισι γυναιξὶν
εἵμασιν ἀργεννοῖσι καὶ ἄνθεσι πορφυρέοισι
στεψάμενος, πνείων τε Παλαιστίνοιο μύροιο,
ἐς θάλαμον βαίνησι ὑμὴν ὑμέναιον ἀείδων·
ὣς ἵππον σπέρχοντα γαμήλιά τε χρεμέθοντα,
πρόσθεν ἑῆς ἀλόχοιο, κλυτὸν πόσιν, ἀφριόωντα
δηρὸν ἐρητύουσι φίλης λελιημένον εὐνῆς·
ὀψὲ δέ τοι μεθιᾶσιν ἐπήρατον ἐς φιλότητα·
ἡ δ' ὑποκυσαμένη πολυανθέα γείνατο παῖδα,
νηδύϊ μὲν πόσιος γόνιμον θορὸν ἀείρασα,
δεξαμένη μορφὴν δὲ πολύχροον ὀφθαλμοῖσι.
τοιά νυ κἀκεῖνοι, τοῖσιν δόνακες μεμέληνται,
μησάσθην πυκινοῖσι νοήμασιν ἰξευτῆρες,

Pseudo-Oppian Cyn.

ἄρκυας, εὐστρεφέας τε λύγους, ταναόν τε πάναγρον.
αἰχμὴν τριγλώχινα, σιγύνην εὐρυκάρηνον,
ἁρπάλαγον, κάμακάς τε καὶ εὔπτερον ὠκὺν ὀϊστὸν,
φάσγανα, βουπλῆγάς τε, λαγωοφόνον τε τρίαιναν,
ἀγκυλίδας σκολιὰς, μολιβοσφιγγέας τε κορώνας,
σπαρτόδετον μήρινθον, ἐΰπλεκτόν τε ποδάγρην,
ἅμματά τε, στάλικάς τε, πολύγληνόν τε σαγήνην.
ἵππους δ' εἰς θήρην μέγα κυδήεντας ἀγέσθων
ἄρσενας· οὐ μόνον ὅττι χερείονές εἰσι πόδεσσι
θηλύτεραι τελέειν δολιχὸν δρόμον ἐν ξυλόχοισιν,
ἀλλ' ὅτ' ἀλεύασθαι χρειὼ φιλοδέμνιον ἦτορ
ἵππων ὠκυπόδων· ἀπὸ δ' ἱππάδα τηλόσ' ἐρύκειν,
ὄφρα κε μὴ χρεμέθωσι λιλαιόμεναι φιλότητος,
καί τ', ἀΐοντες ὄπα, κρυερὴν φύζανδε νέωνται
νεβροὶ, δορκαλίδες τε θοαὶ, καὶ δειμαλέος πτώξ.
ἵππων δ' αἰόλα φῦλα· τόσ' ἔθνεα μυρία πώλων,
ὅσσα βροτοῖσι γένεθλα δεδασμένα σῖτον ἔδουσιν·
ἀλλ' ἔμπης ἐρέω, τόσσοι μετὰ πᾶσι κραταιοὶ,
ὅσσοι θ' ἱππαλέοισιν ἀριστεύουσιν ὁμίλοις·
Τυρσηνοί, Σικελοί, Κρῆτες, Μάζικες, Ἀχαιοὶ,
Καππαδόκαι, Μαῦροι, Σκυθικοὶ, Μάγνητες, Ἐπειοὶ,
Ἴονες, Ἀρμένιοι, Λίβυες, Θρήϊκες, Ἐρεμβοί.
ἵππον δ' ἐν πάντεσσι πανέξοχον ἐφράσσαντο
ἴδμονες ἱπποδρόμων καὶ βουκολίων ἐπίουροι,
εἴδεσιν ὃς τοίοισιν ὅλον δέμας ἐστεφάνωται·
γυραλέη δειρή τελέθοι λασιαύχενος ἵππου, L3[O]
ὡς ὅτε χαιτήεσσα λόφον νεύει τρυφάλεια·
βαιὸν ὑπὲρ δειρῆφι μετήορον ὕψι κάρηνον
ἀείροι, μέγας αὐτὸς ἐὼν περιηγέα γυῖα·
ὕψι κάρα, νεάτην δὲ γένυν ποτὶ δειράδα νεύοι·
εὐρὺ πέλοι φαιδρόν τε μεσόφρυον· ἐκ δ' ἄρα κόρσης
ἀμφὶ μέτωπα τριχῶν πυκινοὶ σείοιντο κόρυμβοι·
ὄμμα τορὸν, πυρσωπὸν, ἐπισκυνίοισι δαφοινόν·
εὐρεῖαι ῥῖνες, στόμα δ' ἄρκιον, οὔατα βαιά·
πουλὺ πέλοι στέρνον, δολιχὸν δέμας, εὐρέα νῶτα,
καὶ ῥάχις ἀμφίδυμος μέσον ἰσχία πιαίνουσα·
ἐκ δὲ θέοι πολλὴ μετόπισθε τανύτριχος οὐρή·
μηροὶ δ' εὐπαγέες, μυώδεες· αὐτὰρ ἔνερθεν
ὀρθοτενεῖς δολιχοί τε ποδῶν περιηγέες αὐλοὶ,
καὶ μάλα λεπταλέοι· καὶ σαρκὶ λελειμμένα κῶλα,
οἷα τανυκραίροισιν ἀελλοπόδεσσ' ἐλάφοισι·
καὶ σφυρὸν ἀγκλίνοιτο, θέοι δὲ περίδρομος ὁπλὴ
ὕψι μάλ' ἐκ γαίης, πυκινὴ, κερόεσσα, κραταιή.
τοῖός μοι βαίνοι κρατερὴν θήρειον ἐνυὼ
θυμαίνων, συνάεθλος, ἀρήϊος, ὄβριμος ἵππος.
Τυρσηνοὶ τοιοίδε καὶ Ἀρμένιοι καὶ Ἀχαιοὶ,
Καππαδόκαι τε κλυτοὶ Ταύρου προπάροιθε νέμονται.
θαῦμα δὲ Καππαδόκεσσι μέγ' ἔδρακον ὠκυπόδεσσι·
εἰσόκε μὲν νεογιλὸν ὑπὸ στομάτεσσιν ὀδόντα
καὶ γλαγερὸν φορέουσι δέμας, τελέθουσ' ἀμενηνοί·

κραιπνότεροι δὲ πέλουσιν, ὅσωι μάλα γηράσκουσι.
κείνους εἰς πόλεμον μεγαλήτορα θωρήσσοιο
αἴθωνάς τ᾽ ἐπὶ θῆρας· ἐπεὶ μάλα θαρσήεντες
ὅπλοις ἀντιάαν, πυκινὴν ῥῆξαί τε φάλαγγα,
θηρσί τ᾽ ἐνναλίοισιν ἐναντία δηρίσασθαι.
πῶς μὲν γάρ τε μάχαισιν ἀρήϊος ἔκλυεν ἵππος
ἦχον ἐγερσίμοθον δολιχῶν πολεμήϊον αὐλῶν;
ἢ πῶς ἄντα δέδορκεν ἀκαρδαμύκτοισιν ὀπωπαῖς
αἰζηοῖσι λόχον πεπυκασμένον ὁπλίτῃσι,
καὶ χαλκὸν σελαγεῦντα, καὶ ἀστράπτοντα σίδηρον;
καὶ μάθεν, εὖτε μένειν χρειώ, πότε δ᾽ αὖτις ὀρούειν,
καὶ μάθεν εἰσαΐειν κρατερῶν σύνθημα λοχαγῶν.
πολλάκι καὶ δηΐων ἀνδρῶν ἐπελάσσατο πύργοις
ἤρεμος ἀσπιδόεσσαν ὑπόπτερον, εὖτε βροτοῖσιν
ἀσπὶς ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικάρσιον ἀσπίδ᾽ ἐρείδει·
ὁππότ᾽ ἐέλδονται δηΐων πόλιν ἐξαλαπάξαι,
καὶ πεδίον τεύχουσι μετήιορον, ἑπταβόειον,
δαιδαλέον, πυκινόν, πολυόμφαλον, ἀντία δ᾽ αἴγλη
χαλκοῦ ἀποθρώσκει φαεθοντιάς, αἶψα δ᾽ ὀπίσσω
κλινομένης ἀκτῖνος ἀπαστράπτει πολὺς αἰθήρ.
ἵπποις γὰρ περίαλλα φύσις πόρε τεχνήεσσα
ἡμερίων κραδίην καὶ στήθεσιν αἰόλον ἦτορ·
αἰὲν γινώσκουσιν ἑὸν φίλον ἡνιοχῆα,
καὶ χρεμέθουσιν ἰδόντες ἀγακλυτὸν ἡγεμονῆα,
καὶ πολέμοισι πεσόντα μέγα στενάχουσιν ἑταῖρον.
L3[I] ἵππος ἐν ὑσμίνῃ ῥῆξεν ποτὲ δεσμὰ σιωπῆς,
καὶ φύσιος θεσμοὺς ὑπερέδραμε καὶ λάβεν ἠχὴν
ἀνδρομέην, καὶ γλῶσσαν ὁμοΐιον ἀνθρώποισιν.
ἵππος ἐνναλίος δὲ Μακηδονίου βασιλῆος
Βουκεφάλας ὁπλῆισιν ἐναντία δηριάασκεν.
ἵππος ἐπ᾽ ἀνθερίκων ἔθεεν κούφοισι πόδεσσιν·
ἄλλος ὑπὲρ πόντοιο, καὶ οὐ στεφάνην ἐδίηνεν.
ἵππος ὑπὲρ νεφέων Χιμαροκτόνον ἤγαγε φῶτα·
καὶ χρεμέθων ποτὲ πῶλος ὑφ᾽ ἡνιόχοιο δόλοισι
θήκατο τῶν Περσῶν Ἀσιηγενέων βασιλῆα.
ἔξοχα δ᾽ αὖ τίουσι φύσιν· τὸ δὲ πάμπαν ἄπυστον
ἐς φιλότητα μολεῖν, τὴν οὐ θέμις· ἀλλὰ μένουσιν
✦ ἄχραντοι μυσῶν, καθαρῆς τ᾽ ἐράουσι κυθείρης.
ἔκλυον ὡς προπάροιθε πολυκτεάνων τις ἀνάκτων
καλὸν ἔχεν πεδίοις ἵππων ἀγελαῖον ὅμιλον·
τοὺς πάντας μετέπειτα δαμασσαμένη προθελύμνους
ἱππαλέη νοῦσος πρόλιπεν δύο, μητέρα μούνην,
καὶ μητρὸς φιλίης ὑπομάζιον εἰσέτι πῶλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ μέγας ἦν, πειρᾶτο σχέτλιος ἀνὴρ
μητέρα παιδὸς ἑοῖο παρ᾽ ἀγκοίνῃσι βαλέσθαι.
τοὺς δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησεν ἀναινομένους φιλότητα
καὶ γάμον ἀμφοτέροισιν ἀπώμοτον, αὐτίκ᾽ ἔπειτα
αἰνὰ τιτυσκόμενος δολίην ἐπὶ μῆτιν ὕφαινεν,
ἐλπόμενος καλέειν γένος ἵπποισιν παλίνορσον.
ἄμφω μὲν πρώτιστα καλύψατο βυσσοδομεύων
ἄλλοισιν ῥινοῖς· μετέπειτα δὲ χρῖσεν ἐλαίωι
πᾶν δέμας εὐώδει, κηώδεϊ· ἔλπετο γὰρ δὴ
ὀδμὴν ἡγήτειραν ἀμαλδῦναι φιλότητος·
καὶ λάθεν, ὦ μάκαρες, ῥέζων κακά· καὶ τετέλεστο
ξεῖνος, ἀπόπτυστος θάλαμος, στυγερώτατος ἵπποις,
οἷος ἐν ἀνθρώποισιν ἐνυμφεύθη προπάροιθε
Καδμεῖος γάμος αἰνὸς ἀλήμονος Οἰδιπόδαο.
οἱ δ᾽ ὅτε γυμνωθέντες ἑὴν ἄτην ἐνόησαν,
λοξῇσίν τ᾽ ἄθρησαν ἀνιάζοντες ὀπωπαῖς
ἡ μὲν ἄρα τλήμων ἄγονον γόνον, αὐτὰρ ὅ γ᾽ αἶψα
αἰνόγαμος, κακόλεκτρος ἀμήτορα μητέρα δειλήν,
ὕψι μάλ᾽ ἠέρθησαν, ἀμείλιχα φυσιόωντες,
δεσμά τ᾽ ἀπορρήξαντες ἴτην μεγάλα χρεμέθοντες,
οἷα θεοὺς μάκαρας μαρτυρόμενοι κακότητος,
ἀράς τ᾽ εὐχόμενοι πολυπήμονι νυμφευτῆρι·
ὀψὲ δὲ μυρόμενοί τε καὶ ἄσχετον ἀΐσσοντες,
ἀντιπέρην πέτρῃσιν ἑὰς κεφαλὰς ἐλόωντες,
ὀστὰ συνηλοίησαν, ἑὸν δ᾽ ἀπὸ φέγγος ἄμερσαν
αὐτοφόνοι, κλίναντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισι κάρηνα.
ὧδε φάτις προτέροις κλέος ἵπποισιν μέγ᾽ ἀείδει.
ἵππων δ᾽ ὅσσα γένεθλ᾽ ἀτιτήλατο μυρίος αἶα,
ὠκύτατοι Σικελοί, Λιλυβήϊον οἵτε νέμονται
καὶ τρικάρηνον ὄρος, ὅθι τοι σκέπας Ἐγκελάδοιο
πυρσοῖς αἰθερίοισιν ἐρευγομένοιο κεραυνοῦ,
Σικελικῆς Αἴτνης ἀνεκάχλασεν ἀέναον πῦρ.
κραιπνότεροι Σικελῶν δὲ παρ᾽ Εὐφρήταο ῥέεθρα L3[I]
Ἀρμένιοι Πάρθοι τε βαθυπλόκαμοι τελέθουσιν.
ἀλλ᾽ ἄρα καὶ Πάρθοισι μέγα προφέρουσιν Ἴβηρες,
ὠκυτέροισι πόδεσσι κροαίνοντες πεδίοιο.
κείνοισιν τάχα μοῦνος ἐναντίον ἰσοφαρίζοι
αἰετὸς αἰθερίοισιν ἐπιθύων γυάλοισιν,
ἢ κίρκος ταναῇσι τινασσόμενος πτερύγεσσιν,
ἢ δελφὶς πολιοῖσιν ὀλισθαίνων ῥοθίοισι.
τόσσον Ἴβηρες ἔασι θοοὶ πόδας ἠνεμόεντας·
ἀλλ᾽ ὀλίγοι βαιοί τε μένος καὶ ἀνάλκιδες ἦτορ,
καὶ δρόμον ἐν παύροισιν ἐλεγχόμενοι σταδίοισιν·
εἴδεα δ᾽ ἀγλαόμορφα κλυτὸν δέμας ἀμφιέσαντο,
ὁπλὴν δ᾽ οὐ κρατερήν, πηλότροφον, εὐρυπέδιλον.
Μαύρων δ᾽ αἰόλα φῦλα πολὺ προφέρουσιν ἁπάντων
ἀμφὶ δρόμους ταναούς τε καὶ ἀμφὶ πόνους ἀλεγεινούς.
καὶ Λίβυες μετὰ τοὺς δολιχὸν δρόμον ἐκτελέουσιν,
ὅσσοι Κυρήνην πουλυψηφῖδα νέμονται.
εἴδεα δ᾽ ἀμφοτέροισιν ὁμοίϊα, πλὴν ὅσον αὖτε
μείζονες εἰσιδέειν Λίβυες κρατεροὶ γεγάασιν,
ἀλλὰ δέμας δολιχοί· πλευρῇσι γὰρ ἀμφὶς ἔχουσι
τῶν ἄλλων πλέονα σπαθίην κτένα· τοὔνεκέν εἰσι
πάσσονες εἰσιδέειν καὶ κρείσσονες ἰθὺς ὀρούειν,
ἐσθλοὶ δ᾽ ἠελίου φορέειν πυρόεσσαν ἐρωὴν
καί τε μεσημβρινὴν δίψους δριμεῖαν ἐνιπήν.
ἵπποι Τυρσηνοὶ δὲ καὶ ἄπλετα Κρήσια φῦλα

ὠχροί τ' ἰοτόκοι τε περὶ στομάτεσσιν ὀδόντες.
ῥινὸς δαιδαλέος, χροιῇ τ' ἐπὶ παμφανοώσῃ
ἠερόεις, πυκινῇσι μελαινομένῃσιν ὀπωπαῖς.
ὠκύτατον τε θέειν, καί τ' ἄλκιμον ἰθὺς ὀρούειν·
φαίης, ὁππότ' ἴδοιο, διηερίην φορέεσθαι.
ἔμπης καὶ τόδε φῦλον ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
πρόσθ' ἔμεναι Βάκχοιο φερεσταφύλοιο τιθήνας·
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν οἴνωι μέγα καγχαλόωσι,
δεχνύμεναι στομάτεσσι Διωνύσου μέγα δῶρον.
τί χρέος ἐκ μερόπων δὲ κλυτὰς ἤμειψε γυναῖκας
ἐς τόδε πορδαλίων γένος ἄγριον, αὖθις ἀείσω.
  ναὶ μὴν ἄλλο θοὸν διφυὲς γένος ὠπήσαιο,
λύγκας ἀριζήλους· αἱ μὲν γὰρ ἔασιν ἰδέσθαι
τυτθαὶ, βαιοτέροισί τ' ἐφωπλίσσαντο λαγωοῖς·
ταὶ δ' ἄρα μείζονές εἰσιν, ἐπιθρώσκουσι δὲ ῥεῖα
εὐκεράοις ἐλάφοισι καὶ ὀξυτέροις ὀρύγεσσι.
μορφὴν δ' ἀμφίδυμοι πανομοίϊον ἀμφιέσαντο·
ἶσαι μὲν βλεφάροισιν ὕπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαὶ
ἱμερόεν στράπτουσι· προσώπατα δ' ἀμφοτέρῃσι
φαιδρὰ πέλει, βαιόν τε κάρη καὶ καμπύλον οὖας·
μούνῃ δ' εἰσιδέειν ἀνομοίϊος ἔπλετο χροιή·
μείοσι μὲν λυγκῶν ἐπιδέδρομε ῥινὸς ἐρευθὴς,
μείζοσι δὲ κροκόεν τε θεείωι τ' εἴκελον ἄνθος.
ἔξοχα δ' αὖ τάδε φῦλα φίλην ἀγάσαντο γενέθλην
εὔγληνοι λύγκες τε πυρίγληνοί τε λέοντες,
L1[O] πορδάλιές τ' ὀλοαὶ, καὶ τίγριες ἠνεμόεσσαι.
τῶν δ' ὁπότε σκύμνους νεοθηλέας ἐν ξυλόχοισι
λάθρῃ συλήσωσιν ἀταρβέες ἀγρευτῆρες,
αἱ δ' ἄρ' ἔπειτ' ὀπίσω πάλι νεύμεναι ἀθρήσωσιν
ἐξαπίνης κενεούς τε δόμους καὶ ἔρημα μέλαθρα,
μύρονται λιγέως ἀδινὸν γόον, ἐκ δ' ἄρα τηλοῦ
κωκυτὸν προϊᾶσι πολύστονον, οἷά τε πάτρης
περθομένης ὑπὸ δουρὶ καὶ αἰθομένης πυρὶ λάβρωι,
πεπτάμεναι περὶ τέκνα μέγα κλαίουσι γυναῖκες.
ἦ ῥα τόσον τεκέων τε καὶ ἀρτιγόνοιο γενέθλης
φίλτρον ἐνὶ κραδίῃ στάξεν θεός· οὐδ' ἄρα μούνοις
ἀνθρώποις, οἳ πάντα νοήμασι μητίσαντο,
ἀλλὰ καὶ ἑρπηστῆρσι καὶ ἰχθύσιν ἠδὲ καὶ αὐτοῖς
θήρεσιν ὠμηστῇσι καὶ ὑψιπόλοις ἀγέλαισιν
οἰωνῶν· τόσσον ῥα φύσις κρατερώτατον ἄλλων!
οἵην μὲν κομιδὴν τεκέων ἐνὶ κύμασι δελφὶς
αἰὲν ἔχει, γλαῦκός τε χάροψ, φωκή τε δυσαής!
πῶς δ' ἄρ' ἐν οἰωνοῖσι ποθὴν ἀλίαστον ἔχουσιν
ὧν τεκέων φῆναί τε βαρύφθογγοί τε πέλειαι,
αἰετόεντά τε φῦλα, πολύκρωζοί τε κορῶναι!
πῶς δ' ὄρνις κατὰ δῶμα συνέστιος ἀνθρώποισιν,
ἀρτιτόκος, νεαροῖσι περισκαίρουσα νεοσσοῖς,
κίρκον ὑπὲρ τέγεος κατεπάλμενον ἀθρήσασα,
ὀξὺ μὲν ἔκλαγεν αἶψα, καὶ ἄνθορεν ὀξὺ λακοῦσα,
αὐχένα δ' ὑψόσ' ἄειρεν ἐς ἠέρα γυρώσασα,
καὶ πάσαις ἑκάτερθε θοῶς ἔφριξεν ἐθείραις,

PSEUDO-OPPIAN
(OF APAMEA)
CYNEGETICA
BOOK 2

PREVIEW
Book 3

EPIC POEM .ORG
DIGITAL CLASSICS

A 2L 1 - 350
B 2L 351 - 750
C 2L 751 - 798

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

INTERLEAVABLE

1

language: Homeric Greek (iii CE)
copy text: Schneider (1813)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 628 lines 3.0

PRINT
2-SIDED:
9 to **16**

Νῦν δ' ἄγε μοι, Ζηνὸς θύγατερ, καλλίσφυρε Φοίβη,
παρθένε χρυσομίτρη, δίδυμον γένος Ἀπόλλωνι,
εἰπέμεναι, μερόπων τίς ἀγασθενέων θ' ἡρώων
σῆς ἀπὸ χειρὸς ἄειρε μεγακλέα δήνεα θήρης.
ἀμφὶ πόδας Φολόης ἀνεμώδεος ἄγρια φῦλα
θηρομιγῆ, μερόπων μὲν ἐπ' ἰξύας, ἰξυόφιν δὲ
ἵππων ἡμιβρότων, ἐπιδόρπιον εὕρετο θήρην.
ἐν μερόπεσσι δὲ πρῶτος ὁ Γοργόνος αὐχέν' ἀμέρσας,
Ζηνὸς χρυσείοιο πάϊς κλυτὸς, εὕρετο Περσεύς·
ἀλλὰ ποδῶν κραιπνῇσιν ἀειρόμενος πτερύγεσσι
καὶ πτῶκας καὶ θῶας ἐλάζυτο, καὶ γένος αἰγῶν
ἀγροτέρων, δόρκους τε θοοὺς, ὀνάγρων τε γένεθλα
ἠδ' αὐτῶν ἐλάφων στικτῶν αἰπεινὰ κάρηνα.
Ἱππαλέην δ' ἄγρην ὁ φαεσφόρος εὕρετο Κάστωρ·
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνεν ἐπίσκοπον ἰθὺς ἄκοντι
βαλλόμενος, τοὺς δ' αὖτε θοοῖς βελέεσσιν ἐλαύνων
θῆρας ἕλε ξυνοχῇσι μεσημβρινοῖο δρόμοιο.
πρὸς δὲ μόθους θηρῶν κύνας ὥπλισε καρχαρόδοντας
διογενὴς πρῶτος Λακεδαιμόνιος Πολυδεύκης·
καὶ γὰρ πυγμαχίῃσι λυγροὺς ἐναρίζατο φῶτας,
καὶ σκυλάκεσσι θοαῖς βαλίους ἐδαμάσσατο θῆρας.
ἔξοχα δ' ἐν σταδίοισιν ὀρειοτέροισι μόθοισιν
Οἰνείδης ἤστραψεν ἐνυάλιος Μελέαγρος.
ἄρκυας αὖτε βρόχους τε καὶ ἀγκύλα δίκτυα πρῶτος
Ἱππόλυτος μερόπεσσιν ἐπακτήρεσσιν ἔφηνε,
L1[I] Σχοινῆος πρώτη δὲ κλυτὴ θυγάτηρ Ἀταλάντη
θηρσὶ φόνον πτερόεντα συηβόλος εὕρετο κούρη.
◆ νυκτερίους δὲ δόλους, νυχίην πανεπίκλοπον ἄγρην,
Ὠρίων πρώτιστος ἐμήσατο κερδαλεόφρων.
τόσσοι μὲν θήρης κρατεροὶ πάρος ἡγεμονῆες.
πολλοὺς δ' αὖ μετόπισθεν ἔρως ἐδαμάσσατο δριμύς·
οὐ γάρ τις κέντροισι δαμεὶς ἄγρης ἐρατεινῆς
αὖθις ἑκὼν λείψειεν· ἔχει δέ μιν ἄσπετα δεσμά.
οἷος μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπ' ἄνθεσιν εἴαρος ὥρῃ,
οἵη δ' αὖτε θέρευς γλυκερὴ σπήλυγγι χαμεύνη,
οἵη δ' ἐν σκοπέλοισιν ἐπακτήρεσσι πάσασθαι
τερπωλή· πόσση δὲ χάρις κείνοισιν ὀπηδεῖ
δρεπτομένοις αὐτοῖσι μελιχρῆς ἄνθος ὀπώρης·
ψυχρὸν δ' ἐξ ἄντροιο προχεύμενον ἄργυφον ὕδωρ
οἷον κεκμηῶσι ποτὸν γλυκερόν τε λοετρόν·
οἷα δ' ἐνὶ ξυλόχοις κεχαρισμένα δῶρα φέρουσιν
ἐν γλυκεροῖς ταλάροισι παρ' αἰπολίοισι νομῆες!
ἀλλ' ἄγε δὴ ταύρων ζηλήμονα πάγχυ γενέθλην
πρῶτον ἀείδωμεν, καὶ μυρίον ἔξοχα νεῖκος
οἷον ὑπὲρ θαλάμοιο πανάγρια δηρίσαντο.
Pseudo-Oppian Cyn. εἷς βασιλεὺς ἀγέληφι τυραννεύων ὄχ' ἄριστος
βαιοτέροις ταύροις καὶ θηλυτέρῃσιν ἀνάσσει·
πέφρικεν δ' ἀγέλη κεραὸν μέγαν ἡγεμονῆα·
αἱ δ' αὖτε τρομέουσιν ἑὸν πόσιν ἀγριόωντα,
ὁππότε μυκήσαιτ' ἄγριον, βόες· ἀλλ' ὅτ' ἐπ' ἄλλης

7 (6C) Ἀρμενίη Πάρθων τε πολύσπορος εὔβοτος αἶα,
ξανθοκόμαι τελέθουσι, καὶ οὐ τόσον ἀλκήεντες.
πάσσονα μὲν φορέουσι δέρην, μεγάλην δέ τε κόρσην, ◆
ὄμματα δ' αἰγλήεντα, καὶ ὀφρύας ὕψι βαθείας,
ἀμφιλαφεῖς ἐπὶ ῥῖνα, κατηφέας· ἐκ δ' ἄρα δειρῆς
καὶ γενύων ἑκάτερθε θοαὶ κομόωσιν ἔθειραι.
τοὺς δὲ τρέφει μεγάδωρος Ἐρεμβῶν αὖθις ἄρουρα,
τὴν ἔθνη μερόπων εὐδαίμονα κικλήσκουσι,
δειραὶ κἀκείνοις καὶ στήθεα λαχνήεντα,
καὶ πυρὸς ἀστράπτουσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαὶ,
ἔξοχα δ' ἐν πάντεσσιν ἀρίζηλοι τελέθουσιν·
ἀλλ' ὀλίγον τούτων γένος ἔλλαχε μυρίος αἶα.
πουλὺς δ' ἐν Λιβύῃ ἐριβώλακι διψάδι γαίῃ
ὄχλος ἐπιβρομέει βριαρῶν βρύχημα λεόντων,
οὐκέτι λαχνήεις, ὀλίγη δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
σμερδαλέος δὲ πρόσωπα καὶ αὐχένα· πᾶσι δὲ γυίοις
ἦκα μέλαν κυάνοιο φέρει μεμορυγμένον ἄνθος·
ἀλκὴ δ' ἐν μελέεσσιν ἀπείριτος, ἠδὲ λεόντων
κοιρανικῶν Λίβυες μέγα κοιρανέουσι λέοντες.
ἐκ δέ ποτ' Αἰθιόπων Λιβύην ἠμείψατο γαῖαν
θαῦμα μέγ' εἰσιδέειν, μελανόχροος ἠΰκομος λῖς,
εὐρὺς ὕπερθε κάρηνα, πόδας δασὺς, ὄμμασιν αἶθοψ,
μούνοισι ξανθοῖς φοινισσόμενος στομάτεσσιν.
ἔδρακον, οὐ πυθόμην, κεῖνόν ποτε θῆρα δαφοινὸν,
κοιρανικοῖς τ' ἔμολεν διαπόμπιμος ὀφθαλμοῖσιν.
φορβῆς οὐ χατέει πάντ' ἤματα φῦλα λεόντων, L1[I]
ἀλλὰ τὸ μὲν δόρποισι μέλει, τὸ δέ τ' αὖτε πόνοισιν·
οὐδ' ὕπνον μυχάτοισιν ἔχει παρὰ τέρμασι πέτρης,
ἀμφαδὸν ὑπνώει δὲ, θρασύφρονα θυμὸν ἑλίσσων,
εὕδει δ', ἔνθα κίχῃσιν ὑπείροχος ἑσπερίη νύξ.
ἔκλυον αὖ κἀκεῖνο λεοντοκόμων αἰζηῶν,
1 δεξιτερὴν ὑπὸ χεῖρα φέρειν αἴθωνα λέοντα
νάρκα θοὴν, τῇ πάντα λύειν ὑπὸ γούνατα θηρῶν.
πεντάκι θηλυτέρη δὲ τόκων ἀπελύσατο ζώνην·
βάξις δ' ἀτρεκέως ἀνεμώλιος, ὡς ἕνα τίκτει.
πέντε φέρει πρώτιστον· ἀτὰρ πίσυρας μετέπειτα
ὠδίνει σκύμνους, κατά θ' ἑξείης ὑπένερθε
νηδύος ἐκ τριτάτης τρεῖς ἔκθορον· ἐκ δὲ τετάρτης
2 ἀμφίδυμοι παῖδες· πύματον δ' ἕνα γείνατο μήτηρ
γαστρὸς ἀριστοτόκοιο κλυτὸν βασιλῆα λέοντα.
πορδάλιες δ' ὀλοαὶ, δίδυμον γένος· αἱ μὲν ἔασι
μείζους εἰσιδέειν, καὶ πάσσονες εὐρέα νῶτα,
αἱ δέ τ' ὀλιζότεραι μὲν, ἀτὰρ μένος οὔτι χερείους·
εἴδεα δ' ἀμφοτέρῃσιν ὁμοίϊα δαιδάλλονται,
νόσφι μόνης οὐρῆς· τῇ τ' ἔμπαλιν εἰσοράαται·
μείοσι μὲν μείζων τελέθει, μεγάλῃσι δὲ μείων. Pseudo-
εὐπαγέες μηροὶ, δολιχὸν δέμας, ὄμμα φαεινόν· Oppian
γλαυκιόωσι κόραι βλεφάροις ὕπο μαρμαίρουσαι, Cyn.
γλαυκιόωσιν ὁμοῦ τε καὶ ἔνδοθι φοινίσσονται,
10 αἰθομέναις ἴκελαι, πυριλαμπέες· αὐτὰρ ἔνερθεν

οἱ μὲν γὰρ βαιοί τε καὶ οὐτιδανοὶ τελέθουσι,
Pseudo- τυτθῇσι φρίσσοντες ἐπὶ προβλῇσιν ἀκάνθαις·
Oppian οἱ δ' ἄρα καὶ μεγέθει πολὺ μείζονες, ἠδ' ἑκάτερθεν
Cyn. ὀξέα πεφρίκασιν ἀρειστέρῃσιν ἀκωκαῖς.
λείπω τρισσὰ γένεθλα, κακὸν μίμημα, πιθήκων·
τίς γὰρ ἂν οὐ στυγέοι τοῖον γένος, ἐχθρὸν ἰδέσθαι,
ἀβληχρὸν, στυγερὸν, δυσδέρκετον, αἰολόβουλον;
κεῖνοι καὶ φίλα τέκνα δυσειδέα δοιὰ τεκόντες,
οὐκ ἀμφοῖν ἀτάλαντον ἑὴν μερίσαντο ποθητὺν,
ἀλλὰ τὸ μὲν φιλέουσι, τὸ δ' ἐχθαίρουσι χόλοισιν·
αὐταῖς δ' ἀγκαλίδεσσιν ἑῶν ἔκτεινε τοκήων.
οὐ μὲν θὴν οὐδ' ἀσπαλάκων αὐτόχθονα φῦλα
ποιοφάγων, ἀλαῶν, μέλπειν ἐθέλουσιν ἀοιδαί,
εἰ καὶ βάξις ἄπιστος ἐπ' ἀνθρώπους ἐπέρησεν,
ἀσπάλακας βασιλῆος ἀφ' αἵματος εὐχετάασθαι
Φινέος, ὅν ῥ' ἀτίτηλε κλυτὴ Θρῃΐσσα κολώνη·
Φινέϊ γάρ ποτε δὴ Φαέθων ἐκοτέσσατο Τιτὰν,
μαντιπόλου Φοίβοιο χολωσάμενος περὶ νίκης,
καί οἱ φέγγος ἄμερσεν, ἀναιδέα φῦλα δ' ἔπεμψεν
ἁρπυίας, πτερόεντα παρέστια πικρὰ γένεθλα.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν περόωντο μετὰ χρύσειον ἄεθλον,
Ἀργῴης ἐπὶ νηὸς Ἰήσονι συμπονέοντες,
παῖδε Βορειόνεω Ζήτης Κάλαΐς τε κλεεννὼ,
οἰκτείραντε γέροντα κατέκτειναν τότε φῦλα,
καὶ γλυκερὴν μελέοισι δόσαν στομάτεσσιν ἐδητύν.
L2[O] ἀλλ' οὐδ' ὣς Φαέθων χόλον εὔνασεν, ἀλλά μιν αἶψα
ἀσπαλάκων ποίησε γένος μὴ πρόσθεν ἐόντων·
2.628 ◆ τοὔνεκα νῦν ἀλαόν τε μένει καὶ λάβρον ἐδωδαῖς.
3.1 Ἀλλ' ὅτε δὴ κεραῶν ᾐείσαμεν ἔθνεα θηρῶν,
ταύρους ἠδ' ἐλάφους ἠδ' εὐρυκέρωτας ἀγανοὺς,
καὶ δόρκους ὄρυγάς τε καὶ αἰγλήεντας ἰορκοὺς
ἄλλα θ', ὅσοισιν ὕπερθε καρήατα τευχήεντα,
νῦν ἄγε καρχαρόδοντα, θεὰ, φράζωμεν ὅμιλον
σαρκοφάγων θηρῶν καὶ χαυλιόδοντα γένεθλα.
πρωτίστην δὲ λέοντι κλυτὴν ἀναθώμεθα μολπήν.
Ζηνὸς ἔσαν θρεπτῆρες ὑπερμενέος Κρονίδαο
νηπιάχου Κουρῆτες, ὅτ' ἀρτίγονόν μιν ἐόντα
ἁραμένη γενετῆρος ἀμειλίκτοιο Κρόνοιο
κλεψιτόκος Ῥείη, κόλποις ἐνικάτθετο Κρήτης.
Οὐρανίδης δ' ἐσιδὼν κρατερὸν νεοθηλέα παῖδα,
πρώτους ἀμφήλλαξε Διὸς ῥυτῆρας ἀγαυοὺς,
καὶ θῆρας ποίησεν ἀμειψάμενος Κουρῆτας.
οἱ δ' ἄρ', ἐπεὶ βουλῇσι θεοῦ μεροπηΐδα μορφὴν
ἀμφεβάλοντο Κρόνοιο, καὶ ἀμφιέσαντο λέοντας,
δώροισιν μετόπισθε Διὸς μέγα κοιρανέουσι
θηρσὶν ὀρειαύλοις, καὶ ῥιγεδανὸν θοὸν ἅρμα
Ῥείης εὐώδινος ὑπὸ ζεύγλῃσιν ἄγουσιν.
αἰόλα φῦλα δὲ τοῖσι, καὶ εἴδεα θηρσὶν ἑκάστοις.
τοὺς μέν νυν προχοῇσι πολυρραθάγου ποταμοῖο,
3.22 Τίγρει ἐπ' εὐρυρέοντι κυήσατο τοξεύτειρα

8 ταῦρος ἀποκρινθεὶς ἀγέλης, πλατὺν αὐχένα τείνας,
οἷος ἴῃι, κἀκεῖνος ἄναξ σφετέροισιν ἀνάσσων, Pseudo-
δὴ τότ' ἐπ' ἀμφοτέροισιν ὑπέρβιος ἵστατ' ἐνυώ. Oppian
πρῶτα μὲν ἀντίπρωρον ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες Cyn.
ἄγρια θυμαίνοντι χόλωι μέγα παιφάσσουσι,
καὶ πυρόεν πνείουσι, καὶ ἀμῶνται ποσὶ γαῖαν,
οἷα κονιόμενοι· προκαλίζονται δ' ἑκάτερθεν,
ὀξέα κεκλήγοντες ἐνυαλίοισιν ἀϋταῖς·
αὐτὰρ ἐπεὶ σάλπιγξαν ἐφ' ὑσμίνην ἀλεγεινὴν,
ἄσχετον ἀΐσσουσιν, ἑοῖσι δ' ἄφαρ κεράεσσι
πᾶν δέμας ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὶς οὐτάζουσιν.
οἷα δ' ἐνὶ πτολέμωι βυθίωι, ὅτε ναυμάχος Ἄρης
δῆριν ἀείρηται, δοιαὶ πανυπείροχα νῆες,
στράπτουσαι θαμινοῖσιν ἐναντίον ὁπλίτῃσιν,
ἀντίβιον πρώρῃσι μετωπαδὸν ἐγχρίμπτονται,
σπερχόμεναι πνοιῇ τε λάβρωι παλάμηφι τε ναυτῶν·
ἔντεσι χαλκείοις δὲ περιβρέμεται κτύπος ἀνδρῶν,
νηῶν τ' ἀγνυμένων· στένεται δ' ὅλος οἴδματι Νηρεύς·
τοῖος καὶ ταύροισιν ἐς αἰθέρα δοῦπος ἱκάνει,
θεινόντων ἄμοτον καὶ θεινομένων κεράεσσιν·
εἰσόκε δή τις ἕλῃσι φίλην ἑτεραλκέα νίκην.
αὐτὰρ ὅ_γ' οὔτι φέρει δοῦλον ζυγόν· αἰδόμενος δὲ
καὶ βαρέα στενάχων ἐπὶ δάσκιον ἤλυθεν ὕλην·
οἷος δ' ἐν σκοπέλοισι περιπλομένων ἐνιαυτῶν
φέρβετ', ὀρειαύλοισιν ἀποσταδὸν ἐν ξυλόχοισιν,
οἷά τις ἀθλεύων· βριαρὸν δ' ὅτε κάρτος ἴδηται L2[O]
καὶ σθένος ἀμφήριστον, ἀνέκραγεν αὐτίκ' ὄρεσφιν·
αὐτὰρ ὅ_γ' ἀντήϋσεν· ἐπεσμαράγησε δὲ δρυμών·
ἀλλ' ὅτε θαρσήσειε κραταιοτέρῃσιν ἀϋταῖς,
δή ῥα τότ' ἐξ ὀρέων ἐπὶ δήϊον εὐθὺς ἱκάνει,
ῥεῖα δ' ἕλεν· φορβαῖς γὰρ ἑὸν δέμας ἐξήσκησε
2 τηλόθ' ἐνὶ δρυμοῖσι σθενοβλαβέος κυθερείης.
εἴδεα πολλὰ πέλει δὲ καὶ ἤθεα μυρία ταύροις.
Αἰγύπτιοι μὲν ἔασι παρ' ὄχθαις ἀγλαοκάρποις
Νείλου πυροφόροιο, πολυσχιδέος ποταμοῖο,
χιόνεοι χροιὴν, μέγεθος πάντων ὄχ' ἄριστοι·
φαίης κεν κατὰ γαῖαν ἴμεν βαθυτέρμονα νῆα·
ἤπια δὲ φρονέουσι καὶ ἠθάλεοι μερόπεσσιν,
3 ὅττι βροτοὶ δ' ἐνέπουσιν, ἐνηέες ἐξανέχονται.
οἱ Φρύγιοι χροιὴν μὲν ἀριπρεπέες τελέθουσι,
ξανθοί τε φλογεροί τε· βαθεῖαι δ' αὐχένι σάρκες·
σφαιρωτὸς δ' ἐφύπερθε μετήορος ὕψι κόρυμβος.
ξείνη δ' ἐν κεράεσσι φύσις κείνοισι τέτυκται·
οὐ γάρ τοι κρατερῇσιν ὑπὲρ κεφαλῆφι πέπηγε,
κλίνουσιν δὲ κέρατα καὶ ἀγκλίνουσ' ἑκάτερθε.
μώνυχες Ἀόνιοι, στικτὸν γένος, οἰοκέρωτες,
ἔκ τε μέσου κέρας αἰνὸν ἐπαντέλλουσι μετώπου.
Ἀρμενίοις δίδυμον μὲν ἀτὰρ κέρας εἱλικόμορφον,
αἰχμῇσιν, μέγα πῆμα, παλίστροφον ἤρτηται.
11 οἱ Σύριοι ταῦροι δέ, Χερροννήσοιο γένεθλα, 2.100

αἰπεινὴν τοὶ Πέλλαν ἐΰκτιτον ἀμφινέμονται,
αἴθωνες, κρατεροὶ, μεγαλήτορες, εὐρυμέτωποι,
ἄγραυλοι, σθεναροὶ, κεραalκέες, ἀγριόθυμοι,
μυκηταί, βλοσυροὶ, ζηλήμονες, εὐρυγένειοι·
ἀλλ' οὐ πιαλέοι δέμας ἀμφιλαφὲς βαρύθουσιν,
οὐδὲ πάλιν λιπόσαρκοι ἐὸν δέμας ἀδρανέουσιν·
ὧδε θεῶν κλυτὰ δῶρα κερασσάμενοι φορέουσιν,
ἀμφότερον κραιπνοί τε θέειν σθεναροί τε μάχεσθαι·
κεῖνοι, τοὺς φάτις ἔσκε Διὸς γόνον Ἡρακλῆα
καρτερὸν ἀθλεύοντ' ἀγέμεν πάρος ἐξ Ἐρυθείης,
ὁππότ' ἐπ' Ὠκεανῶι δηρίσατο Γηρυονῆϊ,
καὶ κτάνεν ἐν σκοπιῇσιν· ἐπεὶ πόνον ἄλλον ἔμελλεν
οὐχ Ἥρηι τελέειν οὐδ' Εὐρυσθῆος ἐνιπαῖς,
Ἀρχίππωι δ' ἑτάρωι, Πέλλης ἡγήτορι δίης.
ἦ γάρ τοι προπάροιθε παραὶ πόδας Ἐμβλωνοῖο
πᾶν πεδίον πελάγιζεν· ἐπεὶ πολὺς αἰὲν Ὀρόντης
ἵετ' ἐπειγόμενος, χαροποῦ δ' ἐπελήθετο πόντου,
δαιόμενος Νύμφης κυανώπιδος Ὠκεανίνης·
δήθυνεν δὲ πάγοισι, κάλυπτε δ' ἐρίσπορον αἶαν
οὔτι θέλων προλιπεῖν δυσέρωτα πόθον Μελιβοίης.
οὔρεσί τ' ἀμφότερωθε περίδρομος ἐστεφάνωτο
τειναμένοις ἑκάτερθεν ἐπ' ἀλλήλοισι κάρηνα·
ἠῷεν ἀντολίηθε Διόκλειον δέμας αἰπὺ,
ἐκ δ' ἄρα δυσμάων λαιὸν κέρας Ἐμβλωνοῖο·
αὐτὸς δ' ἐν μεσάτοισιν ἐπαιγίζων πεδίοισι,
L2[I] αἰὲν ἀεξόμενος καὶ τείχεος ἐγγὺς ὁδεύων,
χέρσον ὁμοῦ καὶ νῆσον, ἐμὴν πόλιν, ὕδασι χεύων.
◆ τοὔνεκεν αὐτίκ' ἔμελλε Διὸς γόνος ἀμφοτέροισι
νάματα μετρήσειν ῥοπάλωι καὶ χερσὶ κραταιαῖς,
ὕδατα δ' ἐκ πεδίοιο διακριδὸν ἰθύνεσθαι
εὐπλοκάμου λίμνης ἠδ' εὐτροχάλου ποταμοῖο.
ἔρξε δὲ πουλὺν ἄεθλον, ἐπεὶ στεφάνην διέκερσε
ἀμφιβόλων ὀρέων, λῦσεν δ' ἄπο λάϊνα δεσμὰ,
καὶ ποταμὸν προέηκεν ἐρευγόμενον προμολῇσιν,
ἄσχετα κυμαίνοντα καὶ ἄγρια μορμύροντα,
ἴθυνεν δ' ἐπὶ θῖνας· ὁ δ' ἔβραχεν πόντος ἔπειτα,
καὶ Συρίου κονάβησε μέλαν δέμας αἰγιαλοῖο.
οὐ τοίω γ' ἑκάτερθε πολυσμαράγοιο θαλάσσης
ἀντιπόρω ποταμὼ καταβαίνετον ὕδατι λάβρωι.
ἔνθεν μὲν Βορέαο ταμὼν ἀργῆντα χαλινὰ,
ἂν Σκυθίην Ἴστρος λέλακεν μέγα πάντοθε πάντηι,
συρόμενος κρημνοῖσι καὶ ὑδατοπλήγεσιν ἄκραις·
τῆι δ' αὖτ' ἐκ Λιβύης ἱερὸν ῥόον Αἰγύπτοιο
ἀμφί ἑ ῥηγνύμενον τρομέει ταναηχέτα πόντος.
ὣς ποταμὸς κελάρυζε μέγας περὶ θῖνας Ὀρόντης
Pseudo-Oppian Cyn. σμερδαλέον μύκημα· πελώρια δ' ἴαχον ἀκταὶ
δεχνύμεναι κόλποισι νεήλυδος οἶδμα θαλάσσης·
γαῖα δ' ἀνέπνευσεν μελανόχροος, οὐθατόεσσα,
κύματος ἐξαναδῦσα, νέον πέδον Ἡρακλῆος.
πάντηι δ' εἰσέτι νῦν σταχυηκομέουσιν ἄρουραι,

9 (7C) Ῥινοκέρως δ' ὄρυγος μὲν ἔφυ δέμας αἰθυκτῆρος
οὐ πολλῶι μείζων, ὀλίγον δ' ὑπὲρ ἄκρια ῥινὸς
ἀντέλλει κέρας αἰνὸν, ἀκαχμένον, ἄγριον ἆορ·
κείνωι μὲν χαλκόν τε διατρήσειεν ὀρούσας,
οὐτήσας βριαρήν τε διατμήξειε χαράδρην.
κεῖνος καὶ σθεναρῶι περ ἐφορμηθεὶς ἐλέφαντι
πολλάκις ἐν κονίῃσι νέκυν τοιοῦτον ἔθηκεν.
ἠρέμα δὲ ξανθοῖς ἐπὶ καλλικόμοισι μετώποις
καὶ νώτωι ῥαθάμιγγες ἐπήτριμα πορφύρουσι.
πάντες δ' ἄρρενές εἰσι καὶ οὔποτε θῆλυς ὁρᾶται·
καὶ πόθεν, οὐκ ἐδάην· φράζω δ' οὖν, ὡς δεδάηκα,
εἴτ' οὖν ἐκ πέτρης ὀλοὸν τόδε φῦλον ἐπῆλθεν,
εἴτ' αὐτόχθονές εἰσιν, ἐπαντέλλουσι δὲ γαίης,
εἴτε πρὸς ἀλλήλων τέρας ἄγριον ἐκφύονται
νόσφι πόθων καὶ νόσφι γάμων καὶ νόσφι τόκοιο.
ἤδη καὶ διεροῖσιν ἐν ὑγροπόροιο θαλάσσης
βένθεσιν αὐτόρρεκτα φύει καὶ ἀμήτορα φῦλα,
ὄστρεά τ', ἠπεδαναί τ' ἀφύαι, κόχλων τε γένεθλα
ὄστρακά τε στρόμβοι τε, τά τε ψαμάθοισι φύονται.
Μοῦσα φίλη, βαιῶν οὔ μοι θέμις ἀμφὶς ἀείδειν·
οὐτιδανοὺς λίπε θῆρας, ὅσοις μὴ κάρτος ὀπηδεῖ,
πάνθηρας χαροποὺς, ἠδ' αἰλούρους κακοεργοὺς,
τοί τε κατοικιδίῃσιν ἐφωπλίσσαντο καλιαῖς,
καὶ τυτθοὺς, ἀταλοὺς ὀλιγοδρανέας τε μυωξούς·
τοὶ δ' ἤτοι σύμπασαν ἐπιμύουσι μένοντες
χειμερίην ὥρην, δέμας ὕπνοισιν μεθύοντες· L2[I]
δύσμοροι, οὔτε βορὴν ἑλέειν, οὐ φέγγος ἰδέσθαι!
φωλειοῖσι δ' ἑοῖς ὕπνον τοσσοῦτον ἔχοντες,
ὡς νέκυες κεῖνται, δυσχείμερον οἶτον ἑλόντες.
αὐτὰρ ἐπὴν ἔαρος πρῶται γελάσωσιν ὀπωπαὶ,
ἄνθεά τ' ἐν λειμῶσι νέον γε μὲν ἡβήσειαν,
3 (1C) νωθρὸν κινήσαντο δέμας μυχάτης ἀπὸ λόχμης,
φάεά τ' ἀμπετάσαντο, καὶ ἔδρακον ἠελίου φῶς,
καὶ γλυκερῆς νεοτερπὲς ἐδητύος ἐμνήσαντο,
αὖθις δὲ ζωοί τε πάλιν τ' ἐγένοντο μυωξοί.
λείπω καὶ λάσιον γένος οὐτιδανοῖο σκιούρου,
ὅς ῥά νύ τοι θέρεος μεσάτου φλογερῇσιν ἐν ὥραις
οὐρὴν ἀντέλλει σκέπας αὐτορόφοιο μελάθρου·
4 οἷον δή νυ ταῶνες ἐὸν δέμας ἀγλαόμορφον
γραπτὸν ἐπισκιάουσιν ἀριπρεπὲς αἰολόνωτον·
τῶν οὐδὲν μερόπεσσι Διὸς τεχνήσατο μῆτις
τερπνότερον φαιδροῖσιν ἐν ὄμμασιν εἰσοράασθαι,
οὐδ' ὅσα πανδώτειραν ἐπὶ χθόνα μητέρα βαίνει,
οὐδ' ὁπόσα πτερύγεσσιν ἐπ' ἠέρα πουλὺν ὁδεύει,
οὐδὲ μὲν ὅσσα βυθοῖσιν ἐπ' ἄγρια κύματα τέμνει.
τοῖον ἐπ' ὀρνίθεσσιν ἀριζήλοις ἀμαρύσσει Pseudo-Oppian Cyn.
χρυσῶι πορφύροντι μεμιγμένον αἰθόμενον πῦρ.
οὐκ ἐρέω κρυερὸν γένος ὀκριόεντος ἐχίνου
μείονος· ἀμφίδυμοι γὰρ ἐχίνοις ὀξυκόμοισιν
ἀργαλέαι μορφαί, κρυερόν τε περίδρομον ἕρκος·

ῥίζαι μὲν πρώτιστον ἀπὸ κρατὸς πεφύασιν
Pseudo- ἐκ μεγάλου μεγάλαι, φηρῶν ἅτε· νέρθε δ᾽ ἔπειτα
Oppian κρυπτόμεναι ῥινοῖσιν ὁμιλοῦσαι κροτάφοισιν
Cyn. ἐς γένυν ὠθεῦνται· γενύων δ᾽ ἀπογυμνωθεῖσαι
ψευδέα τοῖς πολλοῖσι δόκησιν ὄπασσαν ὀδόντων.
ναὶ μὴν ἄλλο βροτοῖσιν ἀριφραδὲς ἔπλετο σῆμα·
πάντες γὰρ θήρεσσιν ἀκαμπέες εἰσὶν ὀδόντες,
οὐδέ τέχναις εἴκουσιν, ἀμείλικτοι δὲ μένουσι·
τοὺς σοφίῃ τεῦξαι κεραοξόος ἥν ἐθέλῃσιν
εὐρέας, ἀντιλέγουσιν ἀπηλεγές· ἢν δὲ βιῶνται,
ἄγνυνται καυληδὸν ἀπειθέες· ἐκ δὲ κεράων
τόξα τε κυκλοτερῆ καὶ μυρία τεύχεται ἔργα·
ὣς δὲ κεράατα κεῖνα, τά τοι καλέουσιν ὀδόντας,
γνάμπτειν εὐρύνειν τ᾽ ἐλεφαντοτόμοις ὑποείκει.
θηρσὶ δέ τοι μέγεθος μὲν ὅσον μήπω κατὰ γαίης
ἄλλος θὴρ φορέει· φαίης κεν ἰδὼν ἐλέφαντα,
ἢ κορυφὴν ὄρεος παναπείριτον ἢ νέφος αἰνὸν
χεῖμα φέρον δειλοῖσι βροτῶν ἐπὶ χέρσον ὁδεύειν.
ἴφθιμον δὲ κάρηνον ἐπ᾽ οὔασι βαιοτέροισι,
κοίλοισι, ξεστοῖς· ἀτὰρ ὀφθαλμοὶ τελέθουσι
μείονες ἢ κατ᾽ ἐκεῖνο δέμας, μεγάλοι περ ἐόντες.
τῶν δ᾽ ἤτοι μεσσηγὺς ὑπεκπροθέει μεγάλη ῥὶς,
λεπτή τε σκολιή τε, προβοσκίδα τὴν καλέουσι.
κείνη θηρὸς ἔφυ παλάμη· κείνῃ τὰ θέλουσι
ῥηϊδίως ἔρδουσι· ποδῶν γε μὲν οὐκ ἴσα μέτρα·
L3[O] ὑψόθι γὰρ οἱ πρόσθε πολὺ πλέον ἀείρονται.
ῥινὸς δ᾽ αὖτε δέμας δυσπαίπαλος ἀμφιβέβηκε,
◆ ἄσχιστος κρατερός τε, τὸν οὔ κε μάλ᾽ οὐδὲ κραταιὸς,
θηκτὸς, πανδαμάτωρ τε διατμήξειε σίδηρος.
θυμὸς ἀπειρέσιος πέλεται κατὰ δάσκιον ὕλην
ἄγριος· ἐν δὲ βροτοῖς τιθασὸς μερόπεσσιν τ᾽ ἐνηής.
ἐν μὲν ἄρα χλοερῇσι πολυκνήμοισί τε βήσσαις
καὶ φηγοὺς κοτίνους τε καὶ ὑψικάρηνα γένεθλα
φοινίκων πρόρριζα κατὰ χθονὸς ἐξετάνυσσεν,
ἐγχρίμψας θηκτῇσιν ἀπειρεσίαις γενύεσσιν·
ὁππότε δ᾽ ἐν μερόπων βριαρῇσι πέλει παλάμῃσι,
λήθετο μὲν θυμοῖο, λίπεν δέ μιν ἄγριον ἦτορ·
ἔτλη καὶ ζεύγλην, καὶ χείλεσι δέκτο χαλινὰ,
καὶ παῖδας νώτοισι φέρει σημάντορας ἔργων.
φήμη δ᾽, ὡς ἐλέφαντες ἐπ᾽ ἀλλήλοις λαλέουσι,
φθογγὴν ἐκ στομάτων μεροπηΐδα τονθορύζοντες·
ἀλλ᾽ οὐ πᾶσιν ἀκουστὸς ἔφυ θήρειος αὐτή·
κείνης δ᾽ εἰσαΐουσι μόνον τιθασεύτορες ἄνδρες.
θαῦμα δὲ καὶ τόδ᾽ ἄκουσα, κραταιοτάτους ἐλέφαντας
μαντικὸν ἐν στήθεσσιν ἔχειν κέαρ, ἀμφὶ δὲ θυμῶι
γινώσκειν σφετέροιο μόρον παριοῦσαν ἀνάγκην.
οὐκ ἄρα τοι μούνοισιν ἐν ὀρνίθεσσιν ἔασι
κύκνοι μαντιπόλοι γόον ὕστατον ἀείδοντες,
ἀλλὰ καὶ ἐν θήρεσσιν ἑὴν θανάτοιο τελευτὴν
φρασσάμενοι τόδε φῦλον ἰήλεμον ἐντύνουσι.

10 (8C) πάντῃ δ᾽ ἔργα βοῶν θαλερὰς βέβριθεν ἀλωὰς
Μεμνόνιον περὶ νηὸν, ὅθ᾽ Ἀσσύριοι ναετῆρες Pseudo-
Μέμνονα κωκύουσι, κλυτὸν γόνον Ἠριγενείης· Oppian
ὅν ποτε Πριαμίδῃσιν ἀμυνέμεναι πελάσαντα Cyn.
θαρσαλέος πόσις ὦκα δαμάσσατο Δηϊδαμείης.
ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ κόσμον ἀείσομεν εὐρέα κάλλη
πάτρης ἡμετέρης ἐρατῇ Πιμπληΐδι μολπῇ·
νῦν δὲ παλίντροπος εἶμι κλυτὴν θήρειον ἀοιδήν.
  ἔστιν ἀμαιμάκετον φονίοις ταύροισι γένεθλον,
τοὺς καλέουσι Βίσωνας· ἐπεὶ πάτρης τελέθουσι
Βιστονίδος Θρῄκης· ἀτὰρ ἔλλαχον εἴδεα τοῖα·
φρικαλέην χαίτην μὲν ἐπωμαδὸν αἰθύσσουσιν
αὐχέσι πιαλέοισι καὶ ἀμφ᾽ ἀταλοῖσι γενείοις·
οἷά τε λαχνήεντες ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσι
ξανθοκόμαι, βλοσυροὶ, θηρῶν μεδέοντε λέοντες·
ὀξεῖαι κεράων δὲ πυριγλώχινες ἀκωκαὶ
χαλκείοις γναμπτοῖσιν ἐπείκελοι ἀγκίστροισιν·
ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ἑτέροισιν ἐναντίον ἀλλήλοισι
νεύουσι στυγερῶν κεράων ἐπικάρσιον αἰχμαί·
ὕπτια δ᾽ εἰσορόωντα πρὸς αἰθέρα φοίνια κέντρα.
τοὔνεκεν, ὁππότε δή τιν᾽ ἐπιχρίμψωσι κιχόντες
ἢ βροτὸν ἤ τινα θῆρα, μετήορον ἀείρουσι.
γλῶσσα δὲ τοῖς στεινὴ μὲν ἀτὰρ τρηχεῖα μάλιστα,
οἷα σιδηροβόροιο πέλει τέχνασμα σιδήρου·
γλώσσῃ δ᾽ αἱμάσσοντες ἀπὸ χρόα λιχμάζουσι.
ναὶ μὴν ὠκυπόδων ἐλάφων γένος ἔτραφεν αἶα L3[O]
εὐκέραον, μεγαλωπόν, ἀριπρεπὲς, αἰολόνωτον,
στικτὸν, ἀρίζηλον, ποταμηπόρον, ὑψικάρηνον,
πιαλέον νώτοις, καὶ λεπταλέον κώλοισιν·
οὐτιδανὴ δειρὴ καὶ βαιοτάτη πάλιν οὐρή·
τετράδυμοι ῥῖνες, πίσυρες πνοιῇσι δίαυλοι·
4 (2C) ἀβληχρὴ κραδίη καὶ θυμὸς ἔσωθεν ἄναλκις,
καὶ κωφαὶ κεράων αἰχμαὶ τόσον ἀντέλλουσιν·
οὔ ποτε γὰρ κεφαλῆφιν ἐναντία δηρίσαιντο,
οὐ θηρσὶ κρατεροῖς, οὐκ ἀργαλέοισι κύνεσσιν,
οὐδ᾽ αὐτοῖς δειλοῖς λασιοκνήμοισι λαγωοῖς.
τρηχὺς δ᾽ αὖτ᾽ ἐλάφοισιν ἔρως πολλή τ᾽ Ἀφροδίτη
καὶ θυμὸς ποτὶ λέκτρον ἀναιθόμενος πρόπαν ἦμαρ,
5 οἷον ἀειθούροισιν ἀλεκτρυόνεσσι μαχηταῖς
πᾶσίν τ᾽ ἀνθοκόμοις πτεροείμοσιν οἰωνοῖσι.
κεύθουσιν λαγόνεσσι δ᾽ ὑπ᾽ αὐτὴν ἔνδοθι νηδὺν
ἀμφιδύμους ὁλκούς· τοὺς εἴ κέ τις ἀμήσειεν,
αὐτίκα θῆλυν ἔθηκε, πρόπαν δ᾽ ἀπέρευσε καρήνων
ὀξύκομον κεράων πολυδαίδαλον αἰόλον ἔρνος.
οὐ μὲν ἄρ᾽ εἰς εὐνὴν γάμιος νόμος οἷά τε θηρσὶ
τοῖς ἄλλοις· ξεῖνοι δὲ πόθοι κείνοισι μέλονται·
οὔτε γὰρ ἑσταότες παρὰ τέμπεσιν ἀγρονόμοισιν,
οὔτ᾽ ἄρα κεκλιμένοι χθαμαλοῖσιν ἐπ᾽ ἄνθεσι ποίης
θηλυτέραις ἐλάφοισιν ὁμιλαδὸν εὐνάζονται,
13 ἀλλὰ ποσὶ κραιπνοῖσι θέων ἐκίχανε θέουσαν·

φεύγουσαν μάρπτει δὲ καὶ ἀγκὰς ἔχει παράκοιτιν·
ἀλλ’ οὐδ’ ὣς παρέπεισε· φέρουσα πόσιν δ’ ἐπὶ νώτου
ἐμμενέως φεύγει, παναμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
αὐτὰρ ὅ_γ’ ἑσπόμενος δισσοῖς λαιψηρὰ πόδεσσιν
οὐ μεθίησι πόθον, γαμίους δ’ ἐτελέσσατο θεσμούς.
ἀλλ’ ὅτε δὴ μετόπισθε περιπλομένῃσι σελήναις
θηλυτέρη τίκτει, τρίβον ἀνθρώπων ἀλεείνει,
οὕνεκεν ἀτραπιτοὶ μερόπων θήρεσσι βέβηλοι.
ἔξοχα δ’ ἐν θήρεσσιν ἐπ’ ἀγλαΐηι κομόωσιν
ἄρσενες εὐκέραοι, πολυδαίδαλον ἔρνος ἔχοντες·
ἢ γὰρ ἐϋσχιδέων κεράων ὥρῃσι πεσόντων,
βόθρον μὲν κατὰ γαῖαν ὀρυξάμενοι κατέθαψαν,
ὄφρα κε μή τις ἕλῃσιν ἐπ’ αὔλακος ἀντιβολήσας·
κεύθονται δ’ αὐτοὶ πυμάτοις λασίοισί τε θάμνοις,
αἰδόμενοι θήρεσσι καρήατα τοῖα φανῆναι,
γυμνά, τά τοι προπάροιθε μετήορον ἀείροντο.
ἀμφίβιοι δ’ ἔλαφοι· καὶ γὰρ τραφερὴν πατέουσι
καὶ πόντον περόωσιν, ὁμόστολον ἀλλήλοισι
ναυτιλίην πλώοντες, ὅτ’ ἐξανύουσι θάλασσαν·
πρόσθε μὲν εἷς ἐλάφοισιν ἐπὶ στίχας ἡγεμονεύει,
οἷα κυβερνητὴρ μεθέπων οἰήϊα νηός·
τῶι δ’ ἕτερος κατὰ νῶτον ἐρειδόμενος μετόπισθε
δειρὴν ἠδὲ κάρηνον ὁμαρτεῖ ποντοπορεύων·
ἄλλος δ’ ἄλλον ἔπειτα φέρων τέμνουσι θάλασσαν.
ἀλλ’ ὅτε νηχόμενον κάματος πρώτιστον ἕλῃσι,
L3[I] στοῖχον ὁ μὲν προλιπὼν ἔμολεν ποτὶ τέρμα φάλαγγος,
παύσατο δ’ ἀγκλινθεὶς ἑτέρωι βαιὸν καμάτοιο·
◆ ἄλλος δ’ αὖτ’ οἴηκας ἔχων ἐπὶ πόντον ὁδεύει·
πάντες δὲ πλώοντες, ἀμοιβαδὶς ἡγεμονῆες,
ποσσὶ μὲν οἷα πλάταισιν ἐρέσσουσιν μέλαν ὕδωρ,
ὕψι δ’ ἀνίσχονται κεράων πολυήρατον εἶδος,
οἷά τε λαίφεα νηὸς ἐπιτρέψαντες ἀήταις.
ἔχθος δ’ ἀλλήλοισιν ἀνάρσιον αἰὲν ἔχουσι
πᾶν ὀφίων ἐλάφων τε γένος, πάντῃ δ’ ἐρεείνει
οὔρεος ἐν βήσσῃς ἔλαφος θρασὺν ἑρπυστῆρα.
ἀλλ’ ὅτ’ ἴδηι στροφάλιγξιν ὑφαινόμενον δολιχῇσιν
ἴχνος ὀφιόνεον, μέγα καγχαλόων ἀφικάνει
ἆσσον φωλειοῦ, ῥῖνας δ’ ἐπεθήκατο χειῆι,
πνοιῇσι λάβρῃσιν ἐφελκόμενος ποτὶ δῆριν
ἑρπετὸν οὐλόμενον· τὸν δ’ οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι
ἆσθμα βιησάμενον μυχάτης ἐξείρυσεν εὐνῆς·
αἶψα γὰρ εἴσιδεν ἐχθρὸν, ἐς αἰθέρα θ’ ὑψόσ’ ἀείρει
λευγαλέην δειρήν· λευκοὺς δ’ ὑπέσηρεν ὀδόντας,
ὀξέα πεφρίκοντας· ἐπικροτέει δὲ γένειον
πυκνοῖς φυσιόων συρίγμασιν ἰοφόρος θήρ.
αὐτίκα δ’ αὖτ’ ἔλαφος, καὶ μειδιόωντι ἐοικώς,
δαιτρεύει στομάτεσσιν ἐτώσια δηριόωντα,
καί μιν ἑλισσόμενον περὶ γούνασιν ἀμφί τε δειρὴν
ἐμμενέως δάπτει· κατὰ δὲ χθονὶ πολλὰ κέχυνται
λείψανα παιφάσσοντα καὶ ἀσπαίροντα φόνοισι.

11 (9C) αἰχμαὶ πευκεδαναί, μελανόχροον εἶδος ἔχουσαι,
καὶ χαλκοῦ θηκτοῖο σιδήρου τε κρυεροῖο
πέτρου τ’ ὀκριόεντος ἀρειότεραι πεφύασιν·
ἰοφόρον κείνοις δὲ φύσιν κεράεσσι λέγουσι.
θυμὸς δ’ αὖτ’ ὀρύγεσσιν ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
οὔτε γὰρ εὐρίνοιο κυνὸς τρομέουσιν ὕλαγμα,
οὐ συὸς ἀγραύλοιο παρὰ σκοπέλοισι φρύαγμα,
οὐδέ μὲν οὐ ταύρου κρατερὸν μύκημα φέβονται,
πορδαλίων δ’ οὐ γῆρυν ἀμειδέα πεφρίκασιν,
οὐδ’ αὐτοῦ φεύγουσι μέγα βρύχημα λέοντος,
οὐδὲ βροτῶν ἀλέγουσιν ἀναιδείῃσι νόοιο·
πολλάκι δ’ ἐν κνημοῖσιν ἀπέφθιτο καρτερὸς ἀνὴρ
θηρητὴρ ὀρύγεσσι δαφοινοῖς ἀντιβολήσας.
ὁππότε δ’ ἀθρήσειεν ὄρυξ κρατερόφρονα θῆρα,
ἢ σῦν χαυλιόδοντ’ ἢ καρχαρόδοντα λέοντα,
ἢ κρυερῶν ἄρκτων ὀλοὸν θράσος, αὐτίκ’ ἄρ’ αἴῃ
νευστάζων, κεφαλήν τε μέτωπά τε πάμπαν ἐρείδει
τεινάμενος, πήξας τε παρὰ χθονὶ πικρὰ βέλεμνα
ἐσσύμενον μίμνει, τὸν δ’ ὤλεσε πρῶτος ἐναίρων·
δόχμια γὰρ κλίνας βαιὸν κερόεντα μέτωπα,
τεύχεσιν ὀξυτέροις δεδοκημένος ἔμπεσε θηρί·
αὐτὰρ ὅ_γ’ οὐκ ἀλέγει, κατὰ δ’ ἄσχετον ἰθὺς ὀρούει,
ὀξέσι πεφρικὼς συνερειδόμενος σκολόπεσσιν.
ὡς δ’ ὅτ’ ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐπεσσυμένοιο λέοντος,
Ἀρτέμιδος δώροισι κεκασμένος ἄλκιμος ἀνὴρ,
αἰχμὴν ἀστράπτουσαν ἔχων κρατερῇς παλάμῃσιν, L3[I]
εὖ διαβὰς μίμνῃ, τὸν δ’ ἄγρια θυμαίνοντα
δέξηται προβλῆτα φέρων ἀμφήκεα χαλκόν·
ὣς ὄρυγες μίμνουσιν ἐπεσσυμένους τότε θῆρας,
αὐτοφόνους σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσι δαμέντας·
ῥεῖα γὰρ ἐν στέρνοισιν ὀλισθαίνουσιν ἀκωκαί·
5 (3C) πολλὸν δ’ αἷμα κελαινὸν ἀπ’ ὠτειλῶν ἑκάτερθεν
ἐκχύμενον γλώσσῃσιν ἑὸν τάχα λιχμάζουσιν·
οὐδὲ μὲν ἐκφυγέειν οὐδ’ ἱεμένοισι πάρεστιν·
ἀλλήλους δ’ ὀλέκουσιν ἀμοιβαίοισι φόνοισι.
καί κέ τις ἀγρονόμων ἢ βουκόλος ἤ τις ἀροτρεὺς,
ἀμφιδύμοις νεκύεσσι παραὶ ποσὶν ἀντιβολήσας,
ἄγρην εὐάντητον ἔχει μεγαθαμβέϊ θυμῶι.
6 ἑξείης ἐνὶ θηρσὶ κερατοφόροισι γένεθλα
ἀείδειν ἐπέοικεν ἀπειρεσίων ἐλεφάντων·
κεῖνα γὰρ ἐν γενύεσσιν ὑπέρβια τεύχεα δοιά,
εἴκελα χαυλιόδουσιν ἐπ’ οὐρανὸν ἀντέλλοντα,
ἄλλοι μὲν πλήθους ὀλοοὺς ἐνέπουσιν ὀδόντας
πλαζόμενοι, νῶϊν δὲ κεράατα μυθήσασθαι
εὔαδεν· ὧδε γὰρ ἄμμι φύσις κεράων ἀγορεύει.
σήματα δ’ οὐκ ἀΐδηλα διακριδὰ τεκμήρασθαι·
θηρσὶ γὰρ ἐκφύσιες γενύων ἀπὸ τῶν ἐφύπερθεν
ὅσσαι μὲν κερόεσσαι ἀνωφερὲς ἀΐσσουσιν·
εἰ δὲ κάτω νεύοιεν, ἀτεχνῶς εἰσὶν ὀδόντες.
κείνοισιν δὲ διπλοῖς ἐλεφαντείοις κεράεσσι

Pseudo-Oppian Cyn.

οἷάπερ ἀνθρώποισιν ἐπιφροσύνη τε νόος τε
ὀφθαλμοὺς ἐπέτασσεν, ἔρον θ' ὑπεδέξατο θυμῶι·)
ἀλλὰ καὶ ὀθνείοις ἐπεμήνατο ὑψόθι φίλτροις.
οἷος μὲν πόθος ἐστὶν ἀριζήλοις ἐλάφοισι
ἀτταγέων· ὅσσος δὲ τανυκραίροις ἐπὶ δόρκοις
περδίκων· πῶς δ' αὖτε θοοῖς χαίρουσιν ἐφ' ἵπποις
ὠτίδες, αἷσι τέθηλεν ἀεὶ λασιώτατον οὖας·
ψιττακὸς αὖτε λύκος τε σὺν ἀλλήλοισι νέμονται·
αἰεὶ γὰρ ποθέουσι λύκοι ποεσίχροον ὄρνιν.
ὄβριμ' Ἔρως, πόσος ἐσσί, πόση σέθεν ἄπλετος ἀλκή,
πόσσα νοεῖς, πόσα κοιρανέεις, πόσα, δαῖμον, ἀθύρεις!
γαῖα πέλει σταθερή, βελέεσσι δὲ σοῖσι δονεῖται·
ἄστατος ἔπλετο πόντος, ἀτὰρ σύ_γε καὶ τὸν ἔπηξας·
ἦλθες ἐς αἰθέρα· ἔδδεισεν δέ σε μακρὸς Ὄλυμπος·
δειμαίνει δέ σε πάντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε,
γαίης ὅσσα τ' ἔνερθε, καὶ ἔθνεα λυγρὰ καμόντων,
οἳ Λήθης μέν ἄφυσσαν ὑπὸ στόμα νηπαθὲς ὕδωρ
καὶ φύγον ἄλγεα πάντα· σὲ δ' εἰσέτι πεφρίκασι.
σῶι δέ μένει καὶ τῆλε περᾶις, ὅσον οὔποτε λεύσσει
ἠέλιος φαέθων· σῶι δ' αὖ πυρὶ καὶ φάος εἴκει
δειμαῖνον, καὶ Ζηνὸς ὁμῶς εἴκουσι κεραυνοί.
τοίους, ἄγριε δαῖμον, ἔχεις πυρόεντας ὀϊστοὺς,
πευκεδανοὺς, μαλεροὺς, φθισόφρονας, οἰστρήεντας,
τηκεδόνα πνείοντας, ἀναλθέας, οἷσι καὶ αὐτοὺς
θῆρας ἀνεπτοίησας ἐπ' ἀζεύκτοισι πόθοισι.
L4[O] θάμβος, ὅταν κερόεσσαν ἀχαϊνέην πτερόεντες
ἀτταγέες νώτοισιν ἐπὶ στικτοῖσι θορόντες,
◆ ἢ δόρκοις πέρδικες ἐπὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες
ἱδρῶ ἀποψύχωσι, παρηγορέωσί τε θυμὸν
καύματος ἀζαλέοιο, λατυσσόμενοι πτερύγεσσιν·
ἢ ὁπότε προπάροιθεν ἴηι καναχήποδος ἵππου
ὠτὶς ὀλισθαίνουσα δι' ἠέρος ἱμερόεσσα,
σαργοὶ δ' αἰπολίοισιν ἐπέχραον· ἀμφὶ δέ σούβωι
φῦλον ἅπαν νεπόδων τὸ πολύπλανον ἐπτοίηται,
ἕσπονται δ' ἅμα πάντες, ὅτ' ἄγρια κύματα τέμνει,
στείνονταί θ' ἑκάτερθε γεγηθότες, ἀμφὶ δὲ πόντος
ἀφριάαι λευκῆισι τινασσόμενος πτερύγεσσιν·
αὐτὰρ ὅ_γ' οὐκ ἀλέγων ξείνης φιλίης πανάθεσμος,
εἰναλίους ἑτάρους δάπτει στομάτεσσι δαφοινοῖς
δαινύμενος· τοὶ δ' αἶσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντες,
οὐδ' ὣς ἐχθαίρουσι καὶ οὐ λείπουσι φονῆα.
σοῦβε τάλαν, κακοεργὲ, καὶ αὐτῶι σοὶ μετόπισθε
πόντιοι ἀγρευτῆρες ἐπαρτυνέουσιν ὄλεθρον
καὶ δολερῶι περ ἐόντι, καὶ ἰχθυφόνωι τελέθοντι.
ἔστι δέ τις δρυμοῖσι παρέστιος ὀξύκερως θήρ,
ἀγριόθυμος ὄρυξ, κρυερὸς θήρεσσι μάλιστα·
τοῦ δ' ἤτοι χροιὴ μὲν ἅτ' εἰαρινοῖο γάλακτος,
μούναις ἀμφὶ πρόσωπα μελαινομένηισι παρειαῖς·
διπλὰ δέ οἱ μετόπισθε μετάφρενα πίονα δημῶι·
ὀξεῖαι κεράων δὲ μετήοροι ἀντέλλουσιν

12 (10C) καί κε τάχ' οἰκτείρειας ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα
ὠμηστῆρα ῥιφέντα πολυτμήτοισι φόνοισι.
ἱπποβότου Λιβύης δ' ἐπὶ τέρμασι πουλὺς ἀλᾶται
ἄσπετος οὐλόμενος στρατὸς αἰόλος ἑρπηστήρων·
ἀλλ' ὅτε δὴ κλινθεὶς ἔλαφος ψαμαθώδεσιν ἄκραις
οἷος ἔηι, τῶιδ' αὐτίκ' ἐπέσσυτο πάντοθεν ἐχθρὸς
ἑσμὸς ἀπειρεσίων ὀφίων στυγεραί τε φάλαγγες
ἰοτόκοι· ῥινῶι δὲ πικροὺς ἐνέρεισαν ὀδόντας,
ἄψεα πάντ' ἐλάφοιο περισταδὸν ἀμφιχυθέντες·
οἱ μὲν γάρ τ', ἐφύπερθεν ἐπιστρέψαντε κάρηνα,
ὀφρύας ἠδὲ μέτωπον ἐνιπριόουσι γένυσσιν,
οἱ δ' ἄρα λεπταλέην δειρὴν καὶ στέρνον ἔνερθε
καὶ λαγόνας νηδύν τε διὰ στόμα δαιτρεύουσιν·
ἄλλοι δ' αὖθ' ἑκάτερθε περὶ πλευρῆισιν ἔχονται·
μηροὺς δ' αὖθ' ἕτεροι καὶ νῶτον ὕπερθε νέμονται·
ἄλλος δ' ἄλλοθεν ἐχθρὰ πεπαρμένος ἠιώρηται.
αὐτὰρ ὁ παντοίηισι περιπληθὴς ὀδύνηισι
πρῶτα μὲν ἐκφυγέειν ἐθέλει κραιπνοῖσι πόδεσσιν,
ἀλλ' οὐ κάρτος ἔχει· τοῖός μιν ἀθέσφατος ὄχλος
αἰόλος ἀμφιέπει δυσπαίπαλος ἑρπηστήρων.
δὴ τότε δὴ βαρύθων ἔστη κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
δάπτει δὲ στομάτεσσιν ἀπείριτα δήϊα φῦλα
βεβρυχὼς ὀδύνηισιν· ἐπιστροφάδην δ' ἑκάτερθεν
οὐδὲν ἀλευόμενον γένος ἑρπετόεν κεραΐζει.
κεῖνοι δ' οὐ μεθιᾶσι, διολλύμενοι δὲ μένουσιν,
ἄτροπον ἦτορ ἔχοντες ἀναιδείηισι νόοιο· **L4[O]**
καὶ τοὺς μὲν γενύεσσι διέσχισε, τοὺς δὲ πόδεσσι
καὶ χηλῆισιν ὄλεσσε, ῥέει δ' ἐπὶ γαῖαν ἀτέρμων
ἰχὼρ αἱματόεις ὀφίων ἄπο· γαῖα δὲ θηρῶν
ἄψεά θ' ἡμίβρωτα κατὰ χθονὸς ἀσπαίρουσιν·
ἄλλα δ' ἐνὶ πλευρῆις θλίβει πάλιν ἡμιδάϊκτα·
6 (4C) καὶ φθίμενοι γὰρ ἔχουσιν ἔτι κρατεροῖσιν ὀδοῦσι,
ῥινῶι δ' ἐμπεφυῶτα καρήατα μοῦνα μέμυκεν.
αὐτὰρ ὃ γινώσκων θεόθεν τό_περ ἔλλαχε δῶρον,
πάντηι μαστεύει δνοφερὸν ποταμοῖο ῥέεθρον·
κεῖθεν καρκινάδας δὲ φίλαις γενύεσσι δαμάσσας,
φάρμακον αὐτοδίδακτον ἔχει πολυπήμονος ἄτης·
αἶψα δὲ πικράων μὲν ἐπὶ χθόνα λείψανα κηρῶν
7 ἐξέπεσεν ῥινοῖο παραὶ πόδας αὐτοκύλιστα,
ὠτειλαὶ δ' ἑκάτερθεν ἐπιμύουσιν ὀδόντων.
ζώει δ' αὖτ' ἔλαφος δηρὸν χρόνον· ἀτρεκέως δὲ
ἀνθρώπων γενεή μιν ἐφήμισε τετρακόρωνον.
ἄλλους δ' αὖ καλέουσι βροτοὶ πάλιν εὐρυκέρωτας·
πάντ' ἔλαφοι τελέθουσι, φύσιν κεράων δ' ἐφύπερθεν,
οἵην τοὔνομα θηρσὶ κατηγορέει, φορέουσι.
τοὺς δ' ἄρα κικλήσκουσιν ἐνὶ ξυλόχοισιν ἴορκους·
κἀκείνοις ἐλάφοιο δέμας, ῥινὸν δ' ἐπὶ νώτωι
στικτὸν ἅπαντα φέρουσι παναίολον, οἷά τε θηρῶν
πορδαλίων σφραγῖδες ἐπὶ χροῒ μαρμαίρουσι.
Βούβαλος αὖτε πέλει μείων δέμας εὐρυκέρωτος·

μείων εὐρυκέρωτος, ἀτὰρ δόρκου μέγ᾽ ἀρείων·
ὄμμασιν αἰγλήεις, ἐρατὸς χρόα, φαιδρὸς ἰδέσθαι·
καὶ κεράων ὀρθαὶ μὲν ἀπὸ κρατὸς πεφύασιν
ἀκρέμονες προτενεῖς, ὑψοῦ δ᾽ αὖθις ποτὶ νῶτον
ἄψορρον νεύουσι παλιγνάμπτοισιν ἀκωκαῖς.
ἔξοχα δ᾽ αὖ τόδε φῦλον ἑὸν δόμον ἀμφαγαπάζει
ἠθαλέας τ᾽ εὐνὰς φίλιόν τε νάπαισι μέλαθρον·
εἰ δέ τέ μιν στρεπτῇσι πεδήσαντες βροχίδεσσιν
ἀγρευτῆρες ἄγοιεν ἐπ᾽ ἄλλους αὐτίκα χώρους,
τηλόθι δ᾽ ἐν βήσσῃσιν ἐλεύθερον αὖθι λίποιεν,
ῥεῖα ποτὶ γλυκερὸν δόμον ἤλυθεν, ἧχι ναίεσκεν,
οὐδ᾽ ἔτλη ξεῖνός τις ἐπ᾽ ἀλλοδαποῖσιν ἀλᾶσθαι.
οὐκ ἄρα τοι μούνοισι φίλη πάτρη μερόπεσσι·
καὶ βαλίων δὲ πόθος τις ἐνέστακται φρεσὶ θηρῶν.
ναὶ μὴν ὠκυτάτων δόρκων ἀρίδηλα γένεθλα
μορφήν τ᾽ ἴδμεν ἅπαντες ὁμῶς μέγεθός τε καὶ ἀλκήν.
πέρδικες θοῦροι δὲ πυρώπεες, αἰολόδειροι,
δόρκοισιν φιλίην παρὰ τέμπεσιν ἐσπείσαντο,
ἠθαλέοι τε πέλουσι καὶ ἀλλήλοισιν ὅμαυλοι,
εὐνάς τ᾽ ἐγγὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀπάνευθε νέμονται.
ἦ μάλα δὴ μετόπισθεν ἑταιρείης τάχα πικρῆς
καὶ φιλίης ἀπέλαυσαν ἀμειδέος, ὁππότε φῶτες
κερδαλέοι δειλοῖσιν ἐπίφρονα μητίσαιντο,
πέρδικας δόρκοισι φίλοις ἀπατήλια θέντες,
ἔμπαλι δ᾽ αὖ δόρκους ἑτάροις ἶσα περδίκεσσιν.
L4[I] αἰγῶν δ᾽ αὖτε πέλει προβάτων τε πανάγρια φῦλα,
οὐ πολλῶι τούτων ὀΐων λασίων τε χιμαιρῶν
◆ μείζονες, ἀλλὰ θέειν κραιπνοὶ σθεναροί τε μάχεσθαι,
στρεπτοῖσιν κεφαλῆφι κορυσσόμενοι κεράεσσι.
κάρτος δ᾽ αὖτ᾽ ὀΐεσσιν ἐν ἀργαλέοισι μετώποις·
πολλάκι δ᾽ ὁρμηθέντες ἐνὶ ξυλόχοισιν ἔθηκαν
καὶ σύας αἰθυκτῆρας ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας.
ἔστι δ᾽ ὅτ᾽ ἀλλήλοισιν ἐναντίον ἀΐξαντες
μάρνανται· κρατερὸς δὲ πρὸς αἰθέρα δοῦπος ἱκάνει·
οὐδέ τ᾽ ἀλεύασθαι θέμις ἔπλετο δήϊον αὐτοῖς,
νίκην δ᾽ ἀλλήλοις φορέειν ἀτίνακτος ἀνάγκη
ἠὲ νέκυν κεῖσθαι· τοῖον σφίσι νεῖκος ὄρωρεν.
Αἰγάγροις δέ τίς ἐστι δι᾽ αὐτῶν αὐλὸς ὀδόντων
λεπταλέος πνοιῆς, κεράων μέσον, ἔνθεν ἔπειτα
αὐτὴν ἐς κραδίην καὶ πνεύμονας εὐθὺς ἱκάνει·
εἰ δέ τις αἰγάγρου κηρὸν κέρασιν περιχεύοι,
ζωῆς ἐξέκλεισεν ὁδοὺς πνοιῆς τε διαύλους.
ἔξοχα δ᾽ αὖ μήτηρ ἀταλοὺς ἔτι νηπιάχοντας
οὓς παῖδας κομέει· γήραι δ᾽ ἔνι μητέρα παῖδες.
ὡς δὲ βροτοὶ γενέτην πεπεδημένον ἀργαλέοισι
Pseudo- γήραος ἐν δεσμοῖσι, πόδας βαρὺν, ἄψεα ῥικνὸν,
Oppian ἀβληχρὸν παλάμας, τρομερὸν δέμας, ὄψιν ἀμαυρὸν,
Cyn. ἀμφαγαπαζόμενοι περὶ δὴ περὶ πάμπαν ἔχουσι,
τινύμενοι κομιδὴν παιδοτροφίης ἀλεγεινῆς·
2.350 ὣς αἰγῶν κοῦροι φιλίους κομέουσι τοκῆας
13 (11C) γηραλέους, ὅτε δεσμὰ πολύστονα γυῖα πεδήσῃ·
βρώμην μέν τ᾽ ὀρέγουσιν ἔϋδροσον ἀνθεμόεσσαν,
δρεψάμενοι στομάτεσσι· ποτὸν δ᾽ ἄρα χείλεσιν ἄκροις
ἐκ ποταμοῦ φορέουσιν ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ·
γλώσσῃ δ᾽ ἀμφιέποντες ὅλον χρόα φαιδρύνουσιν.
εἰ δέ νύ τοι βροχίδεσσι μόνην γενέτειραν ἀείραις,
αὐτίκα καὶ παλάμηφιν ἕλοις νεοθηλέας ἀμνούς·
τὴν μὲν γὰρ δοκέοις παῖδας μύθοισι δίεσθαι,
λισσομένην τοίοισιν ἀπόπροθι μηκηθμοῖσι·
φεύγετέ μοι, φίλα τέκνα, δυσαντέας ἀγρευτῆρας,
μή με λυγρὴν δμηθέντες ἀμήτορα μητέρα θῆτε.
τοῖα φάμεν δοκέοις· τοὺς δ᾽ ἑσταότας προπάροιθε
πρῶτα μὲν ἀείδειν στονόεν μέλος ἀμφὶ τεκούσῃ,
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ ἐνέπειν φαίης μεροπήϊον ἠχήν,
ῥηξαμένους βληχήν, στομάτων τ᾽ ἄπο τοῖον ἀϋτεῖν,
φθεγγομένοις ἰκέλους καὶ λισσομένοισιν ὁμοίους·
πρός σε Διὸς λιτόμεσθα, πρὸς αὐτῆς Ἰοχεαίρης,
λύσεο μητέρα μοι φιλίην, τά δ᾽ ἄποινα δέδεξο,
ὅσσα φέρειν δυνάμεσθα λυγροὶ περὶ μητέρι δειλῆι,
ἡμέας αἰνομόρους· γνάμψον τεὸν ἄγριον ἦτορ
αἰδόμενος μακάρων τε θέμιν, γενέταό τε γῆρας,
εἴ ῥά νύ τοι γενέτης λιπαρὸν κατὰ δῶμα λέλειπται.
τοῖά τις ἂν δόξειε λιταζομένους ἀγορεύειν.
ἀλλ᾽ ὅτε τευ κραδίην παναμείλιχον ἀθρήσωσιν,
(αἰδὼς ὦ πόσση, πόσσος πόθος ἐστὶ τοκήων!)
αὐτόδετοι βαίνουσι καὶ αὐτόμολοι περόωσι. **L4[I]**
εἰσὶ δ᾽ ὄϊς ξανθοὶ πυμάτης ἐνὶ τέρμασι Κρήτης,
ἐν χθαμαλῆι γαίηι Γορτυνίδι τετρακέρωτες·
λάχνη πορφυρόεσσα δ᾽ ἐπὶ χροὸς ἐστεφάνωται
πολλή τ᾽ οὐκ ἀταλή τε· τάχ᾽ αἰγὸς ἂν ἀντιφερίζοι
τρηχυτάτῃ χαίτῃ δυσπαίπαλος, οὐκ ὀΐεσσι.
7 (5C) τοίην που καὶ Σοῦβος ἔχει ξανθωπὸν ἰδέσθαι
χροιὴν μαρμαίρων, ἀτὰρ οὐκ ἔτι λαχνήεσσαν,
οὐδὲ πάλιν πισύρεσσιν ἀρηραμένην κεράεσσι,
ἀλλὰ δυσὶ κρατεροῖς ὑπὲρ εὐρυτάτοιο μετώπου.
ἀμφίβιος καὶ σοῦβος, ἐπεὶ κἀκεῖνος ὁδεύει·
ὁππότε δ᾽ ἂρ ποτὶ βυσσὸν ἴῃ θοὰ κύματα τέμνων,
δὴ τότε πουλὺς ὅμιλος ὁμαρτῆι ποντοπορεύων
8 ἰχθυόεις ἕπεται, κατὰ δ᾽ ἄψεα λιχμάζονται,
τερπόμενοι κερόεντι φίλωι, τερενόχροϊ σούβωι.
ἔξοχα δ᾽ αὖ φάγροι τε καὶ οὐτιδανοὶ μελάνουροι
καὶ ῥαφίδες τρίγλαι τε καὶ ἀστακοὶ ἀμφὶς ἕπονται.
θάμβος ἔφυ τόδε, θάμβος ἀθέσφατον, ὁππότε θῆρας
ἀλλοδαποὶ τείρουσι πόθοι καὶ ὑπείροχα φίλτρα.
οὐ γὰρ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι μόνον φιλότητος ἐΐσης
θεσμὸν ἀναγκαῖον δῶκεν θεός, οὐδ᾽ ὅσον αὐτῶν **Pseudo-**
φῦλον ἀναλδήσκειν αἰειγενέος βιότοιο. **Oppian**
(θαῦμα μὲν οὖν κἀκεῖνο δαμήμεναι ἄφρονα φῦλα **Cyn.**
ἄμμασιν ἱμερτοῖς, καὶ ὁμόγνια φίλτρα δαῆναι
16 καὶ πόθον οὐ νοέοντα ἐν ἀλλήλοισι κεράσσαι, **2.**400

Pseudo-Oppian Cyn.

Βάκτριον οἷα δὲ φῦλον ἔχουσιν ἀπόστροφα λέκτρα·
τίκτει δ᾽ ἄπλετον ᾠὸν, ὅσον χαδέειν τόσον ὄρνιν,
κυκλόσε λαϊνέοις θωρησσόμενον κελύφεσσι.
  πτῶκας ἀείδωμεν, θήρης ἐρίδωπον ὀπώρην.
σῶμα πέλει τυτθόν, λάσιον, δολιχώτατον οὖας,
βαιὸν ὕπερθε κάρη, βαιοὶ πόδες, οὐκ ἴσα κῶλα·
χροιὴν δ᾽ ἀμφιέσαντ᾽ ἀνομοίϊον· οἱ μὲν ἔασι
κυάνεοι δνοφεροί τε μελάμβωλον κατ᾽ ἄρουραν·
ξανθοὶ δ᾽ αὖθ᾽ ἕτεροι πεδίων ἔπι μιλτοπαρήιων,
αὐτὰρ ἐρίγληνοι χαροπὸν στράπτουσιν ὀπωπαὶ,
κανθὸν ἀγρυπνίῃ κεκορυθμένον· οὔποτε γὰρ δὴ
ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἀποβρίξαντες ἕλοντο,
δειδιότες θηρῶν τε βίην μερόπων τε θοὸν κῆρ·
νυκτὶ δέ τ᾽ ἐγρήσσουσι καὶ ἐς φιλότητα μέλονται·
νωλεμὲς ἱμείρουσι γάμων, ἔτι δ᾽ ἔγκυοι οὖσαι
οὔποτ᾽ ἀναίνονται πόσιος πολύθουρον ἐρωὴν,
οὐδ᾽ ὅτε γαστρὶ φέρωσι πολύσπορον ὠκὺν ὀϊστόν·
ἔξοχα γὰρ τόδε φῦλον, ὅσ᾽ ἄπλετος ἔτραφεν αἶα,
πουλυγόνον τελέθει· τὸ μὲν ἄρ ποθι νηδύος ἐκτὸς
ἔμβρυον ἐκθρώσκει τετελεσμένον, ἄλλο δ᾽ ἔσωθεν
νόσφι τριχὸς φορέει, τὸ δ᾽ ἄρ᾽ ἡμιτέλεστον ἀέξει,
ἄλλο δ᾽ ἄναρθρον ἔχει θορόεν βρέφος ὠπήσασθαι·
ἑξείης τίκτει δέ, καὶ οὔποτε θῆλυς ἀναιδὴς
λήθετο μαχλοσύνης· τελέει δ᾽ ὅσα θυμὸς ἀνώγει,
οὐδ᾽ αὐταῖς ὠδῖσιν ἀνηναμένη κυθέρειαν.

L1[O] Εἴδεα μὲν τόσα θηρσὶ, τόσαι δ᾽ ἀνὰ δάσκιον ὕλην
νυμφίδιοι φιλότητες ὁμήθειαί τε πέλονται,
ἔχθεά τε, κρυεροί τε μόθοι, νόμιοί τε χαμεῦναι.
τλησιπόνων δ᾽ ἀνδρῶν χρέος ἄπλετον ἀείδωμεν,
ἀμφότερον, κρατερόν τε μένος καὶ ἐπίφρονα βουλὴν,
κέρδεά τ᾽ αἰολόβουλα, πολυφράστοις τε δόλοισι
φραξαμένην κραδίην· ἦ γάρ τε πρὸς ἄγρια φῦλα
μάρνανται, οἷσι θεὸς σθένος ὤπασε καὶ μένος ἠΰ,
καὶ φρένας οὐδ᾽ αὐτῶν πολὺ μείονας ἀγρευτήρων.
  εἴδεα πολλὰ πέλει κλειτῆς πολυαρκέος ἄγρης,
ἄρμενα καὶ θήρεσσι καὶ ἔθνεσιν ἠδὲ χαράδραις,
μυρία· τίς κεν ἅπαντα μιῇ φρενὶ χωρήσειεν
εἰπέμεναι κατὰ μοῖραν ὑπ᾽ εὐκελάδοισιν ἀοιδαῖς;
τίς δ᾽ ἂν πάντ᾽ ἐσίδοι; τίς δ᾽ ἄν τόσον ὠπήσαιτο
θνητὸς ἐών; μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάνθ᾽ ὁρόωσιν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω τά τ᾽ ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
θήρην ἀγλαόδωρον ἐπιστείχων ξυλόχοισιν,
ὅσσα τ᾽ ἀπ᾽ ἀνθρώπων ἐδάην, τοῖσιν τὰ μέμηλε,
αἰόλα παντοίης ἐρατῆς μυστήρια τέχνης,
ἱμείρων τάδε πάντα Σεουήρου Διὸς υἱῷ
ἀείδειν· σὺ δὲ, πότνα θεὰ, παγκοίρανε θήρης,
εὐμενέουσα θοῇ βασιληΐδι λέξον ἀκουῇ,
ὄφρα τεῶν ἔργων προμαθὼν ὀαρίσματα πάντα
θηροφονῇ, μακαριστὸς ὁμοῦ παλάμῃ καὶ ἀοιδῇ.
θηρῶν οἱ μὲν ἔασιν ἐπίφρονες, αἰολόβουλοι,
ἀλλὰ δέμας βαιοί· τοὶ δ᾽ ἔμπαλιν ἀλκήεντες,

PSEUDO-OPPIAN
(OF APAMEA)
CYNEGETICA
BOOK 3

PREVIEW
Book 4

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

A 2L 1 - 350
B 2L 351 - 750
C 2L 751 - 798

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek (iii CE)
copy text: Schneider (1813)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

PRINT 2-SIDED: **17** to **22**

Ἀλλ’ ὅτε δὴ κεραῶν ἠείσαμεν ἔθνεα θηρῶν,
ταύρους ἠδ’ ἐλάφους ἠδ’ εὐρυκέρωτας ἀγαυοὺς,
καὶ δόρκους ὄρυγάς τε καὶ αἰγλήεντας ἰορκοὺς
ἄλλα θ’, ὅσοισιν ὕπερθε καρήατα τευχήεντα,
νῦν ἄγε καρχαρόδοντα, θεὰ, φράζωμεν ὅμιλον
σαρκοφάγων θηρῶν καὶ χαυλιόδοντα γένεθλα.
πρωτίστην δὲ λέοντι κλυτὴν ἀναθώμεθα μολπήν.
Ζηνὸς ἔσαν θρεπτῆρες ὑπερμενέος Κρονίδαο
νηπιάχου Κουρῆτες, ὅτ’ ἀρτίγονόν μιν ἐόντα
ἀραμένη γενετῆρος ἀμειλίκτοιο Κρόνοιο
κλεψιτόκος Ῥείη, κόλποις ἐνικάτθετο Κρήτης.
Οὐρανίδης δ’ ἐσιδὼν κρατερὸν νεοθηλέα παῖδα,
πρώτους ἀμφήλλαξε Διὸς ῥυτῆρας ἀγαυοὺς,
καὶ θῆρας ποίησεν ἀμειψάμενος Κουρῆτας.
οἱ δ’ ἄρ’, ἐπεὶ βουλῆισι θεοῦ μεροπηΐδα μορφὴν
ἀμφεβάλοντο Κρόνοιο, καὶ ἀμφιέσαντο λέοντας,
δώροισιν μετόπισθε Διὸς μέγα κοιρανέουσι
θηρσὶν ὀρειαύλοις, καὶ ῥιγεδανὸν θοὸν ἅρμα
Ῥείης εὐώδινος ὑπὸ ζεύγλῃσιν ἄγουσιν.
αἰόλα φῦλα δὲ τοῖσι, καὶ εἴδεα θηρσὶν ἑκάστοις.
τοὺς μέν νυν προχοῇσι πολυρραθάγου ποταμοῖο,
Τίγρει ἐπ’ εὐρυρέοντι κυήσατο τοξεύτειρα
Ἀρμενίη Πάρθων τε πολύσπορος εὔβοτος αἶα,
ξανθοκόμαι τελέθουσι, καὶ οὐ τόσον ἀλκήεντες.
✦ πάσσονα μὲν φορέουσι δέρην, μεγάλην δέ τε κόρσην,
L1[I] ὄμματα δ’ αἰγλήεντα, καὶ ὀφρύας ὕψι βαθείας,
ἀμφιλαφεῖς ἐπὶ ῥῖνα, κατηφέας· ἐκ δ’ ἄρα δειρῆς
καὶ γενύων ἑκάτερθε θοαὶ κομόωσιν ἔθειραι.
τοὺς δὲ τρέφει μεγάδωρος Ἐρεμβῶν αὖθις ἄρουρα,
τὴν ἔθνη μερόπων εὐδαίμονα κικλήσκουσι,
δειραὶ κἀκείνοις καὶ στήθεα λαχνήεντα,
καὶ πυρὸς ἀστράπτουσιν ἀπ’ ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαὶ,
ἔξοχα δ’ ἐν πάντεσσιν ἀρίζηλοι τελέθουσιν·
ἀλλ’ ὀλίγον τούτων γένος ἔλλαχε μυρίος αἶα.
πουλὺς δ’ ἐν Λιβύῃ ἐριβώλακι διψάδι γαίῃ
ὄχλος ἐπιβρομέει βριαρῶν βρύχημα λεόντων,
οὐκέτι λαχνήεις, ὀλίγη δ’ ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
σμερδαλέος δὲ πρόσωπα καὶ αὐχένα· πᾶσι δὲ γυίοις
ἦκα μέλαν κυάνοιο φέρει μεμορυγμένον ἄνθος·
ἀλκὴ δ’ ἐν μελέεσσιν ἀπείριτος, ἠδὲ λεόντων
κοιρανικῶν Λίβυες μέγα κοιρανέουσι λέοντες.
ἐκ δέ ποτ’ Αἰθιόπων Λιβύην ἠμείψατο γαῖαν
θαῦμα μέγ’ εἰσιδέειν, μελανόχροος ἠΰκομος λῖς,
εὐρὺς ὕπερθε κάρηνα, πόδας δασὺς, ὄμμασιν αἴθοψ,
μούνοισι ξανθοῖς φοινισσόμενος στομάτεσσιν.
ἔδρακον, οὐ πυθόμην, κεῖνόν ποτε θῆρα δαφοινὸν,
κοιρανικοῖς τ’ ἔμολεν διαπόμπιμος ὀφθαλμοῖσιν.
φορβῆς οὐ χατέει πάντ’ ἤματα φῦλα λεόντων,
ἀλλὰ τὸ μὲν δόρποισι μέλει, τὸ δέ τ’ αὖτε πόνοισιν·
οὐδ’ ὕπνον μυχάτοισιν ἔχει παρὰ τέρμασι πέτρης,

15 (12C) καὶ πινυτὴ ναίει πυμάτοις ἐνὶ φωλειοῖσιν,
ἑπταπύλους οἴξασα δόμους τρητάς τε καλιὰς
τηλόθ’ ἀπ’ ἀλλήλων, μή μιν θηρήτορες ἄνδρες
ἀμφὶ θύρῃ λοχόωντες ὑπὸ βροχίδεσσιν ἄγωνται.
ἀργαλέη γενύεσσι καὶ ἀντία δηρίσασθαι
θηρσί τ’ ἀρειοτέροισι καὶ ἀγρευτῆρσι κύνεσσιν.
εὖτε δὲ χεῖμα πέλει κρυερὸν βόσιός τε χατίζει,
γυμναὶ δ’ ἡμερίδες περὶ βότρυσιν ἰνδάλλονται,
δὴ τότε καὶ θηρᾶν πικρὴν ἐπὶ μῆτιν ὑφαίνει,
οἰωνούς τε δόλοισιν ἕλεν καί τέκνα λαγωῶν.
ἔννεπέ μοι κἀκεῖνα, πολύθροε Μοῦσα λιγεῖα,
μικτὰ φύσιν θηρῶν, διχόθεν κεκερασμένα, φῦλα,
πόρδαλιν αἰολόνωτον ὁμοῦ ξυνήν τε κάμηλον.
Ζεῦ πάτερ, ὅσσα νόησας, ὅσ’ εἴδεα νῶϊ φύτευσας,
ὅσσα βροτοῖσιν ὄπασσας, ὅσ’ εἰναλίοις νεπόδεσσιν!
ὃς τόδ’ ἐμήσαο πάγχυ καμήλων αἰόλον εἶδος,
ἀμφιέσας ῥινοῖσιν ἀναιδέσι πορδαλέοισι
φαίδιμον, ἱμερόεν, τιθασὸν γένος ἀνθρώποισι.
δειρή οἱ ταναή, στικτὸν δέμας, οὔατα βαιὰ,
ψιλὸν ὕπερθε κάρη, δολιχοὶ πόδες, εὐρέα ταρσὰ,
κώλων δ’ οὐκ ἴσα μέτρα, πόδες τ’ οὐ πάμπαν ὁμοῖοι,
ἀλλ’ οἱ πρόσθεν ἔασιν ἀρείονες, ὑστάτιοι δὲ
πολλὸν ὀλιζότεροι, κατά τ’ ὀκλάζουσιν ὁμοῖοι.
ἐκ δὲ μέσης κεφαλῆς δίδυμον κέρας ἰθὺς ὀρούει,
οὔ τι κέρας κερόεν, παρὰ δ’ οὔατα μεσσόθι κόρσης
ἀβληχραὶ κροτάφοισιν ἐπαντέλλουσι κεραῖαι· L1[I]
ἄρκιον, ὡς ἐλάφοιο, τέρεν στόμα, λεπταλέοι τε
ἐντὸς ἐρηρέδαται γαλακτόχροες ἀμφὶς ὀδόντες·
αἴγλην παμφανόωσαν ἀπαστράπτουσιν ὀπωπαί.
οὐρὴ δ’ αὖτ’ ἐλαχεῖα, θοαῖς ἅτε δορκαλίδεσσιν,
ἄκραισιν μετόπισθε μελαινομένῃσιν ἐθείραις.
2 (1C) ναὶ μὴν ἄλλο γένεθλον ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀμφίδυμον, μέγα θαῦμα, μετὰ στρουθοῖο κάμηλον·
τὴν ἔμπης κούφοις μεταρίθμιον οἰωνοῖσι
καὶ πτερόεσσαν ἐοῦσαν, ἐμαὶ μέλψουσιν ἀοιδαὶ,
οὕνεκεν ἡμετέρης μιν ἕλεν νόμος αἰόλος ἄγρης.
οὔτε γὰρ ὀρνίθων σφε δαμάσσατο δήϊος ἰξὸς,
οὔτε διηερίην δόνακες πατέοντες ἀταρπὸν.
2 ἀλλ’ ἵπποι σκύλακές τε θοοὶ καὶ ἀείδελα δεσμά.
τῆς ἤτοι μέγεθος μὲν ὑπέρβιον, ὅσσον ὕπερθε
νώτοις εὐρυτάτοισι φέρειν νεοθηλέα κοῦρον·
καὶ πόδες ὑψιτενεῖς, ἴκελοι νωθροῖσι καμήλοις,
ὁπποῖον θαμινῇσιν ἀρηράμενοι φολίδεσσι
σκληρῇς ἄχρι διπλῆς ἐπιγουνίδος· ὕψι δ’ ἀείρει
βαιὴν μὲν κεφαλήν, πολλὴν δὲ τανύτριχα δειρὴν
κυανέην· κείνῃσι πολὺ πτερόν· οὐ μὲν ὕπερθεν
ἠέρος ὑψιπόροισιν ἐπιπλώουσι κελεύθοις,
ἀλλ’ ἔμπης θείειν ποσσὶ κραιπνοὶ τελέθουσαι
αὐτοῖσιν φορέουσιν ἴσον τάχος οἰωνοῖσιν.
οὐδὲ μὲν ὀρνίθεσσιν ὁμοΐιος ἀμβαδὸν εὐνὴ,

16 (13C) φεύγει τ' ἐμμενέως καὶ ἀλευόμενος πολεμίζει.
δηθάκι δ' ἔκτεινεν κύνα κάρχαρον· ὧδέ κε φαίης
αἰζηὸν τόξων δεδαηκότα τοξεύεσθαι.
τοὔνεκεν ὁππότε μιν θηρήτορες ὠπήσωνται,
οὔτι κύνας μεθιᾶσι, δόλον δ' ἐπετεκτήναντο,
τὸν μετέπειτ' ἐρέω, θηρῶν φόνον ὁππότ' ἀείδω.
  ἰχνεύμων βαιὸς μέν, ἀτὰρ μεγάλοισιν ὁμοίως
μέλπεσθαι θήρεσσι πανάξιος εἵνεκα βουλῆς
ἀλκῆς τε κρατερῆς ὑπὸ νηπεδανοῖσι μέλεσσιν.
ἢ γάρ τοι κέρδεσσι κατέκτανε διπλόα φῦλα,
ἑρπηστῆρας ὄφεις καὶ ἀργαλέους κροκοδείλους,
κείνους Νειλῴους, φόνιον γένος· ὁππότε γάρ τις
θηρῶν λευγαλέων εὕδῃ τρίστοιχα πετάσσας
χείλεα καὶ χάος εὐρὺ καὶ ἄσπετον αἰόλον ἕρκος,
δή ῥα τότ' ἰχνεύμων δολίην ἐπὶ μῆτιν ὑφαίνων
λοξοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἀπείρονα θῆρα δοκεύει,
εἰσόκε τοι βαθὺν ὕπνον ἐπὶ φρεσὶ πιστώσαιτο·
αἶψα δ' ἄρ' ἐν ψαμάθοισι καὶ ἐν πηλοῖσιν ἐλυσθεὶς
ῥίμφ' ἔθορεν, πυλεῶνα διαπτάμενος θανάτοιο
τολμηρῇ κραδίῃ, διὰ δ' εὐρέος ἤλυθε λαιμοῦ.
αὐτὰρ ὅ_γ' ἐξ ὕπνου βαρναέος ἔγρετο δειλός,
καὶ κακὸν ἐν λαγόνεσσι φέρων τόσον ἀπροτίελπτον,
πάντῃ μαινόμενος καὶ ἀμήχανος ἀμφαλάληται,
ἄλλοτε μὲν ποτὶ τέρματ' ἰὼν μυχάτου ποταμοῖο,
✦ ἄλλοτε δ' αὖ ψαμάθοισι κυλινδόμενος ποτὶ χέρσον,
L2[O] ἄγριον ἀσθμαίνων, στρωφώμενος ἀμφ' ὀδύνῃσιν.
αὐτὰρ ὅ_γ' οὐκ ἀλέγει, γλυκερῇ δ' ἐπιτέρπετ' ἐδωδῇ·
ἤπατι δ' ἄγχι μάλιστα παρήμενος εἰλαπινάζει·
ὀψὲ δέ τοι προλιπὼν κενεὸν δέμας ἔκθορε θηρός.
ἰχνεῦμον μεγάθυμε, μεγασθενὲς, αἰολόβουλε,
ὅσσην τοι κραδίη τόλμαν χάδεν! ὅσσον ὑπέστης,
3 (2C) ἀγχίμολον θανάτοιο τεὸν δέμας ἀμφὶς ἐρείσας!
  ἀσπίδα δ' ἰοφόρον τοίαις ἐδαμάσσατο βουλαῖς.
πᾶν δέμας ἐν ψαμάθοισι καλύψατο θῆρα δοκεύων,
νόσφι μόνης οὐρῆς τε καὶ ὀφθαλμῶν πυροέντων·
οὐρή οἱ δολιχὴ γὰρ ὀφιονέη τε τέτυκται,
ἄκροισιν κεφαληδὸν ἑλισσομένοισι κορύμβοις,
ἄντα μελαινομένη, θηρῶν φολίδεσσιν ὁμοίη.
3 τὴν δ' ὅτε φυσιόωσαν ἔχιν ψολόεσσαν ἴδηται,
ἀντία γυρώσας προκαλέσσατο θῆρα δαφοινήν.
ἀσπὶς δ' ἰοφόρον πελάσασ' ἤειρε κάρηνον,
στήθεά τ' εὔρυνε, στυφελόν θ' ὑπέσηρεν ὀδόντα,
μαρναμένη γενύεσσιν ἐτώσια λευγαλέῃσιν.
ἀλλ' οὐκ ἰχνεύμων τότ' ἀρήϊος ἐν ψαμάθοισι
δηθύνει, πικρῶν δὲ θορὼν ἐδράξατο λαιμῶν,
δαρδάπτει τε γένυσσιν ἑλισσομένην ἑκάτερθε,
καὶ νέκυν αὐτίκ' ἔθηκ' ἀποφώλιον, ἐκπτύουσαν
πευκεδανὸν θανάτοιο φίλον, ζαμενῆ χόλον, ἰόν.
  ναὶ μὴν αἰολόβουλος ἐπ' ἀγραύλοισι μάλιστα
θηρσὶ πέλει κερδώ, μάλ' ἀρήϊος ἐν πραπίδεσσι·

Pseudo-Oppian Cyn.

ἀμφαδὸν ὑπνώει δὲ, θρασύφρονα θυμὸν ἑλίσσων,
εὕδει δ', ἔνθα κίχῃσιν ὑπείροχος ἑσπερίη νύξ.
  ἔκλυον αὖ κἀκεῖνο λεοντοκόμων αἰζηῶν,
δεξιτερὴν ὑπὸ χεῖρα φέρειν αἴθωνα λέοντα
νάρκα θοήν, τῇ πάντα λύειν ὑπὸ γούνατα θηρῶν.
  πεντάκι θηλυτέρη δὲ τόκων ἀπελύσατο ζώνην·
βάξις δ' ἀτρεκέως ἀνεμώλιος, ὡς ἕνα τίκτει.
πέντε φέρει πρώτιστον· ἀτὰρ πίσυρας μετέπειτα
ὠδίνει σκύμνους, κατά θ' ἑξείης ὑπένερθε
νηδύος ἐκ τριτάτης τρεῖς ἔκθορον· ἐκ δὲ τετάρτης
ἀμφίδυμοι παῖδες· πύματον δ' ἕνα γείνατο μήτηρ
γαστρὸς ἀριστοτόκοιο κλυτὸν βασιλῆα λέοντα.
  πορδάλιες δ' ὀλοαὶ, δίδυμον γένος· αἱ μὲν ἔασι
μείζους εἰσιδέειν, καὶ πάσσονες εὐρέα νῶτα,
αἱ δέ τ' ὀλιζότεραι μὲν, ἀτὰρ μένος οὔτι χερείους·
εἴδεα δ' ἀμφοτέρῃσιν ὁμοίϊα δαιδάλλονται,
νόσφι μόνης οὐρῆς· τῇ τ' ἔμπαλιν εἰσοράαται·
μείοσι μὲν μείζων τελέθει, μεγάλῃσι δὲ μείων.
εὐπαγέες μηροὶ, δολιχὸν δέμας, ὄμμα φαεινόν·
γλαυκιόωσι κόραι βλεφάροις ὕπο μαρμαίρουσαι,
γλαυκιόωσιν ὁμοῦ τε καὶ ἔνδοθι φοινίσσονται,
αἰθομέναις ἴκελαι, πυριλαμπέες· αὐτὰρ ἔνερθεν
ὠχροί τ' ἰοτόκοι τε περὶ στομάτεσσιν ὀδόντες.
ῥινὸς δαιδαλέος, χροιῇ τ' ἐπὶ παμφανοώσῃ
ἠερόεις, πυκινῇσι μελαινομένῃσιν ὀπωπαῖς.
ὠκύτατον τε θέειν, καί τ' ἄλκιμον ἰθὺς ὀρούειν· L2[O]
φαίης, ὁππότ' ἴδοιο, διηερίην φορέεσθαι.
ἔμπης καὶ τόδε φῦλον ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
πρόσθ' ἔμεναι Βάκχοιο φερεσταφύλοιο τιθήνας·
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν οἴνωι μέγα καγχαλόωσι,
δεχνύμεναι στομάτεσσι Διωνύσου μέγα δῶρον.
τί χρέος ἐκ μερόπων δὲ κλυτὰς ἤμειψε γυναῖκας
ἐς τόδε πορδαλίων γένος ἄγριον, αὖθις ἀείσω.
  ναὶ μὴν ἄλλο θοὸν διφυὲς γένος ὠπήσαιο,
λύγκας ἀριζήλους· αἱ μὲν γὰρ ἔασιν ἰδέσθαι
τυτθαὶ, βαιοτέροισί τ' ἐφωπλίσσαντο λαγωοῖς·
ταὶ δ' ἄρα μείζονές εἰσιν, ἐπιθρώσκουσι δὲ ῥεῖα
εὐκεράοις ἐλάφοισι καὶ ὀξυτέροις ὀρύγεσσι.
μορφὴν δ' ἀμφίδυμοι πανομοίϊον ἀμφιέσαντο·
ἶσαι μὲν βλεφάροισιν ὑπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαὶ
ἱμερόεν στράπτουσι· προσώπατα δ' ἀμφοτέρῃσι
φαιδρὰ πέλει, βαιόν τε κάρη καὶ καμπύλον οὖας·
μούνη δ' εἰσιδέειν ἀνομοίϊος ἔπλετο χροιή·
μείοσι μὲν λυγκῶν ἐπιδέδρομε ῥινὸς ἐρευθὴς,
μείζοσι δὲ κροκόεν τε θεείωι τ' εἴκελον ἄνθος.
ἔξοχα δ' αὖ τάδε φῦλα φίλην ἀγάσαντο γενέθλην
εὔγληνοι λύγκες τε πυρίγληνοί τε λέοντες,
πορδάλιές τ' ὀλοαὶ, καὶ τίγριες ἠνεμόεσσαι.
τῶν δ' ὁπότε σκύμνους νεοθηλέας ἐν ξυλόχοισι
λάθρῃ συλήσωσιν ἀταρβέες ἀγρευτῆρες,

αἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτ᾽ ὀπίσω πάλι νεύμεναι ἀθρήσωσιν
ἐξαπίνης κενεούς τε δόμους καὶ ἔρημα μέλαθρα,
μύρονται λιγέως ἀδινὸν γόον, ἐκ δ᾽ ἄρα τηλοῦ
κωκυτὸν προϊᾶσι πολύστονον, οἷά τε πάτρης
περθομένης ὑπὸ δουρὶ καὶ αἰθομένης πυρὶ λάβρωι,
πεπτάμεναι περὶ τέκνα μέγα κλαίουσι γυναῖκες.
ἦ ῥα τόσον τεκέων τε καὶ ἀρτιγόνοιο γενέθλης
φίλτρον ἐνὶ κραδίηι στάξεν θεός· οὐδ᾽ ἄρα μούνοις
ἀνθρώποις, οἳ πάντα νοήμασι μητίσαντο,
ἀλλὰ καὶ ἑρπηστῆρσι καὶ ἰχθύσιν ἠδὲ καὶ αὐτοῖς
θήρεσιν ὠμηστῆισι καὶ ὑψιπόλοις ἀγέλαισιν
οἰωνῶν· τόσσον ῥα φύσις κρατερώτατον ἄλλων!
οἵην μὲν κομιδὴν τεκέων ἐνὶ κύμασι δελφὶς
αἰὲν ἔχει, γλαῦκός τε χάροψ, φωκή τε δυσαής!
πῶς δ᾽ ἄρ᾽ ἐν οἰωνοῖσι ποθὴν ἀλίαστον ἔχουσιν
ὧν τεκέων φῆναί τε βαρύφθογγοί τε πέλειαι,
αἰετόεντά τε φῦλα, πολύκρωζοί τε κορῶναι!
πῶς δ᾽ ὄρνις κατὰ δῶμα συνέστιος ἀνθρώποισιν,
ἀρτιτόκος, νεαροῖσι περισκαίρουσα νεοσσοῖς,
κίρκον ὑπὲρ τέγεος κατεπάλμενον ἀθρήσασα,
ὀξὺ μὲν ἔκλαγεν αἶψα, καὶ ἄνθορεν ὀξὺ λακοῦσα,
αὐχένα δ᾽ ὑψόσ᾽ ἄειρεν ἐς ἠέρα γυρώσασα,
καὶ πάσαις ἑκάτερθε θοῶς ἔφριξεν ἐθείραις,
καὶ πτερὰ πάντ᾽ ἐχάλασσε ποτὶ χθόνα· τοὶ δ᾽ ἄρα δειλοὶ
τεῖχος ὑπ᾽ εὐπτέρυγον πρυλέες τρύζουσι νεοσσοί·
ἡ δὲ καὶ ἂψ ἐφόβησε καὶ ἤλασεν ὄρνιν ἀναιδῆ,
εἰρυμένη φίλα τέκνα, τά τ᾽ εἰσέτι νήπια φέρβει,
ἄπτερα λυσιτόκων θαλάμων ἀπολύμενα δεσμοῦ.
ὣς δὲ καὶ ἐν θήρεσσιν ἐρίβρυχοί τε λέαιναι,
πορδάλιές τε θοαὶ, καὶ τίγριδες αἰολόνωτοι
παισὶ πέρι προβεβᾶσι, καὶ ἀγρευτῆρσι μάχονται,
καί τε περὶ σφετέρων τεκέων τετλᾶσι δαμῆναι,
ἀντίον αἰχμητῆισι συνιστάμεναι μερόπεσσιν·
οὐδέ ποτ᾽ ἐρρίγασιν ἑῆς ἐν ἀγῶνι γενέθλης
οὐ πληθὺν ἐπιοῦσαν ἀκοντοβόλων αἰζηῶν,
οὐ χαλκὸν σελαγεῦντα καὶ ἀστράπτοντα σίδηρον,
οὐδὲ βολὰς βελέων τε θοὰς μυλάκων τε θαμειάς·
σπεύδουσιν δ᾽ ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ τέκνα σαῶσαι.
ἄρκτοι δ᾽ ἀγριάδες, φόνιον γένος, αἰολόβουλον,
λάχνην μὲν πυκινὴν δυσπαίπαλον ἀμφιέσαντο,
μορφὴν δ᾽ οὐκ ἀγανὴν παναμειδήτοισι προσώποις·
κάρχαρον, οὐλόμενον, ταναὸν στόμα, κυανέη ῥίς,
ὄμμα θοόν, σφυρὸν ὠκύ, τορὸν δέμας, εὐρὺ κάρηνον,
χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἴκελαι, πόδες αὖτε πόδεσσι,
σμερδαλέη βρυχή, δολερὸν κέαρ, ἄγριον ἦτορ,
καὶ πολλὴ κυθέρεια καὶ οὐ κατὰ κόσμον ἰοῦσα·
ἤματα γὰρ καὶ νύκτας ἐελδόμεναι φιλότητος
αὐταὶ θηλύτεραι μάλ᾽ ἐπ᾽ ἄρσεσιν ὁρμαίνουσι,
παῦρα μεθιέμεναι γαμίης παντερπέος εὐνῆς,
τέκνα κυϊσκόμεναι νηδὺν ὅτε κυμαίνουσι.

τοῖα περὶ στομάτεσσι προσώπατα· τοῖον ὕπερθε
νεύει ἐπισκύνιον· τοῖοι σελαγεῦσιν ὀδόντες.
ὠκυτέρη τελέθει δὲ θοῶν παντυπείροχα θηρῶν·
αὐτῶι γάρ τε θέειν ἰκέλη Ζεφύρωι γενετῆρι·
οὔτι γε μὴν γενετῆρι· τίς ἂν τάδε πιστώσαιτο,
θῆρες δ᾽ ὅτι μηθεῖεν ὑπ᾽ ἠέρι νυμφευτῆρι;
ἔπλετο γὰρ κείνη κενεὴ φάτις, ὡς τόδε φῦλον
θῆλυ πρόπαν τελέθει, καὶ ἀδέμνιον ἄρσενός ἐστι·
δηθάκι γάρ κεν ἴδοις πολυανθέα καλὸν ἀκοίτην·
ῥεῖα δέ γ᾽ οὐκ ἂν ἕλοις· δὴ γάρ τε λιπὼν ἑά τέκνα
ἐμμενέως φεύγει, θηρήτορας εὖτ᾽ ἂν ἴδηται·
ἡ δ᾽ ἕπεται σκύμνοισιν ἀνιάζουσά τε θυμόν,
χάρμα μέγ᾽ ἀγρευτῆρσι, πρὸς ἄρκυας ἰθὺς ἱκάνει.

Κάπρος ἐνυαλίοις δὲ μέγ᾽ ἔξοχος ἐν θήρεσσιν
εὐνὰς μὲν ποθέει πυμάτοις ἐνὶ βένθεσι κρημνῶν,
ἔξοχα δὲ στυγέει δοῦπον πολυηχέα θηρῶν.
θηλυτέρηι δ᾽ ἀλίαστος ἐφορμαίνων ἀλάληται,
καὶ μάλ᾽ ἐρωμανέων σφριγᾶι· κατὰ δ᾽ αὐχένος ὀρθαὶ
φρίσσουσι τρίχες, οἷα περισσολόφων πηλήκων.
ἀφρὸν ἀποσταλάει δὲ κατὰ χθονός· αὐτὰρ ὀδόντων
ἕρκος ἐπικροτέει λευκόχροον ἄσθματι θερμῶι·
καὶ χόλος ἀμφὶ γάμοισι πολὺ πλέον, ἠέπερ αἰδώς.
θηλυτέρη δ᾽ εἴ μίν κεν ὑποπτήξασα μένησιν,
ἔσβεσε πάντα χόλον, κατὰ δ᾽ εὔνασε θηρὸς ἐρωήν·
εἰ δέ κ᾽ ἀνηναμένη φεύγηι φιλοτήσιον εὐνήν,
αὐτίκ᾽ ὀρινόμενος θερμῶι πυρόεντι μύωπι
ἢ γάμον ἐξετέλεσσεν ἀνάγκηι, ἶφι δαμάσσας,
ἢ νέκυν ἐν κονίῃσι βάλεν, γενύεσσιν ὀρούσας.
ἔστι δέ τις κάπροιο φάτις πέρι, λευκὸν ὀδόντα
λάθριον ἐντὸς ἔχειν μαλερὴν πυρόεσσαν ἐνιπήν.
σῆμα δ᾽ ἐφημερίοισιν ἀριφραδὲς ἐρρίζωται·
ὁππότε γὰρ πολὺς ὄχλος ἐπήτριμος ἀγρευτήρων
σὺν κυσὶν εὐτόλμοισι ποτὶ χθόνα θῆρα βάλωνται,
αἰχμῇσιν δολιχῇσιν ἐπασσυτέραις δαμάσαντες,
δὴ τότ᾽ ἀπ᾽ αὐχένος εἴ τις ἀειράμενος τρίχα λεπτὴν
θηρὸς ἔτ᾽ ἀσθμαίνοντος ἐνιχρίμψειεν ὀδόντι,
αἶψα μάλα σφαιρηδὸν ἀνέδραμεν αἰθομένη θρίξ.
καὶ δ᾽ αὐτοῖσι κύνεσσιν ἐπὶ πλευρῇς ἑκάτερθεν,
ἔνθα συὸς γενύων πέλασαν αἴθωνες ὀδόντες,
ἴχνια πυρσευθέντα διὰ ῥινοῖο τέτανται.

ὑστρίγγων δ᾽ οὔπω τι πέλει κατὰ δάσκιον ὕλην
ῥίγιον εἰσιδέειν, οὔτ᾽ ἀργαλεώτερον ἄλλο·
τῶν ἤτοι μέγεθος μὲν ὁποῖα λύκοισι δαφοινοῖς,
βαιόν, ὀλιζότερον, κρατερὸν δέμας, ἀμφὶ δὲ ῥινὸς
τρηχείαις λασίαισι περὶξ πέφρικεν ἐθείραις,
ὁπποίαις θωρήσσατ᾽ ἐχίνων αἰόλα φῦλα.
ἀλλ᾽ ὅτε μιν σεύωσιν ἀρείονες ἔξοχα θῆρες,
δὴ τότ᾽ ἐμήσατο τοῖα· θοὰς ἔφριξεν ἐθείρας,
καί τ᾽ ὀπίσω νώτοισιν ἀκαχμένον ὠκυπέτησιν
ἰθὺς ἀκοντίζει μαλερὸν βέλος· ἀμφότερον δὲ

αἰὲν ἐπισσείων κεφαλὴν πυρόεν τε δεδορκώς.
ἄλλος δ’ αὖ μέγεθος μὲν ὑπέρτερος, ἄψεα δ’ αὖτε
μηκεδανὸς, πάντεσσι θοώτερος ὦκα λύκοισι·
τὸν μέροπες κίρκον τε καὶ ἅρπαγα κικλήσκουσι.
πολλῶι σὺν ῥοίζωι δὲ μάλ’ ὄρθριος εἶσιν ἐπ’ ἄγρην
πρώτηι ὑπ’ ἀμφιλύκηι· ῥέα γάρ τ’ ἐπιδευέτ’ ἐδωδῆς·
χροιὴ δ’ ἀργυφέη σελαγεῖ πλευράς τε καὶ οὐρήν,
ναίει δ’ οὔρεα μακρά· τὰ δ’ ὁππότε χείματος ὥρηι
ἐκ νεφέων προχυθεῖσα χιὼν κρυόεσσα καλύψηι,
δὴ τότε καὶ πόλιος πέλας ἵκετο θὴρ ὀλοόφρων,
πᾶσαν ἀναιδείην ἐπιειμένος εἵνεκ’ ἐδωδῆς,
λάθρη τ’ ἐμπελάει μάλα τ’ ἤρεμος, εἰσόκεν ἄγρηι
ἐγχρίμψηι· τὴν δ’ αἶψα θοοῖς ὀνύχεσσιν ἔμαρψεν.
ἔστι δέ τις Ταύροιο νιφοβλήτους ὑπὲρ ἄκρας
ἐνδιάων Κίλικάς τε πάγους καὶ πρῶνας Ἀμανοῦ,
καλὸς ἰδεῖν, θήρεσσι πανέξοχος, ὅντε καλεῦσι
χρύσεον, ἀστράπτοντα περισσοκόμοισιν ἐθείραις,
οὐ λύκος, ἀλλὰ λύκου προφερέστατος αἰπύτατος θήρ,
χείλεσι χαλκείοισι τεθηγμένος, ἄσπετος ἀλκήν.
πολλάκι τοι καὶ χαλκὸν ἀτειρέα, πολλάκι λᾶαν
ἐμμενέως ἐτόρησε καὶ αἰχμήεντα σίδηρον.
καὶ κύνα σείριον οἶδε, καὶ ἀντέλλοντα φοβεῖται·
αὐτίκα δὴ ῥωχμὸν καταδύεται εὐρέος αἴης,
ἠὲ κατὰ σπήλυγγος ἀφεγγέος, εἰσόκεν ἄζης
ἠέλιος παύσαιτο καὶ οὐλομένου κυνὸς ἀστήρ. ✦
L4[O] Ἄκμονες αὖ δοιοὶ, φόνιον γένος, αὐχένα βαιοὶ,
εὐρύτατοι νώτοισιν, ἀτὰρ λασιότριχε μηροὺς
καὶ πόδας ἠδὲ πρόσωπον ὀλίζονες, ὄμμασι βαιοί.
τῶν ὁ μὲν ἀργυρέοις νώτοις καὶ γαστέρι λευκῆι
παμφαίνει, δνοφερὸς δὲ μόνων ἄκρα νείατα ταρσῶν·
ὅν τινες ἰκτῖνον πολιότριχα φῶτες ἔλεξαν.
αὐτὰρ ὅ_γε χροιῆισι μελαινομένηισι πέφανται,
μείων μὲν προτέροιο, τὸ δὲ σθένος οὐκ ἐπιδευής.
θηρεύει δ’ ἔκπαγλον ἐπὶ πτώκεσσιν ὀρούων·
πᾶσαί τ’ ἐκ μελέων ὀρθαὶ φρίσσουσιν ἔθειραι.
Δηθάκι δ’ αὖτε λύκοι καὶ πορδαλίεσσι δαφοιναῖς
εἰς εὐνὴν ἐπέλασσαν, ὅθεν κρατερόφρονα φῦλα,
Θῶες· ὁμοῦ δὲ φέρουσι διπλοῦν μεμορυγμένον ἄνθος,
μητέρα μὲν ῥινοῖσι, προσώποις δ’ αὖ γενετῆρα.
Τίγριδος αὖ μετέπειτα κλυτὸν δέμας ἀείδωμεν,
τῆς οὐ τερπνότερον φύσις ὤπασε τεχνήεσσα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν θηρῶν μετὰ πουλὺν ὅμιλον.
τόσσον δ’ ἐν θήρεσσι μέγ’ ἔξοχος ἔπλετο τίγρις,
ὅσσον ἐν ἠερίοισι ταὼς καλὸς οἰωνοῖσι.
πάντα μιν ἀθρήσειας ὀρέσβιον οἷα λέαιναν,
νόσφι μόνου ῥινοῖο, τὸν αἰόλον ἐστεφάνωται,
δαίδαλα πορφύροντα, καὶ ἄνθεσι μαρμαίροντα.
τοίην μὲν πυρόεσσαν ὑπὸ βλεφάροισιν ὀπωπαὶ
μαρμαρυγὴν στράπτουσιν· ἀτὰρ δέμας ἔπλετο τοῖον,
καρτερὸν, εὔσαρκον· τοίη δολιχόσκιος οὐρή·

18 (15C) οὐ γάρ τοι θήρεσσι νόμος, γαστὴρ ὅτε πλήθει,
ἐς λέχος ἐρχομένοις τελέειν φιλοτήσιον ἔργον,
νόσφι μόνων λυγκῶν ὀλιγοδρανέων τε λαγωῶν.
ἄρκτος δ’ ἱμείρουσα γάμου, στυγέουσά τε λέκτρον
χῆρον ἔχειν, τόσα παισὶ ταλάσσατο μητίσασθαι,
πρὶν τοκετοῖο μολεῖν ὥρην, πρὶν κύριον ἦμαρ·
νηδὺν ἐξέθλιψε, βιάσσατο τ’ Εἰλειθυίας.
τόσση μαχλοσύνη, τόσσος δρόμος εἰς Ἀφροδίτην!
τίκτει δ’ ἡμιτέλεστα καὶ οὐ μεμελισμένα τέκνα,
σάρκα δ’ ἄσημον, ἄναρθρον, ἀείδελον ὠπήσασθαι,
ἀμφότερον δὲ γάμωι παιδοτροφίηι τε μέμηλεν·
ἀρτιτόκος δ’ ἔτ’ ἐοῦσα μετ’ ἄρσενος εὐθὺς ἰαύει.
λιχμᾶται γλώσσηι τε φίλον γόνον, οἷά τε μόσχοι
λιχμῶνται γλώσσῃσιν ἀμοιβαδὶς, ἀλλήλοισι
τερπόμενοι· γάνυται δὲ βοὸς χροῒ καλλίκερως βοῦς·
οὐδ’ ἀποπλάζονται, πρὶν ἀπὸ γλυκὺν ἵμερον εἶναι·
θυμὸν δ’ ἑσπομένοιο συνιαίνουσι νομῆος.
ὣς ἄρκτος λιχμῶσα φίλους ἀνεπλάσσατο παῖδας,
εἰσόκε κυνζηθμοῖσιν ἀναιδέα τονθορύζωσι.
ναὶ μὴν χειμερίην πανυπείροχα δείδιεν ὁρμὴν
καὶ λασίη περ ἐοῦσα· χιὼν δ’ ὅτε πάντα παλύνει,
ἑσπερίου ζεφύρου πανεπήτριμα χευαμένοιο,
κεύθετ’ ἐνὶ σπήλυγγι, τόθι σκέπας ἄρκιον, εὐρὺ,
καὶ βόσιος χατέουσα πόδας χεῖράς τε λιχμαίνει,
οἷά τ’ ἀμελγομένη, καὶ γαστρὸς ἔκλεψεν ἐρωήν.
L4[O] τοῖά νύ που βένθεσσιν ἐν εὐρυπόροιο θαλάσσης
πουλύποδες σκολιοὶ παρὰ κύμασι μητίσαντο,
χείματος οἳ μεσάτου κρυερὴν τρείοντες ἐνιπὴν
κεύθονται πλαταμῶσιν ἑὰς πλοκαμῖδας ἔδοντες·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔαρ ὑγρὸν ἐΰτροφον ἀνθήσῃσιν,
ἀκρέμονες σφίσιν ὦκα νέοι πάλιν ἀλδήσκουσι,
5 (4C) καὶ πάλιν εὐπλόκαμοι δολιχὴν πλώουσι θάλασσαν.
ἑξείης ἐνέπωμεν ἐΰσφυρον, ἠερόεντα,
κραιπνόν, ἀελλοπόδην, κρατερώνυχον, αἰπὺν ὄναγρον·
ὅσσε πέλει φαιδρὸς, δέμας ἄρκιος, εὐρὺς ἰδέσθαι,
ἀργύρεος χροιὴν, δολιχούατος, ὀξύτατος θεῖν·
ταινίη δὲ μέλαινα μέσην ῥάχιν ἀμφιβέβηκε,
χιονέης ἑκάτερθε περισχομένη στεφάνῃσι.
5 χιλὸν ἔδει, φέρβει μιν ἄδην ποεσιτρόφος αἶα,
ἀλλ’ αὐτὸς κρατεροῖς ἀγαθὴ βόσις ἔπλετο θηρσί.
φῦλα δ’ ἀελλοπόδων ζηλήμονα πάμπαν ὀνάγρων,
πολλαῖσίν τ’ ἀλόχοισιν ἀγαλλόμενοι κομόωσι·
θηλύτεραι δ’ ἕσπονθ’, ὅθι τοι πόσις ἡγεμονεύει·
πρὸς νομὸν ἰθύνουσιν, ἐπὴν ἐθέλῃσιν ἀνώγειν,
πρὸς πηγὰς ποταμῶν, θηρῶν μέθυ, καὶ πάλιν αἶψα
πρὸς λασίους οἴκους, ὅταν ἕσπερος ὕπνον ἄγῃσι.
ζῆλον δ’ ἄρσεσι πᾶσιν ἐπὶ σφετέροισιν ὀρίνει
υἱάσι νηπιάχοισι πανάγριος οἶστρος ἀναιδής·
ὁππότε θηλυτέρη γὰρ ἔχει τόκον Εἰλειθυίης,
ἄγχι μάλ’ ἑζόμενος σφέτερον γόνον ἄντα δοκεύει·

καί ῥ’ ὅτε νηπίαχον μητρὸς παρὰ ποσσὶ πέσηισιν,
εἰ μὲν θῆλυ πέλει, ποθέει τέκος, ἠδ’ ἑκάτερθε
γλώσσηι λιχμάζων φίλιον γόνον ἀμφαγαπάζει·
ἄρσενα δ’ εἴ μιν ἴδοι, τότε δὴ τότε θυμὸν ὀρίνει
λευγαλέωι ζήλωι μητέρι μαινόμενος θήρ·
ἐκ δ’ ἔθορεν μεμαὼς παιδὸς γενύεσσι ταμέσθαι
μήδεα, μὴ μετόπισθε νέον γένος ἡβήσειεν.
ἡ δὲ λεχώ περ ἐοῦσα, καὶ ἀσθενέουσα τόκοισι,
παιδὶ λυγρῶι πολεμιζομένωι μήτηρ ἐπαμύνει.
ὡς δ’ ὁπότ’ ἐν πολέμωι πολυκηδεϊ μητέρος ἄντην
νηπίαχον κτείνωσιν ἀπηνέες αἰχμητῆρες,
αὐτήν τ’ αὖ ἐρύωσιν ἔτι σπαίροντι φόνοισιν
υἱέϊ πλεγνυμένην, στονόεν μέγα κωκύουσαν,
δρυπτομένην ἁπαλήν τε παρηΐδα, νέρθε τε μαζῶν
αἵματι δευομένην θερμῶι λιαρῶι τε γάλακτι·
ὣς καὶ θῆλυς ὄναγρος ἐφ’ υἱέϊ πάμπαν ἔοικεν
οἰκτρὰ κινυρομένηι καὶ δύσμορα κωκυούσηι.
φαίης κεν πανάποτμον, ἑὸν πάϊν ἀμφιβεβῶσαν,
μείλιχα μυθεῖσθαι καὶ λισσομένην ἀγορεύειν·
ἆνερ, ἄνερ, τί νυ σεῖο προσώπατα τρηχύνονται,
ὄμματα φοινίχθη δέ, τά τ’ ἦν πάρος αἰγλήεντα;
οὐχὶ μέτωπον ἀθρεῖς λιθοεργέος ἄγχι Μεδούσης,
οὐ γόνον ἰοφόρον παναμειλίκτοιο δρακαίνης,
οὐ σκύμνον πανάθεσμον ὀριπλάγκτοιο λεαίνης.
✦ παῖδα λυγρὴ τὸν ἔτικτον, ὃν ἀρώμεσθα θεοῖσι,
L4[I] παῖδα τεὸν γενύεσσι τεῆις οὐκ ἄρσενα θήσεις;
ἴσχε, φίλος, μὴ τάμνε· τί μοι τάμες; οἷον ἔρεξας;
παῖδα τὸ μηδὲν ἔθηκας, ὅλον δέμας ἐξαλαώσας.
δειλὴ ἐγώ, πανάποτμος ἀωροτάτοιο λοχείης!
καὶ σὺ τέκος πάνδειλον ἀλιτροτάτοιο τοκῆος!
δειλὴ ἐγώ, τριτάλαινα, κενὸν τόκον ὠδίνασα!
καὶ σὺ τέκος, τμηθεὶς οὐχὶ στονύχεσσι λεόντων,
ἀλλ’ ἐχθραῖς γενύεσσι λεοντείηισι τοκῆος.
τοῖά τις ἂν πανάποτμον ἑὸν περὶ νήπιον υἷα
μυθεῖσθαι φαίη· τὸν δ’ οὐκ ἀλέγοντα δαφοινοῖς
δαίνυσθαι στομάτεσσιν ἀμειδέα παιδὸς ἐδητύν.
Ζεῦ πάτερ, ὅσσον ἔφυ ζήλοιο πανάγριον ἦτορ!
κεῖνον καὶ φύσιος κρατερώτερον εἰσοράασθαι
θῆκας, ἄναξ, δῶκας δὲ πυρὸς δριμεῖαν ἐρωὴν,
δεξιτερῆι δὲ φέρειν ἀδαμάντινον ὤπασας ἆορ.
οὐ παῖδας τήρησε φίλους γλυκεροῖσι τοκεῦσιν,
οὐχ ἑτάρους πηούς τε μολὼν, οὐκ οἶδεν ὁμαίμους,
ὁππόταν ἀργαλέος τε καὶ ἄσπετος ἀντιβολήσηι.
κεῖνος καὶ προπάροιθεν ἑοῖσιν ἐφώπλισε παισὶν
αὐτοὺς ἡμιθέους καὶ ἀμύμονας ἡμιθεαίνας,
Αἰγείδην Θησῆα καὶ Αἰολίδην Ἀθάμαντα,
Ἀτθίδα καὶ Πρόκνην, καὶ Θρηϊκίην Φιλομήλην,
Κολχίδα τε Μήδειαν, ἀρίζηλόν τε Θεμιστώ.
ἀλλ’ ἔμπης μετὰ φῦλον ἐφημερίων ἀλεγεινῶν
θηρσὶ Θυεστείην ὀλοὴν παρέθηκε τράπεζαν.

19 (16C) ἔστι δ’ ἐϋκρήμνοις ἐπὶ τέρμασιν Αἰθιοπήων
ἱππάγρων πολὺ φῦλον, ἀκαχμένον ἰοφόροισι
δοιοῖς χαυλιόδουσι· ποδῶν γε μὲν οὐ μίαν ὁπλὴν,
χηλὴν δ’ φορέουσι διπλῆν, ἰκέλην ἐλάφοισι·
χαίτη δ’ αὐχενίη μεσάτην ῥάχιν ἀμφιβεβῶσα
οὐρὴν ἐς νεάτην μετανίσσεται· οὐδὲ βροτείην
δουλοσύνην ἔτλη ποθ’ ὑπερφίαλον γένος αἰνόν·
ἀλλ’ εἰ καί ποθ’ ἕλοιεν ἐϋστρέπτοισι βρόχοισιν
ἵππαγρον δολίοισι λόχοις μελανόχροες Ἰνδοὶ,
οὔτε βορὴν ἐθέλει μετὰ χείλεσιν αἶψα πάσασθαι
οὔτε πιεῖν, ὀλοὸς δὲ φέρειν ζυγὸν ἔπλετο δοῦλον.
φράζεο καὶ δύο φῦλα δυσάντεα, καρχαρόδοντα,
μηλοφόνον τε λύκον, δυσδερκέα τ’ αὖθις ὕαιναν,
τὸν μὲν ποιμενίων τε καὶ αἰπολίων ὀλετῆρα,
τὴν δ’ ἐχθρὴν σκυλάκεσσιν ἀρειοτέροις τε κύνεσσι·
τὸν μὲν νυκτερινὸν διὰ γαστρὸς ἄφυκτον ἐρωὴν
ἀρνειῶν ἐρίφων τε πολυπλόκον ἁρπακτῆρα,
τὴν δ’ αὖ νυκτιπόρον καὶ νυκτιπλανῆτιν ἐοῦσαν,
οὕνεκά οἱ διὰ νύκτα φάος, σκότος αὖτε μετ’ ἠῶ.
εἴδεα δ’ ἀμφοτέροις ἀνομοίϊα θηρσὶ δαφοινοῖς·
τὸν μὲν γάρ τε κύνεσσι πανείκελον ὠπήσαιο
μείζοσι ποιμενικοῖς, λασίη δ’ ἐπιέσπεται οὐρή·
ἡ δέ τε κυρτοῦται μεσάτην ῥάχιν, ἀμφὶ δὲ πάντηι
λαχνήεσσα κυρεῖ, κατὰ δ’ ἔγραπται δέμας αἰνὸν
κυανέηις ἑκάτερθεν ἐπήτριμα ταινίηισι·
στεινὴ τ’ ἐκτάδιός τε πέλει καὶ νῶτα καὶ οὐρήν· L4[I]
ῥινὸν δ’ ἀμφοτέροισιν ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
ῥιγεδανόν· τοῦ μέν τε διατμήξας περὶ ποσσὶν
εἰ φορέοις, φορέοις σκυλάκων μέγα δεῖμα κραταιῶν,
καί σε κύνες κείνοισιν ἐπεμβεβαῶτα πεδίλοις
ἀντίον οὐχ ὑλάουσι πάρος γε μὲν ὑλακόωντες.
6 (5C) εἰ δὲ λύκου δείρας ῥινῶν ἄπο τεκτήναιο
τύμπανον εὐκέλαδον, Διδυμήϊον, ὠλεσίκαρπον,
μοῦνόν τοι μετὰ πᾶσι βαρύβρομον ἔκλαγεν ἠχὴν,
καὶ μοῦνον παταγεῖ, τὰ δ’ ἔϋθροα πρόσθεν ἐόντα
τύμπανα σιγάζει, κώφησέ τε πᾶσαν ἰωήν.
καὶ φθίμεναι γὰρ ὄϊς φθίμενον λύκον ἐρρίγασι.
θαῦμα δὲ καὶ τόδ’ ἄκουσα περὶ στικτῆισιν ὑαίναις,
6 ἄρσενα καὶ θήλειαν ἀμείβεσθαι λυκάβαντι,
καί ποτε μὲν τελέθειν δυσδερκέα νυμφευτῆρα,
νωλεμὲς ἱμείροντα γάμων, ποτὲ δ’ αὖθις ὁρᾶσθαι
θηλυτέρην νύμφην, λοχίην καὶ μητέρα κεδνήν.
ἀλλὰ λύκων τελέθει πολιότριχα πέντε γένεθλα,
εἴδεα δ’ ἀλλήλοις ἀνομοίϊα τεκμήραντο
φῶτες ἀμορβῆες, τοῖσιν μάλα δήϊα φῦλα.
πρῶτα μὲν ὃν καλέουσι θρασύφρονα τοξευτῆρα·
ξουθὸς μὲν πρόπαν εἶδος, ἀτὰρ περιηγέα γυῖα
καὶ κεφαλὴν φορέει πολὺ μείζονα, καὶ θοὰ κῶλα·
γαστέρα δ’ ἀργαίνουσαν ἔχει πολιῆι ῥαθάμιγγι·
σμερδαλέον δ’ ἰάχει τε καὶ ὑψόθι πάμπαν ὀρούει,

Pseudo-Oppian Cyn.

ἠερίην χθονίην τε καὶ εἰναλίην ἐρατεινήν·
ἀλλ’ οὐκ ἶσος ἄεθλος· ἐπεὶ πόθεν ἶσα τέτυκται,
ἰχθὺν ἀσπαίροντα βυθῶν ἀπομηρύσασθαι,
καὶ ταναοὺς ὄρνιθας ἀπ’ ἠέρος εἰρύσασθαι,
ἢ θηρσὶν φονίοισιν ἐν οὔρεσι δηρίσασθαι.
οὐ μὲν ἄρ’ οὐδ’ ἁλιῆϊ, καὶ οὐκ, ἐτὸς, ἰξευτῆρι
ἄγρη νόσφι πόνοιο· πόνωι δ’ ἅμα τέρψις ὀπηδεῖ
μούνη, καὶ φόνος οὔτις· ἀναίμακτοι δὲ πέλονται.
ἤτοι ὁ μὲν πέτρῃσιν ἐφήμενος ἀγχιάλοισι,
γυραλέοις δονάκεσσι καὶ ἀγκίστροισι δαφοινοῖς
ἄτρομος ἀσπαλιεὺς ἐπεδήσατο δαίδαλον ἰχθύν·
τερπωλὴ δ’, ὅτε χαλκοῦ ὑπαὶ γενύεσσι τορήσας
ὕψι μάλα θρώσκοντα βυθῶν ὕπερ ἀσπαίροντα
εἰνάλιον φορέῃσι δι’ ἠέρος ὀρχηστῆρα.
ναὶ μὴν ἰξευτῆρι πόνος γλυκύς· ἦ γὰρ ἐπ’ ἄγρην
οὐκ ἄορ, οὐ δρεπάνην, οὐ χάλκεα δοῦρα φέρονται,
ἀλλ’ αὐτοῖς ἐπὶ δρυμὰ συνέμπορος ἕσπετο κίρκος,
καὶ δολιχαὶ θώμιγγες, ὑγρός τε μελίχροος ἰξὸς,
οἵ τε διηερίην δόνακες πατέουσιν ἀταρπόν.
τίς τάδε τολμήσειεν ἀείδειν ἰσοτάλαντα;
ἢ βασιλῆϊ λέοντι τίς αἰετὸν ἀντιβάλοιτο;
ἰῶι παρδαλίων δὲ τίς ἄν μύραιναν ἐΐσκοι;
ἢ θῶας κίρκοις, ἢ ῥινοκέρωτας ἐχίνοις;
ἢ λάρον αἰγάγροις, ἢ κήτεα πάντ’ ἐλέφαντι;
θηρητῆρε λύκους ὄλεσαν, θύννους ἁλιῆες·
L1[O] ἀγρευτῆρες ὄϊς, τρήρωνας ἕλον δονακῆες·
ἄρκτον ἐπακτῆρες, καὶ μορμύλον ἀσπαλιῆες·
τίγριν δ’ ἱππῆες, καὶ τριγλίδας ἰχθυβολῆες·
κάπριον ἰχνευτῆρες, ἀηδόνας ἰξευτῆρες.
ἀλλὰ σὺ μέν, Νηρεῦ, καὶ δαίμονες Ἀμφιτρίτης,
ἠδὲ φιλορνίθων Δρυάδων χορὸς, ἰλήκοιτε·
δὴ γὰρ ἐπιστροφάδην με φίλαι καλέουσιν ἀοιδαί· 1
δαίμοσι θηροφόνοισι παλίντροπος ἔρχομ’ ἀείσων.
πρῶτα μὲν αἰζηοὶ μή μοι μάλα πίονες ἔστων·
ἦ γάρ τοι σκοπέλοισι θορεῖν μὲν ὑπείροχον ἵππον
χρειὼ ἀναγκαίη, χρειὼ δ’ ἄρα τάφρον ἀλέσθαι.
δηθάκι δ’ ἐν δρυμοῖσιν ἀνάγκη θῆρα δίεσθαι,
ποσσὶν ἐλαφρίζοντα καὶ εὐφόρτοις μελέεσσι.
τῶι μὴ πιαλέοι θήρης ἐπὶ μῶλον ἴοιεν, 1
μηδ’ ἔτι λεπταλέοι· καὶ γάρ ποτε δηρίσασθαι
θηρσὶν ἐνναλίοισι χρεὼ πολυαγρέα φῶτα.
τοὔνεκά μοι δέμας ὧδε κερασσάμενοι φορέοιεν,
ἀμφότερον κραιπνόν τε θέειν σθεναρόν τε μάχεσθαι.
καὶ δ’ ἄρα δεξιτερῇ μὲν ἐπικραδάοιεν ἄκοντας
ἀμφιδύμους ταναοὺς, δρεπάνην δ’ ἐπὶ μεσσόθι ζώνης·
καὶ γὰρ καὶ θήρεσσι πικρὸν φόνον ἐντύνοιντο,
καί τε κακῶν φορέοιεν ἀλεξητήρια φωτῶν.
λαιῇ δὲ πεζὸς μὲν ἄγοι κύνας, ἱππελάτης δὲ
ἵππων ἰθύνειε κυβερνητῆρα χαλινόν.
1.97 εὐσταλέως δὲ χιτῶνα καὶ εἰς ἐπιγουνίδα πήξας
ἑλκέσθω, σφίγγοιτο δ’ ἐπημοιβοῖς τελαμῶσι.

PSEUDO-OPPIAN
(OF APAMEA)
CYNEGETICA
BOOK 4

PREVIEW
Book 1

EPIC POEM .ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek (iii CE)
copy text: Schneider (1813)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 453 lines 3.0

A **2L** 1 - 350
B **2L** 351 - 750
C **2L** 751 - 798

As some way-faring Man, who wanders o’er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT
2-SIDED:
23 to **28**

Εἴδεα μὲν τόσα θηρσί, τόσαι δ' ἀνὰ δάσκιον ὕλην
νυμφίδιοι φιλότητες ὁμήθειαί τε πέλονται,
◆ ἔχθεά τε, κρυεροί τε μόθοι, νόμιοί τε χαμεῦναι.
τλησιπόνων δ' ἀνδρῶν χρέος ἄπλετον ἀείδωμεν,
ἀμφότερον, κρατερόν τε μένος καὶ ἐπίφρονα βουλὴν,
κέρδεά τ' αἰολόβουλα, πολυφράστοις τε δόλοισι
φραξαμένην κραδίην· ἦ γάρ τε πρὸς ἄγρια φῦλα
μάρναται, οἷσι θεὸς σθένος ὤπασε καὶ μένος ἠΰ,
καὶ φρένας οὐδ' αὐτῶν πολὺ μείονας ἀγρευτήρων.
εἴδεα πολλὰ πέλει κλειτῆς πολυαρκέος ἄγρης,
ἄρμενα καὶ θήρεσσι καὶ ἔθνεσιν ἠδὲ χαράδραις,
μυρία· τίς κεν ἅπαντα μιῇ φρενὶ χωρήσειεν
εἰπέμεναι κατὰ μοῖραν ὑπ' εὐκελάδοισιν ἀοιδαῖς;
τίς δ' ἂν πάντ' ἐσίδοι; τίς δ' ἂν τόσον ὠπήσαιτο
θνητὸς ἐών; μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάνθ' ὁρόωσιν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω τά τ' ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
θήρην ἀγλαόδωρον ἐπιστείχων ξυλόχοισιν,
ὅσσα τ' ἀπ' ἀνθρώπων ἐδάην, τοῖσιν τὰ μέμηλε,
αἰόλα παντοίης ἐρατῆς μυστήρια τέχνης,
ἱμείρων τάδε πάντα Σεουήρου Διὸς υἱῶι
ἀείδειν· σὺ δὲ, πότνα θεά, παγκοίρανε θήρης,
εὐμενέουσα θοῇι βασιληΐδι λέξον ἀκουῇι,
ὄφρα τεῶν ἔργων προμαθὼν ὀαρίσματα πάντα
θηροφονῆι, μακαριστὸς ὁμοῦ παλάμηι καὶ ἀοιδῆι.
θηρῶν οἱ μὲν ἔασιν ἐπίφρονες, αἰολόβουλοι,
L1[I] ἀλλὰ δέμας βαιοί· τοὶ δ' ἔμπαλιν ἀλκήεντες,
βουλὴν δ' ἐν στήθεσσιν ἀνάλκιδες· οἱ δ' ἄρ' ὁμαρτῆι
καὶ κραδίην δειλοὶ καὶ γυῖα πέλουσ' ἀμενηνοί,
ἀλλὰ πόδεσσι θοοί· τοῖσιν δὲ θεὸς πόρε πάντα,
βουλὴν κερδαλέην, κρατερὸν δέμας, ὠκέα γυῖα.
γιγνώσκουσι δ' ἕκαστος ἑῆς φύσιος κλυτὰ δῶρα,
ἔνθ' ὀλιγοδρανέες τε καὶ ἔνθα πέλουσι δαφοινοί.
οὐκ ἔλαφος κεράεσσι θρασὺς, κεράεσσι δὲ ταῦρος·
οὐ γενύεσσιν ὄρυξ κρατερὸς, γενύεσσι λέοντες·
οὐ ποσὶ ῥινόκερως πίσυνος, πόδες ὅπλα λαγωῶν·
πόρδαλις οἶδ' ὀλοὴ παλαμάων λοίγιον ἰὸν,
καὶ σθένος αἰνὸς ὄϊς μέγα λαϊνέοιο μετώπου,
καὶ κάπρος μένος οἶδεν ἑῶν ὑπέροπλον ὀδόντων.
ὅσσαι μέν νυν ἔασιν ἐπακτήρεσσι δαφοινοῖς
μουναδὸν ἐν σκοπέλοισι προμήθειαί τε πάγαι τε,
κεκριμένας φράσομεν θήρας ἐπὶ θηρσὶν ἑκάστοις·
ξυνὰ δέ θ' ὅσσα πέλουσιν, ὁμοίης ἔλλαχεν ὠιδῆς.
ξυναὶ θηροσύναι τε λίνων, ξυναί τε ποδάγραι·
ξυνὰ δέ τ' ἀνθρώποισι ποδωκέα πάντα γένεθλα
ἵπποις ἠδὲ κύνεσσι διωκέμεν· ἄλλοτε δ' αὖτε
Pseudo- καὶ μούνοις ἵπποισι κυνῶν ἄτερ ἰθὺς ἐλαύνειν·
Oppian ἵπποισιν κείνοισιν, ὅσοι περὶ Μαυρίδα γαῖαν
Cyn. φέρβοντ', ἢ Λιβύεσσιν· ὅσοι μὴ κάρτεϊ χειρῶν
ἄγχονται ψαλίοισι βιαζομένοιο χαλινοῦ,
4.50 πείθονται δὲ λύγοισιν, ὅπη βροτὸς ἡγεμονεύει.

20 καὶ πυκινοῖσι δόλοισιν ὀλισθῆσαι θανάτοιο.
ἀλλὰ κύνες μιν ἄειραν ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' ἐκεῖνοι
καὶ κρατεροί περ ἐόντες ἀναιμωτὶ δαμάσαντο. **4.**453
οἱ, μάκαρ, ἀείδω, γαίης ἐρικυδὲς ἔρεισμα, **1.**1
φέγγος ἐνναλίων πολυήρατον Αἰνεαδάων,
Αὐσονίου Ζηνὸς γλυκερὸν θάλος, Ἀντωνῖνε·
τὸν μεγάλη μεγάλωι φιτύσατο Δόμνα Σεβήρωι,
ὀλβίωι εὐνηθεῖσα, καὶ ὄλβιον ὠδίνασα,
νύμφη ἀριστοπόσεια, λεχὼ δέ τε καλλιτόκεια,
Ἀσσυρίη Κυθέρεια καὶ οὐ λείπουσα σελήνη,
οὐδὲν ἀφαυρότερον Ζηνὸς Κρονίδαο γενέθλης·
εὐμενέοι Τιτὰν Φαέθων καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων.
τῶι ῥα πατὴρ κρατερῆισι πονησάμενος παλάμηισι
δῶκεν ἔχειν πᾶσαν τραφερήν, πᾶσαν δὲ καὶ ὑγρήν.
σοὶ μὲν γὰρ θαλέθουσα κύει πάνδωρος ἄρουρα,
καὶ πάλιν εὐδιόωσα τρέφει κλυτὰ φῦλα θάλασσα·
σοὶ δέ τε πάντα νάουσιν ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
φαιδρά τε μειδιόωσα θέει κλυτὸς ἠριγένεια.
τοι γὰρ ἐγὼ ἔραμαι θήρης κλυτὰ δήνε' ἀεῖσαι.
τοῦτό με Καλλιόπη κέλεται, τοῦτ' Ἄρτεμις αὐτή.
ἔκλυον, ἧι θέμις ἐστί, θεείης ἔκλυον ἠχῆς,
καὶ θεὸν ἠμείφθην· πρώτη δέ με τοιάδ' ἔνισπεν·
ἔγρεο, καὶ τρηχεῖαν ἐπιστείβωμεν ἀταρπὸν, A
τὴν μερόπων ἔπω τις ἑῆις ἐπάτησεν ἀοιδαῖς.
ἵλαθι, πότνια δῖα, τὰ δ' ἐν φρεσὶ σῆισι μενοινᾶις, O
ἄμμες ὑφ' ἡμετέρηι μεροπηΐδι λέξομεν ἠχῆι. **L1[I]**
οὐκ ἐθέλω τριετῆ σε τὰ_νῦν ὀρίβακχον ἀείδειν, A
οὐ χορὸν Ἀονίου παρὰ βένθεσιν Ἀσωποῖο.
Λείψομεν, ὡς κέλεαι, τὰ Σαβάζια νύκτερα θύσθλα· O
δηθάκις ἀμφεχόρευσα Θυωναίωι Διονύσωι.
μὴ γένος ἡρώων εἴπηις, μὴ ναυτίλον Ἀργὼ, A
2 μηδὲ μόθους μερόπων, μή μοι βροτολοιγὸν ἀείδηις.
οὐκ ἐρέω πολέμους, οὐκ Ἄρεος ἔργα κάκιστα· O
ἐφρασάμην Πάρθων τε δύας καὶ Κτησιφόωντα.
ἀμφὶ μόθοις ὀλοοῖσιν ἀκὴν ἔχε, λεῖπέ τε κεστούς· A
ἐχθαίρω τὰ λέγουσιν ἀθύρματα ποντογενείης.
ἐκλυόμέν σε, Μάκαιρα, γάμων ἀμύητον ἐοῦσαν. O
μέλπε μόθους θηρῶν τε καὶ ἀνδρῶν ἀγρευτήρων· A
2 μέλπε γένη σκυλάκων τε_καὶ ἵππων αἰόλα φῦλα·
βουλὰς ὠκυνόους, στιβίης εὐκερδέος ἔργα·
ἔχθεά μοι θήρεια λέγειν, φιλότητας ἀείδειν ◆
καὶ θαλάμους ἐν ὄρεσσιν ἀδακρύτοιο Κυθείρης,
καὶ τοκετοὺς ἐνὶ θηρσὶν ἀμαιεύτοιο λοχείης.
τοῖαι συνθεσίαι Ζηνὸς μεγάλοιο θυγατρός.
ἔκλυον, ἀείδω· βάλλοιμι δ' ἐπίσκοπον ἠχήν.
ἀλλὰ σύ γ', ἀντολίηθεν ἐπ' Ὠκεανὸν βασιλεύων, **Pseudo-**
εὔδιον ἀμβροσίηισιν ὑπ' ὀφρύσι σῆισι γεγηθὼς, **Oppian**
δεξιτερὴν ὀπάσαιο πανίλαον, ὀλβοδότειραν **Cyn.**
γαίηι καὶ πολίεσσι, καὶ εὐθήροισιν ἀοιδαῖς.
Τριχθαδίην θήρην θεὸς ὤπασεν ἀνθρώποισιν, **1.**47

Pseudo-Oppian ◆ Cyn.

ἀντία θηρὸς ἴασι φαλαγγηδὸν κλονέοντες. 21 (17C)
ἡ δ', ὅμαδον προλιποῦσα καὶ ἀνέρας, ἰθὺς ὀρούει,
γυμνὸν ὅπου λεύσσει πεδίον πολύ· κεῖθεν ἔπειτα
ἑξείης κατὰ νῶτον ἐγειρόμενος λόχος ἀνδρῶν
κλαγγηδὸν παταγοῦσιν, ἐπ' ὀφρύα μηρίνθοιο
σευόμενοι καὶ δεῖμα πολύχροον· ἡ δέ τ' ἀνιγρὴ
ἀμφίβολος μάλα, πάμπαν ἀτυζομένη πεφόρηται·
πάντα δ' ὁμοῦ δείδοικε, λόχον, κτύπον, αὐλόν, ἀϋτήν,
δειμαλέην μήρινθον· ἐπεὶ κελάδοντος ἀήτεω
ταινίαι τ' ἐφύπερθε διηέριαι κραδάουσι,
κινύμεναι πτέρυγές τε λιγήϊα συρίζουσι.
τοὔνεκα παπταίνουσα κατ' ἄρκυος ἀντίον ἕρπει,
ἐν δ' ἔπεσεν λινέοισι λόχοις· τοὶ δ' ἐγγὺς ἐόντες
ἀκρόλινοι θρώσκουσι καὶ ἐγκονέοντες ὕπερθε
σπαρτόδετον τανύουσι περίδρομον· ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλωι
νήσαντο λίνον· μάλα γὰρ τότε θυμαίνουσιν
ἄρκτοι καὶ γενύεσσι καὶ ἀργαλέαις παλάμῃσι·
δηθάκι δ' ἐξαυτῆς φύγον ἀνέρας ἀγρευτῆρας,
δίκτυά τ' ἐξήλυξαν, ἀΐστωσαν δέ τε θήρην.
ἀλλὰ τότε κρατερός τις ἀνὴρ παλάμην ἐπέδησεν
ἄρκτου δεξιτερὴν, χήρωσέ τε πᾶσαν ἐρωὴν,
δῆσέ τ' ἐπισταμένως, τάνυσέν τε ποτὶ ξύλα θῆρα,
καὶ πάλιν ἐγκατέκλεισε δρυὸς πεύκης τε μελάθρωι,
πυκνῇσι στροφάλιγξιν ἑὸν δέμας ἀσκήσασαν.
  χρειὼ δὲ σκοπέλου μὲν ἀνάντεος ἠδὲ πάγοιο
L2[O] σεύεσθαι προθέοντα ποδώκεα φῦλα λαγωῶν,
πρὸς δὲ κάταντα σοφῇσι προμηθείῃσιν ἐλαύνειν·
αὐτίκα γὰρ σκύλακάς τε καὶ ἀνέρας ἀθρήσαντες
πρὸς λόφον ἰθύουσιν· ἐπεὶ μάλα γιγνώσκουσιν,
ὅττι πάροιθεν ἔασιν ὀλιζότεροι πόδες αὐτοῖς.
τοὔνεκα ῥηΐδιοι πτώκεσσι πέλουσι κολῶναι,
ῥηΐδιαι πτώκεσσι, δυσάντεες ἱππελάτῃσι. 3 (1C)
ναὶ μὴν ἀτραπιτοῖο πολυστιβίην ἀλεείνειν
καὶ πάτον, ἐν δ' ἄρα τῇσι γεωμορίῃσιν ἐλαύνειν·
κουφότεροι γὰρ ἔασι τρίβωι, καὶ ποσσὶν ἐλαφροὶ
ῥεῖά τ' ἐπιθρώσκουσιν· ἀρηρομένῃ δ' ἐνὶ γαίῃ
καὶ θέρεος βαρύθουσι πόδες καὶ χείματος ὥρῃ,
ἄχρις ἐπισφυρίων δ' ὀλοὴν κρηπῖδα φέρουσιν.
ἦν ποτ' ἐλῇς δόρκον δὲ, φυλάσσεο, μὴ μετὰ πολλὸν 3
ἑκτάδιον δολιχόν τε δρόμον καί τέρμα πόνοιο
τυτθὸν ὑποσταίῃ, λαγόνων δ' ἀπὸ μήδεα χεύῃ·
δόρκοι γὰρ περίαλλα δρόμοις ἐνὶ μεσσατίοισι
κυστίδα κυμαίνουσιν, ἀναγκαίοισιν ὑπ' ὄμβροις
βριθόμενοι λαγόνας, ποτὶ δ' ἰσχίον ὀκλάζουσιν·
ἢν δ' ὀλίγον πνεύσωσι πολυσφαράγων ἀπὸ λαιμῶν,
πολλὸν ἀρειότεροι λαιψηρότεροί τε φέβονται,
γούνασιν εὐφόρτοισι καὶ ἔγκασι κουφοτέροισι.
  κερδὼ δ' οὔτε λόχοισιν ἁλώσιμος, οὔτε βρόχοισιν,
οὔτε λίνοις· δεινὴ γὰρ ἐπιφροσύνῃσι νοῆσαι,
δεινὴ δ' αὖτε κάλωα ταμεῖν, ὑπὸ δ' ἅμματα λῦσαι,

Pseudo-Oppian Cyn.

τοὔνεκεν ἱππελάται κείνων ἐπιβήτορες ἵππων
ἠδὲ κύνας λείπουσι φίλους, πίσυνοί τ' ἐλόωσιν
ἵπποις ἠελίου τε βολῇ, καὶ νόσφιν ἀρωγῶν.
ξυνὸν ἀκοντίζειν δὲ καὶ ἀντία τοξάζεσθαι
θῆρας ἀρειοτέρους, τοί τ' ἀνδράσιν ἶφι μάχονται.
  ἐς δὲ λίνον χρειὼ στέλλειν οἰήϊα θήρης,
καὶ πνοιὴν ἀνέμων φεύγειν, ἄνεμόν τε δοκεύειν.
οἷα δὲ ποντοπόρων ἀκάτων ἐπιβήτορες ἄνδρες
ἑζόμενοι πρύμνῃσι, νεῶν ἐφέποντες ὀχῆας,
ἠέρα παπταίνουσι καὶ ἀργεστῇσι νότοισι
πειθόμενοι τανύσαντο λινοπτερύγων ὅπλα νηῶν·
ὧδε καὶ ἐν τραφερῇ κέλομαι θηρήτορας ἄνδρας
παπταίνειν ἑκάτερθεν ἐπιπνείοντας ἀήτας,
ὄφρα λινοστατέωσι βοηλατέωσί τε πάντῃ
αὔραις ἀντιάσαντες· ἐπεὶ μάλα θήρεσι πᾶσιν
ὀξύταται ῥινῶν ὀσφρήσιες· εἰ δὲ φράσαιντο
ἢ σταλίκων ὀδμὴν ἢ πεπταμένοιο λίνοιο,
ἔμπαλιν ἰθύουσιν, ἐπιστροφάδην τὲ φέβονται
αὐτοῖς ἄντα βροτοῖσι, πόνον δ' ἅλιον θέσαν ἄγρης.
τῶι μοι παπταίνοιεν ἐπαιγίζοντας ἀήτας
θηροφόνοι, στάλικάς τε λινοστασίην τ' ἐφέποιεν
ἀντιπέρην ἀνέμοιο βολῆς· ὄπιθεν δ' ἐλάοιεν
ἐς νότον, αἰθρήεντος ἐγειρομένου βορέαο·
ἐς δὲ βορῆν, σαλαγεῦντος ἐπὶ δνοφεροῖο νότοιο·
εὔρου δ' ἱσταμένοιο θέειν ζεφυρίτισιν αὔραις·
κινυμένου ζεφύρου δὲ θοῶς εἰς εὖρον ἐλαύνειν. L2[O]
  ἀλλὰ σύ μοι πρώτιστα λεόντων ἔξοχον ἄγρην
ἐν θυμῶι βάλλοιο, καὶ ἀνδρῶν ἄλκιμον ἦτορ.
χῶρον μὲν πρώτιστον ἐπεφράσσαντο κιόντες,
ἔνθα περὶ σπήλυγγας ἐρίβρομος ἠΰκομος λῖς
ἐνδιάει, μέγα δεῖμα βοῶν αὐτῶν τε νομήων·
θηρὸς δ' αὖ μετέπειτα πελώριον ὠπήσαντο
ἴχνεσι τριβομένοισιν ἀταρπιτόν, ᾗι ἔνι πολλὸς
λαρὸν πιόμενος ποταμηπόρος ἰθὺς ὁδεύει.
ἔνθ' ἤτοι βόθρον μὲν ἐΰδρομον ἀμφὶς ὄρυξαν,
εὐρὺν καὶ περίμετρον· ἀτὰρ μεσάτῃ ἐνὶ τάφρωι
κίονα δειμάσθην μέγαν, ὄρθιον, ὑψικόλωνον·
τοῦ δ' ἄπο μὲν κρεμάσαντο μετήιορον αὖ ἐρύσαντες
ἀρνειὸν νεογιλὸν ἀπ' ἀρτιτόκοιο τεκούσης·
ἔκτοθε δ' αὖ βόθροιο περίτροχον ἐστεφάνωσαν
αἱμασιὴν, πυκάσαντες ἐπασσυτέροις μυλάκεσσιν,
ὄφρα κε μὴ πελάσας δολερὸν χάος ἀθρήσειε.
καί ῥ' ὁ μὲν ὑψικρεμὴς ἀπομάζιος ἀμνὸς ἀϋτεῖ·
τοῦ δέ τε πειναλέην κραδίην ἐπάταξεν ἰωή·
μαιόμενος δ' ἴθυσε, φίλον κεχαρημένος ἦτορ,
ἴχνος ἐπισπέρχων βληχῆς, ἠδ' ἔνθα καὶ ἔνθα
παπταίνων πυρόεν· τάχα δ' ἤλυθεν ἄγχι δόλοιο,
ἀμφί τε δινεῖται, κρατερὸς δέ ἑ λιμὸς ὀρίνει.
αὐτίκα δ' αἱμασιὴν μὲν ὑπέρθορε γαστρὶ πιθήσας,
δέκτο δέ μιν χάος εὐρὺ περιστεφὲς, οὐδ' ἐνόησεν,

ὡς ἐπὶ βυσσὸν ἵκανεν ἀνωΐστοιο βερέθρου·
παντόσε δινεῖται δὲ, παλίσσυτος αἰὲν ὀρούων,
◆ ὁπποῖος περὶ νύσσαν ἀεθλοφόρος θοὸς ἵππος,
ἀγχόμενος παλάμῃσι καὶ ἡνιόχοιο χαλινῶι.
οἱ δ’ ἄρ’ ἀπὸ σκοπιῆς τηλαυγέος ἀθρήσαντες
ἀγρευτῆρες ὄρουσαν, ἐριτμήτοισι δ’ ἱμᾶσι
δησάμενοι καθιᾶσιν ἐΰστροφα τυκτὰ μέλαθρα,
ὀπταλέον κἀκεῖσε δόλον κρύψαντες ἐδωδῆς·
αὐτὰρ ὅ_γ’ ἐκ βόθροιο δοκεύμενος αὐτίκ’ ἀλύξειν
ἔνθορε καγχαλόων· παρὰ δ’ οὐκέτι νόστος ἕτοιμος·
  ὧδε μὲν ἀμφὶ χυτὴν Λιβύων πολυδίψιον αἶαν.
αὐτὰρ ἐϋρρείταο παρ’ ὄχθαις Εὐφρήταο
ἵππους μὲν χαροποὺς μεγαλήτορας ἀρτύνονται
θήρειον ποτὶ μῶλον· ἐπεὶ χαροποὶ γεγάασι
κραιπνότατοι θείειν καὶ ἀναιδέες ἶφι μάχεσθαι,
καὶ μοῦνοι τετλᾶσι λεόντων ἀντία βρυχήν·
οἱ δ’ ἄλλοι τρειουσι καὶ ἀγκλίνουσιν ὀπωπὰς,
δειμαίνοντες ἄνακτος ἑοῦ πυριλαμπέα κανθὸν,
ὡς ἐφάμην καὶ πρόσθεν ἐν ἱππαλέοισιν ἀοιδαῖς.
πεζοὶ δ’ ἐκτανύσαντο λίνοιο περίδρομον ἕρκος,
ἄρκυας ἀσσυτέροις ἐπιδειμάμενοι σταλίκεσσι·
τόσσον δ’ αὖθ’ ἑκάτερθεν ἐπιπρονένευκε κεραίη,
ὅσσον ἐπιμύει κέρας ἀρτιτόκοιο σελήνης.
τρισσοὶ δ’ αὖ λοχόωσι λίνων ἔπι θηρητῆρες,
εἷς μέσατος, δοιοὶ δ’ ἄρ’ ἐπ’ ἀκροτάτοισι κορύμβοις,
L2[I] ὁππόσον ἐκ μεσάτοιο γεγωνότος ἀμφοτέροισιν
εἰσαΐειν ἑκάτερθε διπλῶν ἀκρόπτερα φωτῶν.
οἱ δ’ ἄλλοι στήσαντο νόμωι πολέμοιο δαφοινοῦ,
φρυκτοὺς αὐσταλέους πυριλαμπέας ἀμφὶς ἔχοντες·
ἀνδρῶν δ’ αὐτὸς ἕκαστος ἔχει σάκος ἐν χερὶ λαιῆι,
(ἀσπίδος ἐν πατάγωι θηρσὶν μέγα δεῖμα δαφοινοῖς·)
δεξιτερῆι δὲ φέρει πεύκης ἄπο δαιόμενον πῦρ·
ἔξοχα γὰρ δείδοικε πυρὸς μένος ἠΰκομος λῖς,
οὐδ’ ἐσιδεῖν τέτληκεν ἀσκαρμύκτοισιν ὀπωπαῖς.
οἱ δ’ ὁπότ’ ἀθρήσωσι λεόντων ἄλκιμον ἦτορ,
πάντες ὁμῶς ἱππῆες ἐπέσσυθεν, ἀμφὶ δὲ πεζοὶ
ἕσπονται παταγεῦντες, ἀϋτὴ δ’ αἰθέρ’ ἱκάνει.
θῆρες δ’ οὐ μίμνουσιν, ἐπιστροφάδην δὲ νέονται
θυμὸν ὀδὰξ πρίοντες, ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλοντες.
ὡς δ’ ἰχθῦς ἀνὰ νύκτα δολόφρονες ἀσπαλιῆες
πρὸς βόλον ἰθύνουσι θοαῖς ἀκάτοισι φέροντες
λαμπομένας δαΐδας· τοὶ δὲ τρείουσιν ἰδόντες
ἔλλοπες, οὐδὲ μένουσιν ἑλισσομένην ἀμαρυγήν·
ὣς καὶ θῆρες ἄνακτες ἐπιμύουσιν ὀπωπάς.
καὶ τότε δειδιότες κτύπον ἀνδρῶν καὶ φλόγα πυρσῶν,
Pseudo- αὐτόματοι πλεκτῆισι λίνων λαγόνεσσι πέλασσαν.
Oppian   ἔστι δέ τις θήρης τρίτατος νόμος Αἰθιοπήων
Cyn. ἀκάματος, μέγα θαῦμα· τὸ δ’ ἀνέρες ἀλκήεντες
Αἴθοπες ἠνορέηι πίσυνοι πίσυρες τελέουσι.
πλεκτὰ σάκη τεύχουσιν ἐϋστρέπτοισι λύγοισι

22 (18C) καὶ φρεσὶ καὶ βλεφάροισιν ἐπιβρῖσαν μένος οἴνου·
ὡς κεῖναι μάλα θῆρες ἐπ’ ἀλλήλῃσι χυθεῖσαι
νόσφι πόνου κρατεροῖσιν ὑπ’ ἀγρευτῆρσι γένοντο.
  Ἄρκτοισιν δὲ πονεῦσι κλυτὴν περιώσιον ἄγρην,
Τίγριν ὅσοι ναίουσι καὶ Ἀρμενίην κλυτότοξον.
πουλὺς ὄχλος βαίνουσι τανύσκια βένθεα δρυμῶν,
ἴδριες, αὐτολύτοις σὺν ἐϋρίνεσσι κύνεσσιν,
ἴχνια μαστεύσοντ’ ὀλοῶν πουλύπλανα θηρῶν.
ἀλλ’ ὁπότ’ ἀθρήσωσι κύνες σημήϊα ταρσῶν,
ἕσπονται, στιβέας τε ποδηγετέουσιν ὁμαρτῆι,
ῥῖνας μὲν ταναὰς σχεδόθεν χέρσοιο τιθέντες·
εἰσοπίσω δ’ εἴπέρ τι νεώτερον ἀθρήσειαν
ἴχνος, ἐπειγόμενοι θόρον αὐτίκα καγχαλόωντες,
ληθόμενοι τοῦ πρόσθεν· ἐπὴν δ’ εἰς ἄκρον ἵκωνται
εὐπλανέος στιβίης θηρός τε παναίολον εὐνὴν,
αὐτίχ’ ὁ μὲν θρώσκει παλάμης ἄπο θηρητῆρος,
οἰκτρὰ μάλ’ ὑλακόων, κεχαρημένος ἔξοχα θυμόν.
ὡς δ’ ὅτε παρθενικὴ γλαγόεντος ἐν εἴαρος ὥρῃ
ἀβλαύτοισι πόδεσσιν ἀν’ οὔρεα πάντ’ ἀλάληται,
ἄνθεα διζομένη· τὸ δέ οἱ μάλα τηλόθ’ ἐούσηι
νηδύμιον προπάροιθεν ἴον μήνυσεν ἀϋτμή·
τῆι δὲ μάλ’ ἰάνθη μείδησέ τε θυμὸς ἐλαφρὸς,
ἀμᾶται δ’ ἀκόρητος, ἀναψαμένη δὲ κάρηνον,
εἶσιν ἐς ἀγραύλων δόμον ἀείδουσα τοκήων·
ὣς κυνὸς ἰάνθη θυμὸς θρασύς· αὐτὰρ ἐπακτὴρ
καὶ μάλα μιν θύνοντα βιησάμενος τελαμῶσι, L2[I]
καγχαλόων παλίνορσος ἔβη μεθ’ ὅμιλον ἑταίρων.
τοῖσι δὲ καὶ δρυμὸν διεπέφραδε, θῆρά τε πικρὴν
αὐτὸς καὶ συνάεθλος ὅπου λοχόωντες ἔλειψαν.
οἱ δ’ ἄρ’ ἐπειγόμενοι στάλικας στήσαντο κραταιοὺς,
δίκτυά τ’ ἀμπετάσαντο, καὶ ἄρκυας ἀμφεβάλοντο·
4 (2C) ἐν δὲ δύω κλῖναν δοιαῖς ἑκάτερθε κεραίαις
ἀνέρας ἀκρολίνους ὑπὸ μειλινέοισι πάγοισιν.
ἐκ δ’ αὐτῶν κεράων τε καὶ αἰζηῶν πυλαωρῶν
λαιῆι μὲν μήρινθον ἐΰστροφον ἐκτανύουσι
μηκεδανὴν, λινέην, ὀλίγον γαίης ἐφύπερθεν,
ὅσσον ἐπ’ ὀμφαλὸν ἀνδρὸς ἱκανέμεναι στροφάλιγγα·
τῆς ἀπὸ μὲν κρέμαται περιδαίδαλα παμφανόωντα
4 ἄνθεα ταινιῶν πουλύχροα, δείματα θηρῶν,
ἐκ δ’ ἄρ’ ἀπήρτηται πτίλα μυρία παμφανόωντα,
οἰωνῶν τε διηερίων περικαλλέα ταρσὰ,
γυπάων πολιῶν τε κύκνων δολιχῶν τε πελαργῶν.
δεξιτερῆι δὲ λόχους ὑπὸ ῥωπάσιν ἐστήσαντο,
ἢ χλοεροῖς πετάλοισι θοῶς πυκάσαντο μέλαθρα,
τυτθὸν ἀπ’ ἀλλήλων, πίσυρας δ’ ἐκάλυψαν ἑκάστωι
ἀνέρας, ὀρπήκεσσι πρόπαν δέμας ἀμφιβαλόντες. Pseudo-
αὐτὰρ ἐπὴν κατὰ κόσμον ἐπαρτέα πάντα πέλωνται, Oppian
σάλπιγξ μὲν κελάδησε πελώριον, ἡ δέ τε λόχμης Cyn.
ὀξὺ λέληκε θοροῦσα καὶ ὀξὺ δέδορκε λακοῦσα·
αἰζηοὶ δ’ ἐπόρουσαν ἀολλέες, ἐκ δ’ ἑκάτερθεν

αἶψα δ’ ἀνηΰτησαν, ἰὼ μάκαρ, ὦ Διόνυσε,
ἄπτε σέλας φλογερὸν πατρώϊον, ἂν δ’ ἐλέλιξον
γαῖαν, ἀταρτηροῦ δ’ ὅπασον τίσιν ὦκα τυράννου·
θὲς δὲ παρὰ σκοπιῇσι, πυρίσπορε, Πενθέα ταῦρον,
ταῦρον μὲν Πενθῆα δυσώνυμον, ἄμμε δὲ θῆρας
ὠμοβόρους, ὀλοοῖσι κορυσσομένας ὀνύχεσσιν,
ὄφρα μιν, ὦ Διόνυσε, διὰ στόμα δαιτρεύσωμεν.
ὣς φάσαν εὐχόμεναι· τάχα δ’ ἔκλυε Νύσιος ἀρῆς.
Πενθέα μὲν δὴ ταῦρον ἐδείξατο, φοίνιον ὄμμα,
αὐχένα τ’ ἠιώρησε, κέρας τ’ ἀνέτειλε μετώπου·
ταῖσι δὲ γλαυκιόωσαν ἐθήκατο θηρὸς ὀπωπὴν,
καὶ γέννας θώρηξε, κατέγραψεν δ’ ἐπὶ νώτον
ῥινὸν ὅπως νεβροῖσι, καὶ ἄγρια θήκατο φῦλα.
αἱ δὲ θεοῦ βουλῇσιν ἀμειψάμεναι χρόα καλὸν,
πορδάλιες Πενθῆα παρὰ σκοπέλοισι δάσαντο.
τοιάδ’ ἀείδοιμεν, τοῖα φρεσὶ πιστεύοιμεν·
ὅσσα Κιθαιρῶνος δὲ κατὰ πτύχας ἔργα γυναικῶν,
ἢ μυσαρὰς κείνας, τὰς ἀλλοτρίας Διονύσου,
μητέρας οὐχ ὁσίως ψευδηγορέουσιν ἀοιδοί.
Θηροφόνος δέ τις ὧδε πάγην ἑτάροισι σὺν ἄλλοις
θηρσὶ φιλακρήτοισιν ἐμήσατο πορδαλίεσσι.
πίδακα λεξάμενοι Λιβύης ἀνὰ διψάδα γαῖαν,
ἥ_τ’ ὀλίγη μάλα πολλὸν ἀνυδρότατον κατὰ χῶρον
ἀπροφάτως ἀΐδηλον ἀνασταλάει μέλαν ὕδωρ,
οὐδὲ πρόσω χεῖται κελαρύσμασιν, ἀλλὰ μάλ’ αἰνῶς
L3[O] βλύζει τε σταδίη τε μένει ψαμάθοισί τε δύνει·
ἔνθα τὸ πορδαλίων γένος ἄγριον εἶσι μετ’ ἠῶ
πιόμενον· τοὶ δ’ αἶψα κατὰ κνέφας ὁρμηθέντες
ἀγρευτῆρες ἄγουσιν ἐείκοσιν ἀμφιφορῆας
οἴνου νηδυμίοιο, τὸν ἐνδεκάτωι λυκάβαντι
θλῖψε τις οἰνοπέδῃσι φυτηκομίῃσι μεμηλώς·
ὕδατι δ’ ἐγκέρασαν λαρὸν μέθυ, καὶ προλιπόντες
πίδακα πορφυρέην, οὐ τηλόθεν εὐνάζονται,
προπροκαλυψάμενοι δέμας ἄλκιμον ἢ σισύρῃσιν,
ἢ αὐτοῖσι λίνοισιν· ἐπεὶ σκέπας οὔ τι δύνανται
εὑρέμεν οὔτε λίθων οὔτ’ ἠϋκόμων ἀπὸ δένδρων·
πᾶσα γὰρ ἐκτέταται ψαφαρὴ καὶ ἀδένδρεος αἶα.
τὰς δ’ ἄρα σειριόεντος ὑπ’ ἠελίοιο τυπείσας
ἀμφότερον δίψη τε φίλη τ’ ἐκάλεσσεν ἀϋτμή·
πίδακι δ’ ἐμπέλασαν βρομιώτιδι, καὶ μέγα χανδὸν
λάπτουσιν Διόνυσον, ἐπ’ ἀλλήλῃσι δὲ πᾶσαι
σκιρτεῦσιν μὲν πρῶτα χοροιτυπέουσιν ὁμοῖαι,
εἶτα δέμας βαρύθουσι, προσώπατα δ’ ἐς χθόνα δῖαν
ἠρέμα νευστάζουσι κάτω· μετέπειτα δὲ πάσας
κῶμα βιησάμενον χαμάδις βάλεν ἄλλυδις ἄλλην.
ὡς δ’ ὁπότ’ εἰλαπίνῃσιν ἀφυσσάμενοι κρητήρων
ἥλικες εἰσέτι παῖδες, ἔτι χνοάοντες ἰούλους,
λαρὸν ἀείδωσι, προκαλιζόμενοι μετὰ δεῖπνον
ἀλλήλους ἑκάτερθεν ἀμοιβαδίοισι κυπέλλοις,
ὀψὲ δ’ ἐλώφησαν· τοὺς δ’ ἔρριφεν ἄλλον ἐπ’ ἄλλωι

Pseudo-Oppian Cyn.

23 (19C) καρτερὰ, καὶ πλευρῇσι περίδρομα, κὰδ_δὲ βοείας
ἀζαλέας τανύουσιν ἐπ’ ἀσπίσιν ὀμφαλοέσσαις
ἄλκαρ ἔμεν τ’ ὀνύχων βριαρῶν γενύων τε δαφοινῶν·
αὐτοὶ δ’ οἰὸς ἄωτα πρόπαν δέμας ἀμφιέσαντο,
σφιγξάμενοι καθύπερθεν ἐπασσυτέροις τελαμῶσι·
καὶ κόρυθες κρύπτουσι καρήατα· μοῦνα δ’ ἀθρήσαις
χείλεά τε ῥῖνάς τε καὶ ὄμματα μαρμαίροντα.
ἄντα δέ θηρὸς ἴασιν ἀολλέες, εὐκελάδοισι
μάστιξιν θαμινῇσι δι’ ἠέρος αἰθύσσοντες·
αὐτὰρ ὅ_γε σπήλυγγος ὑπεκπροθορὼν ἀλίαστος,
βρυχᾶται πετάσας φόνιον χάος ἀντία φωτῶν,
δερκόμενος χαροποῖσιν ὑπ’ ὄμμασιν αἰθόμενον πῦρ,
θυμῶι παφλάζων ἴκελος δίοισι κεραυνοῖς.
οὐ τοῖον Γάγγαο ῥόος πρόσθ’ ἠελίοιο
’Ινδὸν ὑπὲρ δάπεδον Μαρυανδέα λαὸν ἀμείβων
μυκᾶται βρύχημα πελώριον, ὁππότε κρημνῶν
ἐκπροθορὼν ἐκάλυψε μέλαν δέμας αἰγιαλοῖο·
ὅστε καὶ εὐρύτατός περ ἐὼν, καί τ’ εἴκοσιν ἄλλοις
κυρτοῦται ποταμοῖσι κορυσσόμενος λάβρον ὕδωρ·
οἷον ἐπισμαραγεῖ δρίος ἄσπετον ἠδὲ χαράδραι
βρυχηθμοῖς ὀλοοῖσιν, ἐπιβρέμεται δ’ ὅλος αἰθήρ.
καί ῥ’ ὁ μὲν αὐτίκ’ ὄρουσε λιλαιόμενος χροὸς ἆσαι,
λαίλαπι χειμερίῃ πανομοίϊος· οἱ δὲ μένουσιν
ἀστεμφεῖς πυρόεσσαν ἐπαιγίζουσαν ἐνιπήν.
αὐτὰρ ὅ_γ’ ἔν τ’ ὀνύχεσσι γέννσσί τε λευγαλέῃσιν
ἄσχετος ὅν κεν ἕλῃσιν, ἐπαιθύσσων κεραΐζει. L3[O]
τὸν δ ἕτερος κατόπισθε μεγαθύμων αἰζηῶν
κικλήσκει, παταγῶν τε διαπρύσιόν τε γεγωνώς.
αἶψα δ’ ἐπιστρεφθεὶς μεγαλήνωρ ἠΰκομος λῖς
ὦρτο λιπὼν ὃν ἔμαρψεν ὑπὸ στόμα· καὶ πάλιν ἄλλος
δόχμιος ἠϋγένειον ὀρίνει θῆρα κελαινόν·
5 (3C) ἄλλοι δ’ ἀλλαχόθεν μιν ἐπασσύτεροι κλονέουσι
ῥινοῖσιν πίσυνοι σακέεσσί τε καὶ τελαμῶσι,
τοὺς οὔτε κρατεροὶ γενύων τάμνουσιν ὀδόντες,
οὔτε σιδηρείων ὀνύχων πείρουσιν ἀκωκαί.
αὐτὰρ ὁ μαψίδιον φθινύθει πόνον, ἄκριτα θύων,
τὸν μὲν καλλείπων, τὸν δ’ αἰρόμενος χθονὸς αἶψα
αὖ ἐρύων, τῶι δ’ αὖτις ἀάσχετος ἰθὺς ὀρούων.
5 ὡς δ’ ὁπότ’ ἐν πολέμοισιν ἀρήϊον ἄνδρα κραταιὸν
δήϊος ἀμφιβάλῃι στεφάνῃ μαλεροῖο μόθοιο,
αὐτὰρ ὅ γε πνείων μένος Ἄρεος ἔνθα καὶ ἔνθα
ἀΐσσει, παλάμῃι κραδάων πεφονωμένον ἔγχος,
ὀψὲ δέ μιν δάμνησιν ἐνυάλιος λόχος ἀνδρῶν,
πάντες ὁμοῦ βρίσαντες· ὁ δ’ ὀκλάζει κατὰ γαίης,
βαλλόμενος πυκινῇσι τανυροΐζῃσιν ἀκωκαῖς·
ὣς ὅ_γ’ ἀνηνύστοισιν ἀπειπάμενος καμάτοισιν,
ὀψὲ βροτοῖσιν ἔδωκε βραβήϊα πάντα μόθοιο·
ἀφρὸν ἀποσταλάει δὲ ποτὶ σχερὸν αἱματόεντα·
εἴκελος αἰδομένωι δὲ ποτὶ χθόνα κανθὸν ἐρείδει.
ὡς δέ βροτὸς πολλοῖσιν ἐρεψάμενος κοτίνοισι

πυγμαχίης ἐν ἀγῶσιν, ὑπ’ ἀνέρος ἀλκήεντος
ἄντην ἀσσυτέρῃσιν ὑπ’ ὠτειλῇσι δαμασθεὶς,
ἔστη μὲν πρώτιστα λελουμένος αἵματι λάβρωι,
οἷα μεθυσφαλέων, ἑτεροκλινέων τε κάρηνον·
αὐτὰρ ἔπειτ’ ἐπὶ γαῖαν ὑποκλαδὸν ἐξετανύσθη·
ὣς ὅ͜ γ’ ἐπὶ ψαμάθου κεκαφηότα γυῖα τάνυσσεν.
οἱ δὲ τότ’ ἐγκονέουσι πολὺ πλέον, αἶψα δ’ ὕπερθε
πάντες ἐρεισάμενοι κρατεροῖσι δέουσ’ ὑπὸ δεσμοῖς,
οὐδὲν ἀλευόμενον, μάλα δ’ ἥμενον ἀτρεμέοντα.
ὦ μέγα τολμήεντες ὅσον χάδον, ὅσσον ἔρεξαν,
αἰνὸν κεῖνο πέλωρον ἅτε κτίλον ἀείρουσιν.
ἔκλυον ὡς βόθροισιν ὁμοίοισίν τε δόλοισι
θήρασσαν καὶ θῶας ἀναιδέας, ἠδὲ γένεθλα
πορδαλίων ἀπάτησαν, ἀτὰρ πολὺ μείοσι βόθροις·
κίονα δ’ οὐχὶ λίθοιο, δρυὸς δ’ ἐτάμοντο κεραίην·
οὐδὲ μὲν ὑψικρεμῆ χιμάρου γόνον ἠιώρησαν,
ἀλλὰ κυνός· τοῦ δ’ αὖτ’ ἀπὸ μήδεα δῆσαν ἱμάσθλαις
λεπταλέαις· ὁ δ’ ἄρ’ ὦκα περισπερχὴς ὀδύνῃσιν
ὠρυθμοῖς ὑλάει, καὶ πορδαλίεσσιν ἀϋτεῖ·
ἡ δὲ μάλ’ ἰάνθη, διά τε δρίος ἰθὺς ὀρούει.
ὡς δ’ ὁπότ’ ἰχθυβόλοι κύρτου δόλον ἐστήσαντο,
πλεξάμενοι σπάρτωι Σαλαμινίδι, καὶ λαγόνεσσι
πούλυπον ἢ κεστρῆα πυρὶ φλεγέθοντες ἔθεντο·
ὀδμὴ δ’ ἐς πλαταμῶνας ἀφίκετο, καὶ ποτὶ κύρτον
ἔλλοπας αὐτομόλους εἰσήγαγεν, οὐδὲ δύνανται
L3[I] αὖτις ὑπεκδῦναι, δεινοῦ δ’ ἤντησαν ὀλέθρου·
ὣς κείνη, σκυλακῆος ἀπόπροθεν εἰσαΐουσα,
ἔδραμε καὶ θόρεν, οὔτιν’ ὀϊσσαμένη δόλον εἶναι,
γαστέρι πειθομένη δὲ μυχοὺς ἐπέρασσε βερέθρου.
πορδάλιας καὶ δῶρα Διωνύσοιο δάμασσαν,
θηροφόνων δολερῶν δολερὴν πόσιν οἰνοχοεύντων,
οὐδὲν ἀλευομένων ζαθέοιο κότον Διονύσου.
πορδάλιες νῦν μὲν θηρῶν γένος, ἀλλὰ πάροιθεν
οὐ θῆρες βλοσυραὶ, χαροπαὶ δ’ ἐπέλοντο γυναῖκες,
οἰνάδες, ὀσχοφόροι, τριετηρίδες, ἀνθοκάρηνοι,
Βάκχου φοιταλιῆος ἐγερσιχόροιο τιθῆναι.
Νηπίαχον γὰρ Βακχον Ἀγηνορὶς ἔτραφεν Ἰνὼ,
μαζὸν ὀρεξαμένη πρωτόρρυτον υἱέϊ Ζηνός·
σὺν δ’ ἄρ’ ὁμῶς ἀτίτηλε καὶ Αὐτονόη καὶ Ἀγαύη·
ἀλλ’ οὐκ εἰν Ἀθάμαντος ἀταρτηροῖσι δόμοισιν,
οὔρεϊ δ’, ὃν τότε Μηρὸν ἐπικλήδην καλέεσκον.
Ζηνὸς γὰρ μεγάλην ἄλοχον μέγα δειμαίνουσαι
καὶ Πενθῆα τύραννον Ἐχιονίδην τρομέουσαι
εἰλατίνῃι χηλῶι δῖον γένος ἐγκατέθεντο,
νεβρίσι δ’ ἀμφεβάλοντο καὶ ἐστέψαντο κορύμβοις
ἐν σπέϊ, καὶ περὶ παῖδα τὸ μυστικὸν ὠρχήσαντο·
τύμπανα δ’ ἐκτύπεον, καὶ κύμβαλα χερσὶ κρόταινον,
παιδὸς κλαυθμυρισμῶν προκαλύμματα· πρῶτα δ’ ἔφαινον
ὄργια κευθομένῃ περὶ λάρνακι· σὺν δ’ ἄρα τῇσιν
Ἀόνιαι λάθρῃ τελετῶν ἅπτοντο γυναῖκες·
24 (20C) ἐκ δ’ ὄρεος πιστῇσιν ἀγερμοσύνην ἑτάρῃσιν
ἔντυνον ἰθῦσαι Βοιωτίδος ἔκτοθε γαίης·
μέλλε γὰρ ἤδη, μέλλεν ἀνήμερος ἡ πρὶν ἐοῦσα
γαῖα φυτηκομέειν ὑπὸ λυσιπόνωι Διονύσωι.
χηλὴν δ’ ἀρρήτην ἱερὸς χορὸς ἀείρασαι,
στεψάμεναι νώτοισιν ἐπεστήριξαν ὄνοιο·
Εὐρίπου δ’ ἵκανον ἐπ’ ἠιόνας, ἔνθα κίχανον
πρέσβυν ὁμοῦ τεκέεσσιν ἀλίπλανον· ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
γριπέας ἐλλίσσοντο βυθοὺς ἀκάτοισι περῆσαι·
αὐτὰρ ὅ͜ γ’ αἰδεσθεὶς ἱεράς ὑπέδεκτο γυναῖκας.
καὶ δή οἱ χλοερὴ μὲν ἐπήνθεε σέλμασι μίλαξ,
πρύμνην δ’ ὡραίῃ ἕλινος καὶ κισσὸς ἔρεπτον·
καί κεν ὑπὲρ πόντοιο κυβίστεον ἀσπαλιῆες
δείματι δαιμονίωι πεπτηότες, ἀλλὰ πάροιθεν
ἐς γαῖαν δόρυ κέλσε· πρὸς Εὐβοίην δὲ γυναῖκες
ἠδ’ ἐπ’ Ἀρισταίοιο θεὸν κατάγοντο φέρουσαι,
ὅσθ’ ὕπατον μὲν ἔναιεν ὄρει κεράεσσιν ὑπ’ ἄντρου,
μυρία δ’ ἀγραύλων βιοτὴν ἐδιδάξατο φωτῶν·
πρῶτος ποιμένιον ἱδρύσατο, πρῶτος ἐκεῖνος
καρποὺς ἀγριάδος λιπαρῆς ἔθλιψεν ἐλαίης,
καὶ ταμίσωι πρῶτος γάλα πήξατο, καὶ ποτὶ σίμβλους
ἐκ δρυὸς ἀείρας ἀγανὰς ἐνέκλεισε μελίσσας.
ὃς τότε καὶ Διόνυσον ἑῶι νεογιλὸν ὑπ’ ἄντρωι
Ἰνώης ἔθρεψε δεδεγμένος ἐκ χηλοῖο,
σὺν Δρυάσιν δ’ ἀτίτηλε μελισσοκόμοισί τε Νύμφαις,
Εὐβοΐσιν τε κόρῃσι καὶ Ἀονίῃσι γυναιξίν. L3[I]
ἤδη κουρίζων δ’ ἑτέραις μετὰ παισὶν ἄθυρε,
νάρθηκα προταμὼν στυφελὰς οὐτάζετο πέτρας·
αἱ δὲ θεῶι μέθυ λάρον ἀνέβλυσαν ὠτειλάων.
ἄλλοτε δ’ ἀρνειοὺς αὐτῇς ἐδάϊξε δορῇσι,
καὶ μελεϊστὶ τάμεν, νέκυας δ’ ἔρριψεν ἔραζε·
6 (4C) αὖτις δ’ ἄψεα χερσὶν ἐϋσταλέως συνέβαλλεν·
οἱ δ’ ἄφαρ ἔζωον, χλοεροῦ θ’ ἅπτοντο νομοῖο.
ἤδη καὶ θιάσοισιν ἐμέμβλετο, καὶ κατὰ πᾶσαν
γαῖαν ἐκίδνατο δῶρα Θυωναίου Διονύσου·
πάντηι δὲ θνητοῖς ἀρετὴν πωλέσκετο φαίνων·
ὀψὲ δὲ καὶ Θήβης ἐπεβήσατο, καὶ πυρίπαιδι
πᾶσαι ὑπηντίασαν Καδμηΐδες· αὐτὰρ ὁ μάργος
6 Πενθεὺς οὐχὶ δετὰς παλάμας ἔδεεν Διονύσου,
καὶ θεὸν αὐτοφόνοισιν ἀπείλεε χερσὶ δαΐξαι,
οὐ Τυρίου Κάδμοιο καταιδόμενος τρίχα λευκὴν,
οὐδὲ κυλινδομένην οἷσι πρὸ πόδεσσιν Ἀγαύην·
σύρειν δ’ αἰνομόροισιν ἐβώστρεεν οἷς ἑτάροισι,
σύρειν τε κλείειν τε, χορόν τ’ ἐλάασκε γυναικῶν.
οἱ μέν νυν Βρόμιον Πενθηϊάδαι φυλακῆες
δεσμοῖσιν δοκέοντο σιδηρείοισιν ἄγεσθαι,
ἄλλοι Καδμεῖοί τε· θεοῦ δ’ οὐχ ἅπτετο δεσμά·
παχνώθη δὲ κέαρ θιασώτισι, πάντα δ’ ἔραζε
ῥῖψαν ἀπὸ κροτάφων στεφανώματα θύσθλα τε χειρῶν·
πάσαις δ’ ἐστάλαον Βρομιώτισι δάκρυ παρειαί·